

ALTINŞEHİR ADANA

KENT KÜLTÜRÜ VE SANAT DERGİSİ

MAYIS - HAZİRAN 2011 SAYI:2

İnsanlar,
Ulaşım
ve Adana

Adana, Sanat ve..
Prof. Yalçın Yüreğir

Abidin Dino
Adanalı mı?

Konuş Taşköprü!
Sende Konuş! Susma Öyle!

Adana'nın
İlk Türk Eczanesi

Adana'dan
Tiyatro Festivali
Geçti

ISSN:1304-1975

9 771304 197505

FİYAT:7.5TL

GÜNEŞİ ÖZLEDİK...YENİDEN DOĞUŞUNA...

YILDIZLARI DAVET ETTİK....

ADANA'DA GÜNEŞ
YENİDEN DOĞUYOR.

AKILLI EVLERİYLE, GÜVENLİ, SEÇKİN
VE MODERN BİR YAŞAM YÜKSELİYOR.

FARKLI OLMANIN AYRICALIĞINI KORUFLORA'DA YAŞAYIN.

FARKSİZDE!

REZ. 322 261 70 80

KORUFLORA®

MODERN YAŞAM
KONUTLARI

www.korufloora.com.tr

Ali Bozdoğanoglu Bulvarı No: 45 Seyhan/Adana
e-mail: korufloora@korufloora.com.tr

özcançelik
inşaat

GÜVENCESİYLE

Altın Olan Adana'nın ta Kendisi

Ne mutlu ki, doktorlarım bana hergün spor yapma zorunluluğu getirdiler... Mecburen her sabah Tarihi Taşköprü'den başlayarak en az bir saat pedal çeviriyorum. Üstündeki kitabeye göre 2000, Hitit İmparatoru Arnuwanda'nın anılarına göre 3500 yıllık bu köprüden başlayıp, mavi ile yeşilin dudak dudağa oynadığı nehir kenarından kuzeye doğru gidiyorum.

Avrupa'nın en büyük camisini sağıma alıp, minyatür trenle günlerinin tadını çıkaran çocuklara el sallayarak suya eşlik ediyorum. Regülatör köprüden köpürerek aşağıya akan sulardan kendini kurtaran damlacıklarla serinleyerek önüme çıkan yokuşu tırmanınca kendimi bir iç gölün yanında buluveriyorum.

Sevgilileri mi sorarsınız, yoksa torunlarını gezdiren dedeleri mi? Bir de göbek eritmek için spor yaptıktan sonra, seyyar börekçinin tablasına musallat olanlar var...

Karşıda okalıptus ormanı, bu tarafta kayık sefası yapan emekliler ile, balık avlayan avareler...

Pedal çevirmekten değil, ormanın yarattığı ağır oksijenin (ozon) rahavetinden olsa gerek biraz yorgunluk hissedersen, Dilber Kafe'de beş dakika çay molası veriyorum. O bir çay içimi zamanı bile değerlendiriyorum desem yalan değil. Kafenin müdavimi güzel gençlere gazetelere göz atıveriyorum, bu dar zamanda.

Sonra yolum beni bir cennete doğru taşıyor. Ama lafın gelişi cennet değil... İster inanın ister inanmayın Adana'nın ortasında bir kuş cenneti var. Tam Dilberler Sekisi denilen yerde bu... Bilmem kaç türden, bilmem kaç bin kuş yaşıyormuş burada. Ben oradaki tabelanın yalancısıyım. Ama onlarca Karameme'ye ekmek attığımda kendime şahit gösterebilirim.

İçgölün karşısına ahşap bir yaya köprüsünü kullanarak geçtikten sonra, karşıdan Malkoçoğlu misali gelen atlılar, aslında Atlı Spor Kulübü'nden dışarı taşanlar.

Dönüş yolunda ise bir Aquapark'ı, çok sayıda heykel ve spor alanlarını geçerek yeniden "Dünyanın hala kullanılan en eski köprüsüne" dönüyorum.

Görüyor musunuz bir kentin, kalbinden ameliyat olmuş bir garibana bile 2 saat içinde sunduklarını?..

Bir keresinde bu turu, kışlarını Kanarya Adaları'nda, yazlarını Londra'da geçiren İngiliz arkadaşım ile yapmıştım. Yahu burası Kanarya Adaları'ndan güzel... Aynı işviçre... En iyisi ben buraya taşınayım demişti.

Şimdi dergimizin adının niye "Altınşehir" olduğunu anladınız mı?

Aslında Altın olan Adana'nın ta kendisi...

S. Halik Uygur

BMW 316i Sedan

www.borusanoto.com

Sheer
Driving Pleasure

BMW'nin tercihi

BMW 316i, DÜŞÜNDÜĞÜNÜZDEN DAHA YAKIN.

BMW 316i'ye çok avantajlı ödeme koşullarıyla ulaşmak için sizi Borusan Oto Adana - Mersin Yetkili Satıcısı'na bekliyoruz.

BMW 316i SEDAN.
KEYİF, GELECEĞİN ŞİMDİKİ HALİDİR.

BMW EfficientDynamics
Daha az tüketim. Daha fazla sürüş keyfi.

Borusan Oto Adana - Mersin Borusan Otomotiv Yetkili Satıcısı ve Servisi
E-5 Karayolu 21. Km. Yenice, Tarsus - Mersin Tel: (324) 615 06 15

MAYIS 2011, YIL: 1, SAYI: 2
ISSN: 1304-1975

İMTİYAZ SAHİBİ
Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına
Mustafa Gökçen

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Dr. S. Haluk Uygur

YAZI İŞLERİ KOORDİNATÖRÜ
Nuri Gürdil

HABER KOORDİNATÖRÜ
Erhan Yelekcı

YAYIN KURULU
Fevzi Acevit, Edip Kuzey Akten, Şebnem Akten,
Hamit Levent Arpaç, Yaşar Ateşoğlu,
Metin Bahçıvan, Dr. Ahmet İhsan Çay,
Mesut Dikel, Yrd. Doç. Dr. Serdar Girginer,
Mustafa Gökçen, Nuri Gürdil,
Doç Dr. Murat Ali Hersekli,
Dr. Mehmet Kobaner, İpek Kobaner,
Mahmut Hazım Kısakürek, Dr. Ali İhsan Ökten
Bülent Şen, İsmail Timuçin, Prof. Dr. İlter Uzel

YAZARLARIMIZ
Fevzi Acevit, Edip Kuzey Akten, Şebnem Akten,
Metin Bahçıvan, Ogün Burduloğlu,
Nevcihan Çay, Coşar Çopuroğlu, Mesut Dikel,
Nazan Gökkaya, Nuri Gürdil,
Mahmut Hazım Kısakürek, Dr. Mehmet Kobaner,
İpek Kobaner, Oğuz Nar, Prof. Dr. Nuran Öğülenler,
Bülent Şen, Nejla Taş,
Prof. Dr. Nezihi Uygur, Doç. Dr. Sibel Uygur

RESİMLEME
Mesut Dikel

KARİKATÜR
Bayram Top

FOTOĞRAF
Erhan Yelekcı,
Dr. S. Haluk Uygur,
Dr. Mehmet Kobaner,
Dr. Ali İhsan Ökten

KATKIDA BULUNANLAR
Mehmet Emin Arıcı, M. Hakan Çaylar, Ali Erbil,
Cemil Güven, Ahmet Şahin, Koray Özözen,
Bülent Özkan, Emel Karakozak, Reşat Sağbaş,
Murat Tahiroğlu, Nuran Terliksiz,
İlkay Zehra Ülbeği, İbrahim Yılmaz

HUKUK DANIŞMANI
Av. Tuğba Akkoca

REKLAM REZERVASYON
Banu Kuzuoglu | 0322 456 06 90
reklam@altinsehiradana.com

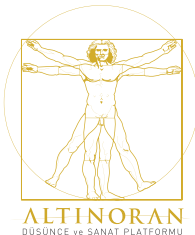
BASKI
Ulusoy Ofset
0 322 432 22 32

YÖNETİM YERİ

interkey
grafik tasarım

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti.
Kurtuluş Mh. 64013 Sk. Nurşen Hanım Apt.
No:19/2 Asma Kat D:19 Seyhan/Adana
0 322 456 06 90
info@interkey.com.tr | www.interkey.com.tr

Altın Oran Düşünce ve
Sanat Platformu Yayın Organı

16 ADANA, SANAT VE...
PROF. YALÇIN YÜREĞİR

24 İNSANLAR, ULAŞIM
VE ADANA

36 ABİDİN DİNO
ADANALI MI?

44 GALİLEİ DOĞRUYU MU
SÖYLEDİ?

48 ADANA VE KENT
ESTETİĞİ

55 KONUŞ TAŞKÖPRÜ!
SEN DE KONUŞ!
SUSMA ÖYLE!

60 GÜLEK BOĞAZI VE
GÜLEK KALESİ

62 DÜNYANIN TATİL
PUSULASI BU ADRESTE

- 66 ADANA'NIN İLK TÜRK
ECZANESİ
- 70 ZAMAN NEHRİ VE ADANA
- 74 BARIŞIN DOĞDUĞU
KENT ADANA
- 76 TATARLI HÖYÜK KAZISI
- 80 ESKİ TIBBİMİZDA
PADİŞAH MACUNLARI
- 84 BENİM GÜZEL
SİNEMALARIM
- 88 UÇAN BALON
- 92 SANATÇI ADAYLARINA
SEVGİYLE
- 96 PORTFOLYO:
KADIN BAŞARIR II
- 100 TİYATRO PERDELERİ
FORA

- 102 ADANA BELEDİYE ŞEHİR
TİYATROSU TARİHÇESİ
- 106 ERKEN KAYAN YILDIZLAR:
JANIS JOPLIN
- 110 FAUSTINA'NIN KIZLARI
VE DİVA ÜNVANI ALAN
KRALİÇE
- 112 TAVUKLU, BEŞAMEL SOS-
LU PATATES DOLMASI
- 114 GİYİNMEK SANATINA
BİR BAKIŞ
- EMDR: GÖZ
HAREKETLERİ İLE
DUYARSIZLAŞTIRMA
VE YENİDEN İŞLEME
- 116
- 118 İSTATİSTİKLER
- 119 OKUYUCU YORUMLARI
- 120 KARİKATÜR

Ajansın İçinden

“En kötü karar bile kararsızlıktan iyidir” diye düşünerek cesaretlendirmiştik birbirimizi. “Neden korkuyoruz ki?” diye sormuştu Oğuz. Aslında derginin içeriğinden ve içindekilerden yana hiçbir kaygımız yoktu. Kadro zaten ya bizim yakinen tanıyıp güvendiğimizden, ya da bizim güvendiğimizden güvendiğimizden oluşuyordu. Ayrıca ortak nokta ‘Adana’, esas alınansa ‘iyi niyet’ olunca güven duygusu daha da artıyordu. İşte bu şekilde cesaretlendik.

Ve olan oldu...

İlk sayının hazırlık aşaması oldukça yoğun geçmişti; ama nasılsa, dergi baskıdan çıkınca her şey bitecek, diye düşünmüştük. Hem bu ilk göz ağrısı olduğu için ince eleyip sık dokuyoruz diye teselli ediyorduk birbirimizi. Evdekilere, baskıdan sonra her şey rutine dönecek diyorduk.

Hepsi yalanmış...

Derginin piyasaya sürüldüğünün ilk günü bambaşka bir tempoyla karşılaştık. Ajans içindeki hayat, tempodundan hiçbir şey kaybetmemiş, hatta katlanarak artmıştı. Bir taraftan ilk sayının lansman çalışmaları, internet sitesi, sosyal mecralardaki etkinlikleri sürerken diğer taraftan ikinci sayının çalışmaları başlamıştı bile.

Üstüne bir de ajansın dışı...

Farklı bir misyonumuz ve farklı bir sorumluluğumuz oluştu. Bürokrasi, iş dünyası, sivil toplum kuruluşları, eş, dost, tanıdık, tanımadık birçok kişiye ve kuruma ulaşmıştı dergi. Başlık ilgi çekiciydi: ‘Adana’. Açılan sayfalarındaki konular ise içine sürükleyici. Hedeflenen amaçta ulaşılmış, masaüstlerini süsleyenden öte okunan bir dergi olmuştu. Tek sorun bunun getireceği sorumluluğu önceden doğru tahmin edememiş olmamızmış.

Kısa sürede fark ettik...

Bir çok olumlu olumsuz eleştiri aldık, hepsine kulak astık. Bizi tanıyanlar “Zaten size güveniyorduk.” dedi, esas tanımayanlar ‘ne diyecek’ diye bekliyorduk. İnternet sitesi 20.000 üzerinde ziyaretçi aldı. Siteden gelecek yorumlara daha çok önem verdik. Hiçbir yorumu silmedik. Tüm yorumlarda içtenliği fark ettik.

Bir kez daha sevindik...

Şimdi ilk sayının ardından elinizdeki ikinci sayı ile karşınızdayız. Kendi çıtımızı yükseltmiş olmanın verdiği sorumlulukla yine elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştık.

Artık takdir sizin...

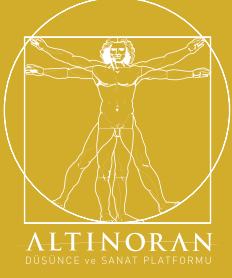
Ve yine her zaman olduğu gibi bu derginin Adana’ya kazandırılmasında bizimle birlikte yol alan Yayın Kurulumuz’a, Yazarlarımız’a, Altınoran Düşünce ve Sanat Platformu’na, Reklamverenlerimize ve tüm Adanalılar’a teşekkür ederiz.

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına

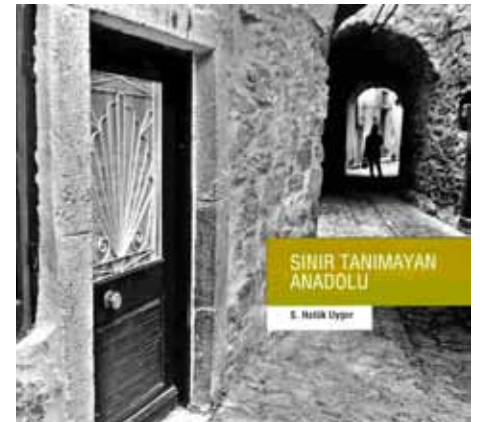
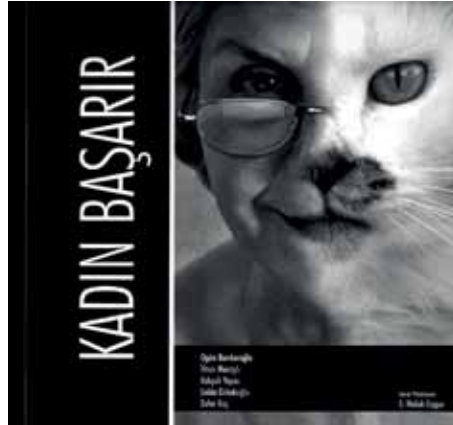
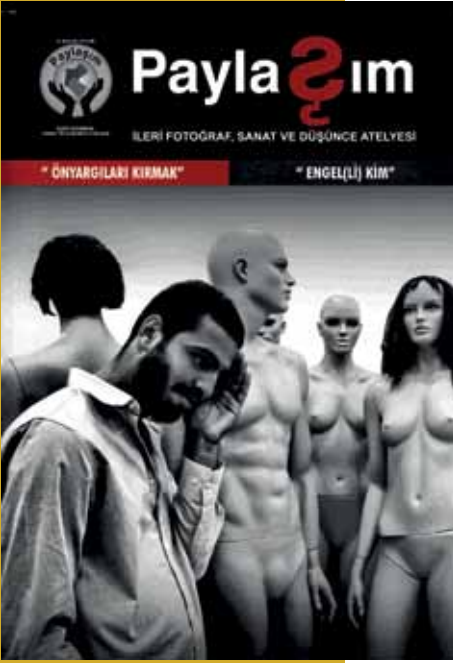
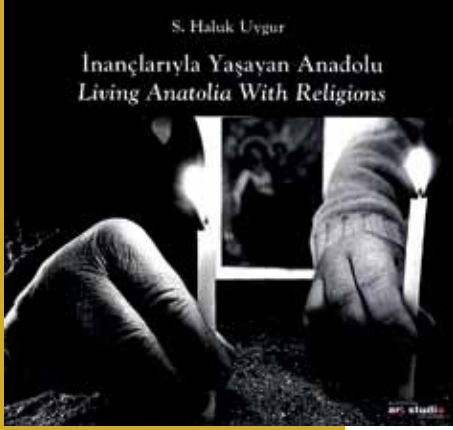

SEDA GIDA A.ř.

Tel: (0322) 429 79 09 | **www.sedagida.com.tr** | **export@sedagida.com.tr**

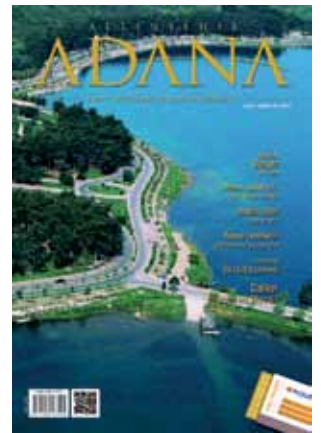
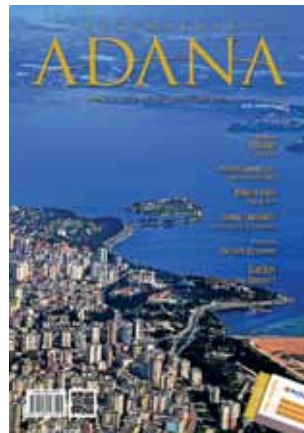
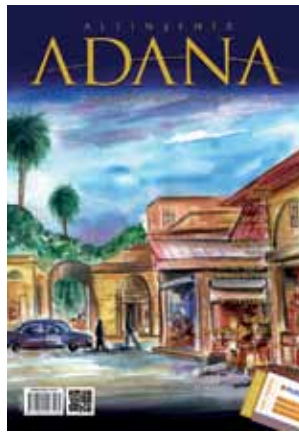
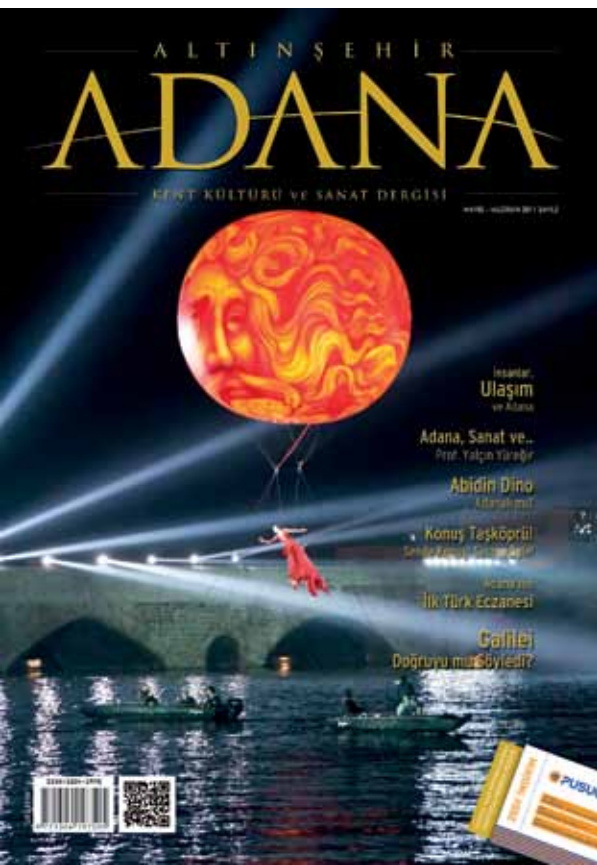

Altınoran Düşünce ve Sanat Platformu Ürünlerinden Bazıları

www.altinoransanat.com

Kapağın Öyküsü ve Alternatif Kapaklar

Altınşehir Adana Dergisi'nin ikinci sayısı ile tekrar merhaba, ilk derginin heyecanı, 'daha iyi'nin kaygısına bıraktı yerini. Birinci sayımızda "Adana'da yeni bir çiçek açıyor" teması etrafında, Adana'dan bir çiçek fotoğrafını kapağa taşıyarak "merhaba" demiştik sizlere; şimdi, Adana'dan dünyaya açılan bir festival fotoğrafıyla selamlıyoruz sizleri...

İkinci sayının kapağı için çok sayıda fotoğraf yarıştı (fotoğraf dışında resim de vardı, alternatifler içinde görebilirsiniz); seçmekse hiç kolay olmadı. Zorluğu bir yana bırakıp teşekkür ederiz sizlere, heyecanımıza ortak, çabamıza destek olduğunuz için!

Kapaktaki fotoğraf, Altınoran'dan temel fotoğraf eğitimi alan Ahmet Şahin'e ait. Sevgili Ahmet'in öğrenme heves ve heyecanı ile yakaladığı fotoğraf, 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü'nün coşkusu yansıtması bakımından da değerli geldi bizlere.

Ahmet Şahin, "13. Adana Devlet Tiyatroları Sabancı Uluslararası Tiyatro Festivali'nin açılış törenindeydim. Açılışta dünyaca ünlü İtalyan gösteri grubu Studio Festi vardı. Dans ve müzik ışıkla birleşerek inanılmaz görüntüler sunuyordu. Belki yüzlerce çekimden sonra kapaktaki görüntüyü yakaladım, sanırım iyiymi." diyor fotoğrafına dair...

Evet, iyi! O kadar iyi ki, kapakta yer alacak kadar! "Şans" diyenler olabilir, biz "ışık seviyor" diyelim. Ya da doğru zamanda doğru yerde olmak...

Festival coşkusu Adana'nın tarihi dokusuyla birleştirmesi de aklımıza Henri Cartier-Bresson'un "Fotoğraf çekmek birinin beynini, yüreğini ve gözünü objektif eksenine dizmesidir." sözünü hatırlattı.

Kendisini bir kez daha tebrik edelim ve alternatif kapak fotoğraflarını da beğenimize sunalım.

Bundan sonraki sayılarımız için Adana konulu görsellerinizi bekliyoruz.

Sanat, Adana ve Adanalı için!

Nuri Gürdil

kapakoykusu@altinsehiradana.com

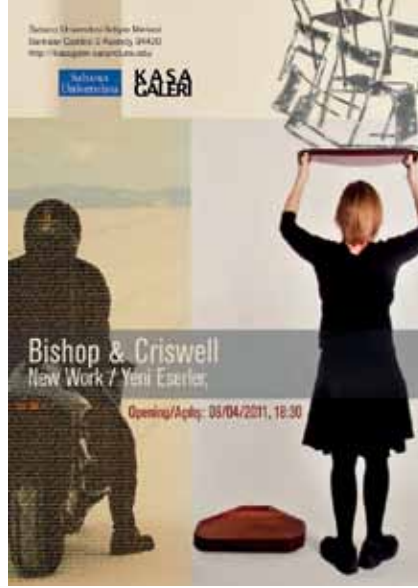

Adana'da Ağaçların Budama Dönemi

Son dönemlerde özellikle Ziyapaşa Caddesi'nde bulunan ağaçların budanması dikkat çekiyor. Biz de Altınşehir Adana Dergisi olarak Çukurova Üniversitesi Bahçe Bitkileri Bölümü Başkanı Prof. Dr. Turgut Yeşiloğlu'na bu durumu sorduk:

"Bazı ülkelerde bu durum yapılıyor. Özellikle yaşlanan ağaçlara bu derece derin kesim yapıldığında hızlı sürgün verebiliyor. Görsel anlamda bu işin yapıldığını düşünüyorum ve olumlu buluyorum. Yaklaşık bir yılda bu ağaçlar 2-3 metre sürgün verebilir. Çok sürgünlü olan ağaçlarda -tıpkı Ziyapaşa Bulvarı'ndaki gibi - taç oluşur. Çok sürgünleri bulunan ağaçların budanmasının diğer faydası ise uzama aşamasında kolayca şekil verilebilmesi" diyerek görüşlerini belirtti.

Kamuya Açık Alanlardaki Sanat Projeleri

Amerikalı Heykeltıraş Michael Bishop ile Ressam Lynn Criswell, ABD Adana Konsolosluğu ve Adana Büyükşehir Belediyesi sponsorluğunda, Altınkoza ve Altınoran'ın desteğiyle, bir dizi etkinlikte bulunmak üzere Adana'ya geldi.

Tarihi Kız Lisesi Binası'nda, "Kamuya Açık Alanlarda Sanat Projeleri" konulu bir oturuma konuşmacı olarak katılan ABD'li sanatçılar, Türkiye'de sanata ve sanatçıya verilen önemin her geçen gün arttığını söylediler. Oturma katılan ABD Adana Konsolosu Da-

ria Darnell, yaptığı açılış konuşmasında, kültürel ve sanatsal etkinlikler düzenlerken Altınkoza ile birlikte çalıştıklarına dikkat çekiyor, "Kısa bir süre önce 'Trio Chicago ve Dostları' (Trio Chicago and Friends) müzik grubunu Adana'ya getirdiğimizde, Altınkoza ile birlikte çalışarak, belediye tiyatrosunda çok güzel bir konser etkinliğine birlikte imza attık." diye belirtiyor. Darnell, konuşmasını şöyle sürdürdü: "ABD'de Kaliforniya eyaletinden olan sanatçılarımız Michael Bishop ve Lynn Criswell'e, Adana'ya hoşgeldiniz diyoruz. Kendileri şu anda, İstanbul'da Sabancı Üniversitesi'nde Fulbright akademisyenleri olarak görev yapıyor ve Haziran'a kadar bu görevlerini sürdürecekler. Hem Michael hem de Lynn, yeteneklerini kanıtlamış profesyonel sanatçılardır. Eserleri, San Fransisco, Los Angeles, Almanya, Litvanya, ve daha birçok yerde açılan sergilerde pek çok defa sanatseverlerle buluşmuştur. Kendileri gelecek ay İstanbul'da Kasa Galerisi'nde 'Bishop ve Criswell - New York, İstanbul, 2011' adlı bir sergi açacaktır. İstanbul'da olursanız bu sergiyi gidip görme fırsatı bulmanızı arzu ederim. Michael ve Lynn, özellikle açık alanlar için sanat eserleri üretmeleri konusunda pek çok sayıda iş almışlar. En son projeleri Kaliforniya'daki Sacramento havaalanına yaptıkları çalışma.

Kent Konseyi Koordinasyon Kurulu 30 Mart 2011 Çarşamba günü saat: 14.30'da Seyhan Otel'i'nde toplandı. Vali İlhan Atış, Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Zihni Aldırmaz ve çeşitli kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katıldığı Kent Konseyi Yüksek İstişare Kurulu toplantısında kent ulaşımında yaşanan sorunları değerlendirildi.

Şehrimizde Kültür Travmayı Olsun

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu "Sanat Adana için Adanadan Dünya'ya sloganı" ile projeler sundu. Projeler arasında Kültür Travmayı projesi dikkat çekti. Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformunu temsilen Haluk Uygur ve Nuri Gürdil'in konuşmacı olarak sunduğu proje şu şekilde:

"Saat Kulesi... Eski Vilayet... Tarihi Kız Lisesi... Taşköprü... Atatürk Evi ve Tepebağ... Adliye Önü...Kuruköprü...Küçük Saat... Yağcamı... Kapalı Çarşı...Ve Saat Kulesi güzergahında ring sefer yapacak bir tramvay veya o mantıkla çalışacak lastik tekerli ulaşım araçları" Bu şekilde kentin tarihi dokusunun ve kültür mer-

kezlerinin insanlar ile iç içe olacağını düşünen Platform'un sunumu büyük beğeni topladı.

Mehmet Baltacı Konya'da Anıldı

Konya Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Adanalı fotoğrafçı Mehmet Baltacı anısına sanat günleri düzenledi. 24-25-26 Mart tarihinde Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu ile birlikte hazırlanan etkinlik kapsamında, Altınkoza - Mehmet Baltacı Fotoğraf ve Sinema Tarihi Müzesi tanıtıldı.

Sanat Günleri etkinliklerinde Mehmet Baltacı anısına slayt gösterisi yarışması yapıldı. Mehmet Baltacı'nın eşi Havva Baltacı'nın onur konuğu olduğu geceye ilgi yoğun oldu. Gecede ayrıca; Nazan Gökçaya, Asena Avluk ve Zülal Elmalı'nın kadın hapishanelerini anlatan "Özgür Yaşa" isimli fotoröportajları sunuldu.

Gazeteci Canka "Bit Pazarı"nı İmzaladı

Çukurova Gazeteciler Cemiyeti Basın Meclisi Başkanı ve 68 yıllık gazeteci Selahattin Canka'nın ilk kitabı "Bit Pazarı"nın tanıtımı, 6 Nisan'da Adana Kültür Merkezinde düzenlenen imza günüyle yapıldı.

Canka, tanıtım toplantısında yaptığı konuşmada, mesleki birikimlerini ve hayat tecrübesini, yeni nesillere aktarmak amacıyla yazdığı kitabında edebi bir dil kullandığını bildirdi. "Bit Pazarı"nı, tecrübelerin ışığında yazdığını ve kaynak niteliği taşıdığını dile getiren Canka, "Bu kitap ne bir hikaye ne de bir romandır. Kitabımda, şahit olduğum, gördüğüm, tanıklık yaptığım olayları yazdım" dedi. "Eskiye rağbet olsa bit pazarına nur yağardı" sözünün, gerçeği yansıtmadığını ifade eden Canka, geçmişten günümüze kalan ve eşine az rastlanan tarihi eserlerin, mutlaka 'bit pazarına uğradığını' belirterek, şunları kaydetti: "Yakın tarihimizin olayları artık tarihi eser muamelesi görüyor. Akıllı olanlar onlardan çok ders çıkartıyor. Ben de 'bugünlere nasıl geldik' diyenlere hizmet olsun kabilinden, bildiklerimi, duyduklarımı ve yaşadıklarımı anlattım. Gördüm, yazdım, duydum, malzeme topladım. Umarım kitabım bu birikimlerimle birlikte benden sonrakilere ışık olur."

İstanbul'da Adana Manzaraları

Ülkemizde yeterince tanınmayan ve 2008 yılında öğretmen Nuri Gürdil ve bir grup öğrencisi tarafından yeniden hatırlatılan iğne deliği (pinhole) fotoğraf tekniğinin ilkeleri, Adanalı öğrenciler tarafından söz konusu teknikte çekilmiş Adana fotoğrafları eşliğinde İstanbul'un iki güzide eğitim kurumunda gençler ve eğitimcilerle paylaşıldı.

Adana Ticaret Borsası Lisesi Edebiyat Öğretmeni ve Altınoran Düşünce ve Sanat Platformu Fotoğraf Eğitmeni Nuri Gürdil, 2011 Nisan ayında içerisinde hem Darüşşafaka Eğitim Kurumlarında hem de Sabancı Üniversitesinde iğne deliği fotoğraf çalışması yaptı.

Gürdil, her iki kurumda da "İğne Deliğinden Sızan Işık" adlı projenin gelişim süreçlerini katılımcılara anlatarak Adanalı yaklaşık atmış öğrencinin Adana'nın tarihi yapılarını konu alan fotoğraflarının gösterimini yaptı. Darüşşafaka Eğitim Kurumları sanat öğretmenleri tarafından organize edilen eğitime yaklaşık yirmi kadar öğrenci katıldı.

Sabancı Üniversitesi bünyesinde kurulan Eğitim Reformu Girişimi'nin (ERG) düzenlediği Eğitimde İyi Örnekler Konferansı'na (İÖK) dört yıldır "İğne Deliğinden Sızan Işık" adlı projeye davet edilen Gürdil, bu tür etkinliklerin eğitim süreçlerinin paylaşılması dışında, Adana ve çevresindeki tarihi yapıların tanıtılmasında da etkin bir rol üstlendiğini belirtti.

Gürdil, Eğitim Reformu Girişimi'nin özellikle İstanbul dışında gerçekleştirdiği yerel çalıştaylara katılarak hem iğne deliği tekniğini hem de Adana'yı eğitimcilere tanıtmaya devam ediyor.

Boğaz Köprüsü'nden Pahalıydı...

Ağam hoş geldiniz karnınız aç mı?.. Kebab söyleyeyim mi?.. Karpuz kestireyim mi... Ayakkabınızı da boyatayım” cümleleri ile Altınşehir Adana Dergisini karşılayan Ataköy çiftçilerinden Turgut Taşa, Adana Valisi İlhan Atış'ın desteği ile yapılan köprü'nün köylerine yaptığı katkısı şu şekilde anlattı:

“Yaklaşık olarak iki yıl önce yapılan köprü sayesinde artık bu tarafta da Mersin- Tarsus tarafında olduğu gibi sebze ve meyvecilik yapılacak. Adana trafiğine girmeden 40-50 km mesafe kazanmış olduk ve sebze-meyve taşımacılığı çok arttı.” dedi.

Türkiye'nin dördüncü büyük şehrine yakışmayan bir durumdu

Taşa sözlerine şu şekilde devam etti:

“İki yıl önce buradan karşıya tekne vasıtasıyla 10 liraya geçiş vardı. Yani karşıya geçmek Boğaz Köprüsü'nden pahalıydı. Türkiye'nin dördüncü büyük şehrine yakışmayan bir durumdu. Ancak Adana Valisi İlhan Atış olaya el atarak buraya köprü yapımında büyük katkı sağladı. Bu köprü'nün yapımıyla Adana trafiği hafifledi, Ceyhan - Karataş - Yumurtalık köylerinin sebze ve meyveleri bu yolla Adana trafiğine girmeden Tarsus ve Mersin'e daha çabuk ulaşıyor. Ancak yollarımız çok bozuk umarım buralar da düzelir” diyerek konuya dikkat çekti.

Dikkat Polis Çıkabilir

Son zamanlarda Adana sokaklarında trafik polisleri aracını yanlış park eden, kaldırım işgal eden, hız sınırlarına uymayan, kısaca trafik düzenini bozan araç sahiplerine ceza uygulamasını sıklaştırdı.

Adana Trafik Şube Müdürlüğünden yapılan açıklamada son yıllarda Adana'da trafik düzenine uymada sıkıntılar yaşandığını belirtti. Bu uygulamanın vatandaşların canını yaksa da trafik kültürünün oluşması için zorunlu olduğunu, uygulamaların sürekliliği ile Adana trafiğine bir düzen getirmeyi umduklarını söyledi.

Altınşehir Adana Dergisi olarak bu uygulamaları destekliyoruz; çünkü bir “kültür”ün insanlar tarafından benimsenmesi için temelde iki etken olduğunu düşünüyoruz. Bunlardan bir tanesi zaman, diğeri ise o kültürü oluşturan etkenin sürekliliği...

Uluslararası Melvin Jones Dostu Ödülü Muzaffer İzgü'ye Verildi

Toros Lions Kulübü tarafından yapılan organizasyon ile Melvin Jones Dostu Ödülü önemli Adanalı yazar Muzaffer İzgü'ye verildi

Uluslararası Lions Kulüpleri Birliğinin kurucusu Melvin Jones adına 1973 yılından beri, insanlığın ve toplumun kalkınmasına katkıda bulunan kişilere verilen ödül, bu yıl Adanalı sanatçı Muzaffer İzgü'ye verildi. Fevzi Acevit, Çetin Yiğenoğlu, Yaşar Ateşoğlu, Prof.Dr. İlter Uzel, Dr. Haluk Uygur ve Bülent Şen'den oluşan jüri üyelerinin değerlendirilmesi sonunda yapılan törenle Muzaffer İzgü'ye ödül takdim edildi.

7 Nisan 2011 tarihinde Ortopedia Hastanesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen törende Toros Lions Kulübü Başkanı Selbi Kırkıl katılımcılara teşekkür etti.

Amerika'dan gelen Poetica Musica isimli Oda Müziği grubu seslendirdiği eserler ile geceye renk kattı. Söleşisini yapmak üzere sahneye çıkan usta Muzaffer İzgü “Çocukluğumun Adanası” isimli bir söyleşiyi gerçekleştirdi.

İzgü konuşmasında: “Ben Adanalıyım, burada doğdum ve büyüdüm. Ben bir yazarın suyunu içtiği, havasını soluduğu kente borcu olduğunu düşünüyorum.” diye belirtti. Büyük beğeni toplayan söyleşisinin sonunda kitap imza töreni gerçekleştirildi.

**PES ETMEK YOK!
MÜCADELEYE DEVAM...**
“KANSER, TEDAVİ EDİLEBİLİR BİR HASTALIKTIR”

BSK **METROPARK**
H A S T A N E S İ

ONKOLOJİ

Belediye Evleri Mh. T. Özal Blv. No: 234 Çukurova-Adana
T: 0322 455 25 50 • F: 0322 248 25 55

www.bskmetropark.com

444 4 275

Altın Oran Uşak Fotoğraf Günlerinde

Uşak Fotoğraf Derneği tarafından düzenlenecek olan "Uşak Fotoğraf Günleri"ne bu yıl Adana'dan Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu davetli. 12-15 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirilecek olan etkinlikte, 'Çıplak Ama Değil' ve 'Işıklı Yazılan Öyküler' adlı iki fotoğraf sergisinin yanı sıra; Sınır Tanımayan Anadolu, Kadın Başarı, Tespihsiz Hapishaneler, Özgür Yaşa ve Pinhole isimli beş fotoğraf gösterisi de sunulacaktır.

Ayrıca dört gün sürecek olan etkinlik içerisinde, Temel Fotoğraf Eğitimi ve İğne Deliği Fotoğraf workshopları Altın Oran tarafından Uşaklı sanatseverlere sunulacaktır.

Adana Rotary Kulübü 8. Uluslararası Fotoğraf Yarışması Sonuçlandı

Geçtiğimiz yıl 7. Uluslararası Fotoğraf Yarışması ile dünyada düzenlenen en iyi (Best Outdoor) yarışma ödülünü alan Rotary Kulübü tarafından düzenlenen bu yılki yarışmaya 27 ülkeden 353 katılımcının 1380 eseri katıldı.

Yarışmanın jüri üyeliğini FIAP Genel Sekreter Yrd. ve Yunanistan Fotoğraf Federasyonu Başkan Yardımcısı Ioannis Lykouris, Floransa Fotoğraf Derneğinden Cristina Garzone, Fotopya Genel Yayın Direktörü Nadir Ede, Türkiye Fotoğraf Federasyonu Yön. Kur. Üyesi Sami Türkay, Reha Bilir ve Adana'da fotoğrafı sevdiren usta fotoğrafçımız Sina Çoşkun yaptı.

Tören sonunda ise jüri üyeleri izleyicilere fotoğraf gösterisi sundular.

Adana Rotary Kulübü Onur Ödülüne ise Adana'da fotoğraf sanatının gelişiminde büyük katkısı olan Sina Çoşkun layık görüldü.

Ödül kazanan fotoğrafçılar şu şekilde:

FIAP Altın Madalya

Nuno Alves Bernardo / İspanya

FIAP Gümüş Madalya

Kadir Barçın / Türkiye

FIAP Bronz Madalya

Davis L. Edwards / İngiltere

FIAP Mansiyon

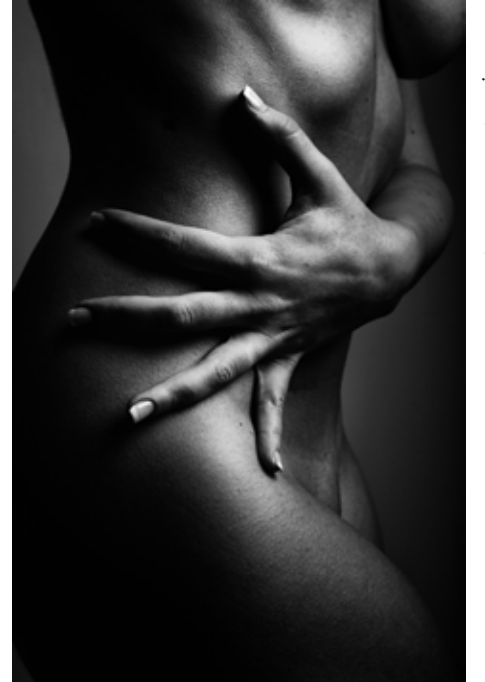
Petr Vydra / Çek Cumh.

FIAP Mansiyon

Eyüp Karakuş / Türkiye

FIAP Mansiyon

Guenther Breidler / Avusturya

Nuno Alves Bernardo / İspanya

FIAP Mansiyon

Maccheroni Luciano / İtalya

FIAP Mansiyon

Mehmet Fatih Yıldız / Türkiye

FIAP Mansiyon

Emrah Abi / Türkiye

Jüri Özel Ödülü

Kadir Çivici / Türkiye

Altın Oran Altın Madalya

Arif Avize / Türkiye

Altın Oran Gümüş Madalya

Özkan Samioğlu / Türkiye

Altın Oran Bronz Madalya

Adem Karakaya / Türkiye

Taşköprü Üzerinde Bir Tarih Sergilendi

Üçüncü Adana Uluslararası Tiyatro Festivali kapsamında düzenlenen etkinliklerde "Yaşanmışlığıyla Tepebağ Sergisi" Taşköprü üzerinde sergilendi. Mehmet Dilci'nin 30. Sanat yılı anısına açılan sergide, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyesi

olan 7 fotoğrafçının Tepebağ'da bulunan tescilli konaklarını konu alan fotoğrafları daha önce 13 Kare Festivali kapsamında izleyiciler ile buluşmuştu. "Sanat Adana için, Adana'dan Dünya'ya" sloganı ile farklı sunum teknikleri uygulamalarını bir tarz olarak benimseyen platform bu kez, Adana'nın simgesi olan "Taşköprü" üzerinde fotoğraflarını Adanalı sanatseverler ile buluşturdu. İki gün süre ile açık alanda sergilenen fotoğraflar izleyiciler tarafından bir kez daha beğenildi.

Altın Koza'dan Kadınlar Gününe Özel İki Sergi Birden...

Sekiz Mart Dünya Kadınlar Günü, Adana Büyükşehir Belediyesi ve Altın Koza tarafından, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu ile Adana Ressamlar Derneği'nin işbirliğinde iki farklı sergiyle kutlandı.

Adana Büyükşehir Belediyesi ve Altın Koza, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu ile Adana Ressamlar Derneği'nin ortaklığında iki farklı sergiyi sanatseverlerle buluşturdu. 'Kadın Başarı II' ve 'Martınsekizi' başlıklı sergilerin açılışı 8 Mart Salı günü yapıldı.

Adana Ressamlar Derneği işbirliğiyle yapılan 'Martınsekizi' başlıklı sergide, dernek üyesi 50 ressamın karışık tekniklerde 60 civarında resmi izlenildi. 8 Mart Salı günü Sabancı Kültür Merkezi Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde yapılan açılışa Adana Valisi İlhan Atış ve Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Zihni Aldırmaz da katıldı.

Geçtiğimiz yıl Dr. S. Haluk Uygur'un sanat danışmanlığında İlhan Maraşlı, Selma Dölekoğlu, Aslı Şah Yayıcı, Zafer Koç ve Ogün Burdуроğlu tarafından Nesrin Olgun Arslan, Ahenk Demir, Nesrin Çıtırık, Figen Doran, Veronika Arman'ın konu alındığı Kadın Başarı projesinin ikinci döneminde M.Hakan Çaylar, Koray Özözen, Emel Karakozak, Orhan Şen ve İlkay Zehra Ülbeği fotoğrafları ile sırasıyla Nevin Apaydın (Ç.Ü Devlet Senfoni Orkestrası Yan Flüt Sanatçısı ve Çocuk Korosu Şefi), Adana İdmanyurdu Bayan Futbol Takımı, Tülin Erdemişik (Seyhan Ziraat Odası Yönetim Kurulu Üyesi), İpek Kobaner (Kent Konseyi Engelliler Meclisi Başkanı) ve Ayşe Feride Zeyneloğlu (Pastabahçesi)'nun başarıları tanıtılmaya çalışılıyor.

Altın Oran'dan İkinci Kadın Başarı Sergisi

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu'nun, "Sanat, Adana için. Adana'dan dünyaya" sloganı ile özellikle bölgemizde doğmuş, yaşamış, faydalar göstermiş kadınlara veriliyor.

Sanat yönetmenliğini Ogün Burdуроğlu'nun yaptığı sergi, Adana Kültür ve Sanat Merkezi'nde (Tarihi Kız Lisesi Binası) açıldı ve iki hafta süre ile sanatseverlerle buluştu.

Altın Oran Kıbrıs'ta

Kıbrıs Yakın Doğu Üniversitesi 7. Uluslararası Fotoğraf Günlerine Adana'dan Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu iki fotoğraf sergisi ve beş fotoğraf gösterisi ile katılacak.

28 Nisan – 1 Mayıs 2011 tarihleri arasında düzenlenecek olan 7. Kıbrıs Yakın Doğu Uluslararası Fotoğraf Günlerinde, fotoğraf sergileri ve gösterilerinin yanı sıra birçok sanat aktivitesi yer alacak.

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyeleri, Adı Fotoğraf ve Lotus adlı fotoğraf sergileri ile Engelli Kim, Denize İki Yıldız Daha Attık, Fotoğrafik Öykülerim, Uçan Balon ve Önyargıları Kırmak adlı fotoğraf gösterileri sunulacaktır.

Adana, Sanat ve... Prof. Yalçın Yüreğir

Yazı ve Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Çukurova Üniversitesi
efsanevi rektörü
Mithat Özhan:
“Bana hiçbir şey
vermeyin; ama Yalçın’a
Konservatuar’ı verin!”

Adana Fransızlar tarafından işgal edilmiş... Ahmet Remzi halkı işgale karşı bilinçlendirmek için bir gazete çıkarmak istiyor. Ama para yok. Gazeteyi helva kağıdına basmayı dahi göze alarak Adana Gazetesi'ni çıkarıyorlar.

25 Aralık 1918'de ilk nüsha... Arkasından dört nüsha daha geliyor. "İşgale karşı direnin!" diye feryat eden gazeteye Fransızlar baskın yapıp kapatıyor. Bu kez 6-7-8. nüshalar Yeni Adana adı ile çıkıyor... Çıkış o çıkış, zorlu yollara rağmen o günden beri çıkar Yeni Adana Gazetesi...

"8. Nüshadan sonra Fransızlar babamın evini basıyorlar. Aramada silah buluyorlar ve babam kadın kıyafetiyle Taş Köprü üzerinden, Boğazlıyan'a arkadaşının yanına gidiyor. Avni Doğan o zamanlar Boğazlıyan Kaymakamı... Babamın en yakın arkadaşı ve kader ortağı. Babam bir müddet orada kaldıktan sonra Adana'da Milli Cephe kurulunca bu tarafa geri dönüyor..."

Ahmet Remzi Yüreğir

"Karasialı İstasyon'unda 9.sayı; 10-11-12. sayı ise Belemelik köyünde bulunan tren vagonunda çıkıyor, o zamanın olanakları gazetesinin sadece kömür tozu ile baskısına izin veriyor. Pozantı bizimkilerin eline geçince 186. sayıya kadar Pozantı'da çıkıyor..."

Ben Şanslıyım

Bu öyküyü bugünün gençleri ne kadar hatırlar? Ben ise şansımı yendim ve öyküyü bana aktaracak çok önemli birisi ile tanıştım. Çukurova Üniversitesinde bir çok fakültenin binasında emeği olan biri... Çukurova Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın kurucusu ve ilk müdürü... Müzik Profesörü... Ahmet Remzi Yüreğir'in oğlu, Yalçın Yüreğir'den bahsediyorum.

Eşi Güneş Yüreğir Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Ana Bilim Dalı kurucusu... Adanadaki birçok doktorun hocası...

Yeni Adana Gazetesi çok önemli; ama, Yalçın Yüreğir'in önemi sadece oradan gelmiyor. Adana'da klasik müziğin yer etmesi, devlet konservatuvarının kurulması hatta Çukurova Senfoni Orkestrası'nın varlığı üzerinde onun önemli rolü var. Biz bu köşemizde onun sanatla ilgili bu yanına, sanatçı Yalçın Yüreğir'e yer vermek istedik...

Yeni Adana Gazetesi'nin 23 Ekim 1921 tarihinde Pozantı'da yayınlanan eski harflerle basılmış 179 sayılı nüshası

Müzik eğitimi için devlet para vermiyordu ama ben kendimden vererek devam ettim. Müzik bir “aşk”çünkü...

Harf Devrimi'nden sonra bir Yeni Adana Nüshası

Altınşehir Adana: Yalçın Bey bize eğitim sürecinizden bahseder misiniz?

Yalçın Yüregir: 1953 yılında Robert Koleji'nin (Şimdiki Boğaziçi Üniversitesi) Mühendislik Yüksek Okulu'nu bitirince master için ABD'ye gittim. Bu arada Robert Koleji'ne müzik hocası olarak gelen, ayrıca organist olan David Fuller bana, gidiceksem Boston'ı seçmemi önermişti. Orada çok güzel bir orkestra olduğunu söyleyince de orayı yazdım... Aslında mühendislik bahane oldu. Bir yıl zemin mekaniğinde okuyup Harvard Üniversitesi'nde master yapınca ABD'de çalışma olanağım oldu ve bir mühendislik firmasına girdim...

A.A: Mühendislik firmasında ki işiniz, müzik kariyerinizi ne kadar etkiledi?

Y.Y: Boston'ın ünlü bir orkestrası vardı. Orkestrayı dinlemek için ben ve Güneş(eşi) her cuma konser salonuna girdik. Buradan aldığım istekle öğlene kadar firmada çalışırken akşamları da müzik bölümüne devam etmeye karar verdim. Çeşitli sınavlardan sonra Ann Arbor şehrinin Michigan Üniversitesi'nde, müzik ve kompozisyon bölümü lisansının 3. sınıfına beni aldılar. Burayı bitirdikten sonra da müzikte master derecesi aldım. Müzik eğitimi için devlet para vermiyordu ama ben kendimden vererek devam ettim. Müzik bir “aşk”çünkü...

Konu “aşk”tan açılınca, bir an durakladım... Malum sihirli bir kelime... Bu sihirli yaşayanlar bilir. Bu aşkı tatmış Yalçın hoca ile sohbetle devam ettik...

“Bütün Gazeteler Yayın Yasaklarıyla Çıkan Gazetelerdi, 500 Kilo Bize, 8 Ton Gazete Kağıdı Diğer Tarafa Verirlerdi”

“1958 yılı Adanaya döndüm ve askere gittim... Aralık 1960 başında terhis oldum.

Yeni Adana Gazetesi'nin başındaki kardeşim Çetin (Yüregir) benden sonra askere gidince gazete bana kaldı. En civcivli dönemde birbuçuk yıl gazetecilik yaptım. 27 Mayıs ihtilalinden hemen öncesini bahsediyorum... Bütün gazeteler yayın yasaklarıyla çıkardı. Muhafif gazetelere engeller konurdu. Örneğin bize 500 kilo gazete kağıdı verilirken başka bir gazeteye 8 ton verilebilirdi. Çetin askerden dönünce bu işten kurtuldum ve Ertuğrul Arf ile beraber bir mühendislik bürosu açtık..

Tüm bunlara rağmen müzik hayatımdan hiç kopmadı. Bir taraftan işim diğer taraftan müzik... Tüm olanaksızlıklara rağmen, Adana Halkevi müzik kolu yöneticisi oldum. Bu bize en azından 6-8 konser verdirme şansını yakaladı. Şu an yıkılmış olan Atatürk Gençlik Sarayını da kullanıp öğrencilere ve halka açık konserler düzenledik. Bu konserler ve tabii ki Halkevi yöneticiliğim 1978 - 80 e kadar sürdü...

Bu sözler beni bir ucunda durduğum zaman tünelinin öbür ucunu düşünmeye itti... 1980 ve Halkevi... Ne kadar zor yıllar, bu nasıl bir müzik aşkı? Sormaya devam ettim;

A.A: Müziğe olan ilginiz aileden mi geliyor?

Y.Y: Aslında annem keman çalıyordu. Ancak küçüklüğümde aile içerisinde çalan taş plakların da mutlaka katkısı olmuştur. Ayrıca entelektüel bir ortamda yetişmem de bunda etkili oldu.

Konservatuvarın Çıkış Noktası

A.A: Konservatuvar fikri nereden doğdu?

Y.Y: “Üniversitede konservatuvar kurulması konusunda Halkevi yöneticiliğim sırasındaki sanatsal aktivitelerim etkili olmuştur zannederim. Zaten beni üniversitenin Yapı İşleri Daire Başkanı olarak göreve başlattılar. O sırada Güzel Sanatlar Bölümü binası yapılmıştı (şu an üniversitede saat kulesinin bulunduğu bina). Güzel Sanatlar Bölümünde seçmeli olarak öğrencilere Çok Sesli Müzik, Solfej ve Türk Müziği Çalgıları dersleri veriyorduk. Bu yer küçük bir müzik okulu halini almıştı. Konservatuvar buradan hazırlandı diye düşünüyorum...

Bir konservatuvarın kurulması ve insanlara ulaşması, müzisyen yetiştirerek Adana müziğine önemli katkıda bulundu.

Mithat Bey “Bana Hiçbir Şey Vermeyin Ama Yalçın’a Konservatuvarı Verin” Dedi

Konservatuvarın kurulma öyküsünü hiç de kolay bir süreç olmamış.

“Yapı İşleri Daire Başkanı olarak her Ağustos ayında Devlet Planlama Teşkilatında yeni bütçenin görüşüldüğü toplantılara Rektör Bey’le katılırdım. O zaman rektör efsanevi Mithat Özhan...

Bu sırada Hikmet Şimşek Adana’da Senfoni Orkestrasının kurulmasına çaba sarf ediyor. O bize üniversitede konservatuvar kurmamızı önerdi...

Mithat Bey ile üniversiteyi geliştirme konusunda sohbet ederken konservatuvarı gündeme getirdim. Konservatuvarın bütçesini talep ettik ve ödenek aldık..

Şimdi ki Büyük Anfi binasında oditoryum alanı kaba inşaat olarak duruyordu, ilk önce orayı canlandırdık. 1982 yılında iç akustik yalıtımını sağladık. Koltukları ise dışarda beraber çalışmış olduğum mimar Ertuğrul Arf’in katkıları ile yerine koyduk ve oditoryum kullanılır hale geldi...

Adana’da Senfoni Orkestrasını kurmaya çalışan Hikmet Şimşek, bize de konservatuvarı kurmamızı önerdi

Köy Enstitüleri'ne benzer bir konservatuar... Tüm yöreden, şehirden köylerden yetenekli çocukları araştırarak, yatılı alıp okutma kararı aldık

Buranın 1982 yılında ki açılış konserinde Ankara'dan müzisyenler geldi ve konser verdiler. O zaman Adana Halkevi'nin de yöneticisi olduğum için sanatçılarla aramız iyidi ve konserleri rahat düzenliyorduk... Bu konserler sayesinde başta Mithat Bey olmak üzere yöneticiler arasında bir güven oluşturmuştum. Bu güven sayesinde ben konservatuarın kurulmasını istediğimde Rektör Mithat Özhan Devlet Planlama Teşkilatı'na "Bana hiçbir şey vermeyin ama Yalçın'a konservatuarı verin" dedi... Ve binanın ödeneği böyle çıktı..

Binanın Ödeneğini Aldıktan Sonra 2 Katı Kızlar Ve Erkekler Yatakhane Olarak Başladık

Yalçın Yüreğir: "Müzik bir emek ve yetenek işidir, o dönemde çok seçici davranıyorduk" diyerek konservatuarı nasıl bir titizlikle kurduklarını anlattığında, bende müzik için sadece aşkın yetmediği, birleştirenin de bu aşkın gücü ile çabalaması gerektiği fikri doğdu...

"Aslında biz buraya başlarken Ankara'daki Devlet Konservatuarı modelini seçmiştik. Ülkenin her yerinden yatılı öğrenci alacaktık, sadece Adana'daki yetenekli çocukları değil; Kozan, Osmaniye gibi yerlerde yaşayan tüm çevre illeri ve ilçeleri kapsayan bir plan vardı. Bu binanın da ödeneğini aldıktan sonra, 2 kat kızlar ve erkekler yatakhane yapılarak projeyi uygulamaya başladık. Altındaki 2 katta yatılı stüdyolar vardı. Ben 1999 yılında emekli oldum. Benden sonra tabi ki başka müdürler geldi ve yatakhane kaldırıldılar, bu hataydı... Kırsal alandaki çocuğa nasıl ulaşacağız, köylerde, ilçelerde yaşayan çocukları nasıl eğiteceğiz? Yatılı bölümün kapanması bir kayıptır..."

Konu Güneş Yüreğir'den açılınca pencereden hafif bir ışık sızdığını gördüm, bu ışık Yalçın Yüreğir'in Güneş'i idi... Tıp Fakültesinin efsanevi hocası Güneş Yüreğir...

Yalçın Yüreğir eşi için:
"O eskiden Tıp Fakültesinin Güneş'i idi...
Şimdi ise sadece benim" diyor.

"Eşim Adanalı bir çiftçi ailenin çocuğu... Amerikan Kız Kolejinde okumuş... Biz ABD'de tanıştık. Ben babasını tanıyorum, Bürücek yaylasından kendisi ile tanışmışlığım var. Babası babamın arkadaşıydı. Orada tanıştık, anlaştık ve evlendik. Oğlumuz Korkut ABD'de doğdu, ben masteri bitirdikten sonra buraya döndük.

A.A: Güneş Hanım da müziği sever mi?

Y.Y: Çok iyi bir dinleyicidir... O zamanlar Boston Senfoni Orkestrası biletlerini almaya çalışırdık. Tabi ki çok talep var, çoğu zaman yan yana yer bulamazdık... Birimiz balkonun bir köşesinde diğerimiz öbür köşesinde...(Gülüyor)

Kendisi biyokimyacıdır. Boston'da Tufts Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Biyokimya Bölümünde okuyordu. Adana'ya gelince ilk zamanlar Abidinpaşa Caddesi'nde babamdan kalan evin alt katında laboratuvar açtı... Devlet Hastanesi'nde Biyokimya mütahassısı olarakta saat 14'e kadar çalışır sonra labaratuvara gelirdi. Sonra Devlet Hastanesin'den, Numune Hastanesine geçti. Bu dönemde tıp fakültesinin kuruluşuna katıldı.

“Çukurova Üniversitesinin İlk Kurucuları Numune Hastanesi'nin Hekimleridir”

Üniversitede görev alan Güneş Biyokimya dalında, doçent, profesör unvanları aldı ve buradan da emekli oldu şu an Adana'da görev yapan birçok doktorun ve profesörün hocasıdır. Adana Devlet Konservatuvarının kurulmasında da manevi olarak çok katkısı olmuştur. Eskiden Tıp Fakültesinin Güneş'i idi, şimdi ise sadece benim Güneş'im... ■

erhan@altinsehiradana.com

Abdülmecid'in Piyanosu ve Adana

Restorasyon çalışmasını Adanalı hattat ve ressam Mesut Dikel'in gerçekleştirdiği Abdülmecid'e ait piyano'nun da bir öyküsü var. Şu an devlet konservatuvarında bulunan bu piyanonun öyküsü şöyle:

Piyano Osmanlı Padişahı Abdülmecit Efendi için yapıldı. Fakat 1861 yılında öldüğü için fazla kullanamadı. Bu piyano vasıtasıyla müziğe ve sanata düşkün olan kızları o dönemde müzik dersi aldılar. O dönemde aynı firmanın yaptığı dört piyano vardı, ancak bunlar saraydan bir şekilde dışarı çıkartıldılar.

Piyanist Mithat Fenmen'in 1950'de yazdığı kitabından elde ettikleri bilgilere göre piyanonun aslında Sultan Abdülaziz için değil Abdülmecit için yaptırıldığı, o nedenle de üzerine Abdülmecit'in tuğrasının işlendiği biliniyor.

Mesut Dikel, piyanoyla ilgili şunları söyledi:

“Avusturya'nın en ünlü piyano üreticilerinden Friedrich Ehrbar tarafından özel olarak yapılan piyano, Cumhuriyet'in ilanından sonra bazı saray mallarının satışı sırasında Adanalı bir tüccar tarafından satın alınarak Adana'ya getirilmiş. Tüccarın iflasından sonra el değiştiren piyanonun son durağı Adana Kulübü olmuş. 1992 yılında dernek binası yıkılırken çöpe atılmak istenen piyanodan tesadüfen haberi olan dönemin Ç.Ü. Genel Sekreteri Adnan Tibet ve Konservatuvar Müdürü Yalçın Yüreğir piyanoyu Ç.Ü. Devlet Konservatuvarına kazandırmış. Burada yapılan incelemede piyanonun Abdülmecid için yapıldığı ancak o öldükten sonra Abdülaziz'e gönderildiği belirlendi ve yeniden hayat bulması için üniversite kaynak sağlarken, konservatuarda piyanonun onarımı için özel bir atölye hazırlandı ve onarım, gerçekleştirildi”.

STP Petrol İnş San. ve Tic. Ltd. Şti.
Adana Hacı Sabancı Org. San. Bölgesi
Celal Bayar Blv. No:5 Sarıçam/ADANA
Tel : 0.322 394 37 60
Fax : 0.322 394 37 62
E-mail : info@stppetrol.com
www.stppetrol.com

TAŞIT TANIMA SİSTEMİ

PRATİK, HIZLI ve KOLAY

www.interkey.com.tr

interkey

- ▶ Akaryakıt giderlerinin tam kontrolü, pratik çözüm!
- ▶ Pratik ve hızlı akaryakıt ikmali
- ▶ Ödeme ve muhasebe kolaylığı
- ▶ Kilometre/Litre takibi
- ▶ Hatasız yakıt ikmali
- ▶ Türkiye’de yaygın, geniş hizmet ağı

Yollar... Dolmuşlar... Otoparklar... Metro...
ve İnsanlar...

Belediye... Plancılar... Üniversite...
ve Adana...

Yazı: S. Haluk Uygur, Erhan Yeleği
Fotoğraf: Erhan Yeleği, Mustafa Gökçen

Sorunların kaynağına inmeden metro, yeni yolların açılması, taşıma araçlarının sayısı gibi geçici çözümleri konuşmak yararlı olmayabilir

Bugün üniversite sınavının yapıldığı gün... Günlerden pazar olmasına rağmen eşim trafik nedeniyle kaygılı... Oğlumuz sınava Çukurova Üniversitesi'nde girecek, eşim otomobil trafiğinin sıkışabileceği endişesiyle, 2 saat önceden yola çıkmamız için ısrar ediyor. İkimiz de işe Cumhuriyet Caddesi'ni kullanarak gittiğimizden ağzımız yanık biraz... Buna rağmen karşılaştığımız manzara endişelerimiz kadar değildi. Yollar beklediğimiz kadar tıkanmadı ama yine de sıkışıklık yaşamadık, diyemeyiz.

Kentimizde ulaşım sorununun şikâyet konusu olmasını son zamanlarda sık duymaya başladık. Bu şikâyetlerin metronun yolcu taşımaya başladığı bir sırada, D400 diye bilinen karayolunda trafiği rahatlatacağı düşünülen alt geçitlerin yapıldığı zamanda, yeni alternatif yol ve kavşaklar için kentimize kredilerin gelmesi düşünülrken olması da ironik olsa gerek...

Kent Konseyi de ulaşımın çözülmesi gereken bir sorun olduğunu düşünüyor ki, 31 Mart'ta konuyla ilgili bir istişare toplantısına karar verdi. Durum böyle olunca biz de dergi olarak ilgisiz kalamazdık, görev bilip konuyu ilgililerle tartıştık.

Zihni Aldırmaz:
“Konutları yeni bölgelerdeki yerleşim alanlarına götürmüşüz; ancak bu yerleşim alanlarına o nüfusun yararlanabileceği cazibe merkezlerini götürmemişiz.”

Büyükşehir Ne Düşünüyor?

Tabii ki konunun birinci derece muhaptlarından biri Büyükşehir Belediyesi... Sayın Zihni Aldırmaz'ın sorumlu koltuğa oturmada da konuyla ilgili farklı projelerinin olduğunu bilmemiz, bizi Büyükşehir'in en büyük makamına taşıdı ve sorduk... Ama o, bizim geçici çözümler ile ilgili gibi görünen sorularımızdan önce, kalıcı çözümünü aktarmayı yeğledi:

“Sorunun kaynağını tam bilmeden, metro ya da yeni yolların açılması veya taşıma araçlarının şeklinin, sayısının değiştirilmesi gibi geçici çözümleri konuşmak yararlı olmayabilir. Önce sorunun kaynağını ve köklü çözümleri tartışmalıyız, yoksa ‘sorunu nasıl çözeriz’den ziyade, sorunu hafifletecek tedbirlerle oyalanırız. Hafifletecek tedbirleri almak önemli ama esas olan köklü çözümler önermektir”

Başkan Vekilimiz böyle deyince biz de sorunun kaynağına yöneldik, önce kendisine sonra da Şehir Plancıları'na sorduk...

Sorunun Kaynağı Nedir?

Zihni Aldırmaz: “Adana, yeri ve ismi değişmemek kaydıyla dünyanın en eski şehirlerinden biri. Dolayısıyla şehrin içinde kalmış tarihi bir dokusu var. Ancak tüm resmi ve özel kuruluşlar, bankalar, işyerleri bu dokunun içinde. Adana, nüfusunun yüzde 75'i kentte yaşayan, önemli bir metropol. Öğretmen, memur ve öğrenci sayısı 500 bin...

Nüfus ve konut stokunu yeni bölgelerdeki yerleşim alanlarına götürmüşüz; ancak bu yerleşim alanlarına o nüfusun yararlanabileceği resmi kurumları, cazibe merkezlerini ve eğitim kurumlarını götürmemişiz.

Şehrin yapılan planlarla kuzeye taşınması doğru; ama konutlarla birlikte devlet daireleri, hastaneler, okullar, bankalar, alışveriş alanları yeni yerleşim bölgesine taşınamamış. Dolayısıyla her gün Adanalılar evlerinden işlerine giderken gereksiz bir şekilde yer değiştiriyorlar. Beş ilçe olmamıza rağmen hâlâ tek bir merkez olan Seyhan'a doğru geliyorlar. Eski doku olması nedeniyle buralarda zaten caddeler çok geniş değil; böylece çok sayıda araç, dolmuş, servis aracı trafiği zorlaştırıyor."

Cüneyt Erginkaya;
"Ticaret merkezleri,
resmi kurumlar,
okullar Küçük Saat ve
civarında... Konutlar
ise Yeni Adana'da...
Bu çarpık..."

Konutlar Başka Yerde... Ticaret Başka...

Şehir Planlamacılar Odası'nın bir önceki başkanı ve kent konseyi yürütme kurulu üyesi Cüneyt Erginkaya'nın da konuyla ilgili olarak söyledikleri şöyle:

"Bu kentin en büyük sorunu bu kentin tekilliğinde yatıyor. Adana içinde Seyhan bir kuyruklu yıldız gibi; yıldız merkezde, kuyruklar, yani konutlar kuzeyde... Ticaret merkezleri, resmi kurumlar, okullar, finansman merkezleri Küçük Saat ve civarında... Yeni Adana'da böyle şeyler var mı? Yok... Burası tamamen konut... Dolayısıyla bu yüzden her gün sabah ve akşam büyük bir trafik yoğunluğu yaşanıyor."

Sorun Belli... Ya Çözüm?

Çözüm için Aldırmaz kararı: "Hâlbuki şehircilik esaslarına göre insanların yürüyerek işlerine gitmesi gerekiyor. Bunu sağlayamayınca ortaya 'acaba yeni bir yol mu açalım, alt-üst geçit mi yapalım' gibi arayışlar çıkıyor. Hâlbuki asıl arayışımız, insanların ihtiyaçlarını yanına götürmek şeklinde olmalı. Bence hastalık, eski tarihi dokunun olduğu yerde resmi kurumların, cazibe merkezlerinin olmasında... Oysaki konutlar başka yerde... Yani nüfus başka yerde yaşıyor, iş merkezleri başka yerde kümeleniyor. O zaman bu nüfusla ve cazibe merkezlerini birleştirmek lazım."

Adana 5 ilçeye ayrılmış; ama sanki tek bir ilçe... Resmi kurumların hepsi Seyhan'da... Dolayısıyla valilik ve ilçe belediyeleri ile birlikte, tüm resmi kurumları nüfusun yoğun olduğu yerlere taşıyabilirsek kent içi günlük dolaşım azalır."

► Zihni Aldırmaz: "İnsanların iş merkezleri evlerine yürüme mesafesinde olmalı..."

“Biz üniversite ile fikir tartışması yaparız ama asla kavga etmeyiz.”

Ya Metro?

Sayın Zihni Aldırmaz’a Metro’yu da sorduk...

“Metro belirli zamanda, belirli kişi taşıyan, belirli ölçüleri olan bir araç... Kentin imar planı gerçekleşmeden metronun planlanması yanlış. Yoksa metroyu kurup nüfusu başka yerde planlama tehlikesi var. Böyle olursa metro ihtiyaca cevap vermez. Şu an Adana’da metro başlamış ve bir yere gelmiş, burası için yapacak bir şey yok. Ancak 2. etabında daha doğru planlanma yapılması lazım. Mesela TOKİ’nin yapılaştığı yerlere, üniversiteye gitmeli...”

Metronun Üniversiteye Gitmesi Konusunda Rektörle Hemfikir Misiniz?

“Üniversitemizin rektörü Sayın Alper Akınoğlu Bey ile asgari müşterekte birleştik. Biz metronun üniversitede yapılan kongre merkezinden de geçmesini istiyorduk, onların ise Mithat Özhan Bulvarı’na paralel geçmesi ile ilgili talepleri vardı. Ortak noktaya geldik. Bir eğitim kurumuyla fikir tartışması yaparız ama asla kavga etmeyiz. Bu doğru değil.”

Rektör Ne Diyor?

Metro ile ilgili Rektör Alper Akınoğlu’nun söyledikleri şöyle:

“Üniversite için ulaşım çok önemli... Toplu taşıma daha da önemli. Çukurova Üniversitesinde 35 bin öğrenci var. Çalışanlarla birlikte 50 bin civarı. Ayrıca hastaneye gelip gidenler de var... Dolayısıyla herkesin araba ile değil, toplu taşıma ile gelmesi zaman ve ekonomi açısından önemli. Nüfusun çok yoğun olduğu yerlerde metro ulaşımı rahatlatır.”

Öyleyse üniversiteye metronun gelmesine itiraz etmiyorsunuz?

“Biz metroya değil, Yüreğir’den gelecek güzergâha karşı çıkıyoruz. Çukurova Üniversitesi’ne baktığımızda öğrenciler 35 bin civarında. 20 bini kampüste, diğeri merkez ilçelerde yaşıyor. Yoğun oturan yerler Beyazevler, Barajyolu ve Turgut Özal... Beyazevler civarını üniversiteye bağlayacak ve otobanın kuzeyinden, barajın güneyinden geçecek bir metro güzergâhı olsa bizim için ideal olur.”

Yeni bir köprü yapılması ve oradan da metro güzergâhının geçirilmesi, öğrencilerimizin oturduğu bölgeleri bize bağlar. Ancak şu an Yüreğir’de sonlanmış olan metronun devamı bize gelirse, personel ve öğrencilerimiz tüm şehri dolaşarak gelecek ve 40-45 dakika yolculuk edecek. Hâlbuki şimdi baraj seti üzerinden 10-15 dakikada geliyorlar. Biz, önerilen güzergâhın, oturan bölgelere uygun olmadığını söylüyoruz. Yoksa metroya karşı değiliz.”

Ortalıkta Beton Yığınları Olmamalı!

Karşı olduklarınız sadece bu kadar mı?

“Şu anki metro hiçbir yerden gelmiyor; ucu hiç bir yere gitmiyor... Bizim bu projenin doğruluğundan endişelerimiz var. Metronun yer altından geçmesi gerekli. Gürültü ve görüntü kirliliği olmamalı. Ancak Adana Metrosu’nda bu var. Ortalıkta ki beton yığınları çok kötü...”

Metronun beton viyadüklerle geçmesi yerine yeraltından geçmesi düşünülmeli; en azından hemzemin olmalı...

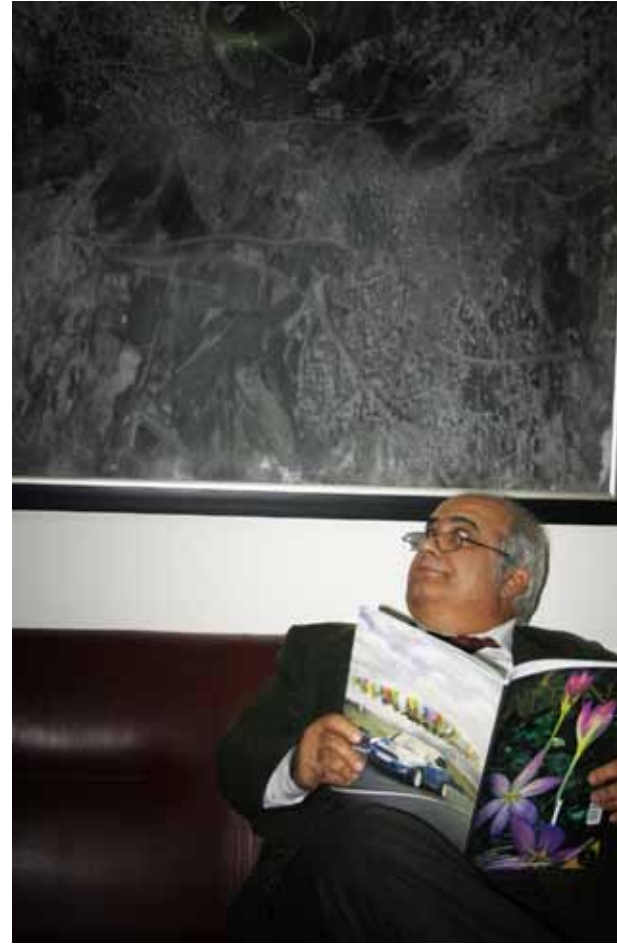
Gürültü kirliliği de önemli... Hastaneler ve okullar hassas yerler... Bunlar önemsenmeli... Biz metroyu istemiyor değiliz ancak çözümü bilimsel olmalı. Ama bazı kurumlar konuyu tartışmak istemiyor. Dünyanın ileri ülkelerinden New York’un, Londra’nın metrolarını yapanları buraya çağırıp proje isteyebiliriz. Ulaşım projeleri şehircilik uzmanları ile ortak yapılmalı. Dünyaca ünlü şehircilik uzmanları ile yapılmalı bu işler... Kendi içimizde tartışarak bir şey yapamayız. Basit değil 100-200 yıl kullanılacak bu metro...”

“Şehircilik uzmanı” denilince biz de bir bilene sorduk... Cüneyt Erginkaya da cevap verdi:

Sayın Rektörümüz “Benim öğrencilerim Beyazevler ve civarında oturuyor. Hâlbuki metro Yüreğir’den gelecek” diyor ne dersiniz?

Öğrenciler Toplu Taşımanın Bulunduğu Yere Öbeklenirler

“Şimdi Sayın Rektörün haklı gibi görüldüğü noktalar var. Beyazevler’de 2 kız yurdu var. Karafatma Caddesi’nde de çok öğrenci var. Baraj Yolu ile alttan geçen otoyolun köşesindeki Duygu Kafe çevresinde de çok öğrenci var. Ama niye? Çünkü buralar, bugün ulaşımın sağlandığı otobüs duraklarına en yakın yerler. Haliyle öğrenciler toplu taşımanın bulunduğu yerlerdeki evlerde öbeklenmişler. Bu dünyada ve Türkiye’de her halükarda böyledir. Metro nedeniyle toplu taşıma güzergâhı Yüreğir’e kayarsa, öğrenci konut alanları da Yüreğir lehine değişecektir. Böylece Yüreğir’in makûs talihini de değiştirmiş olursunuz. Ayrıca büyük bir yatırımın yanlış olan bir kısmını belki kurtarabilirsiniz. Metro üniversiteye girerse topraklar parçalanır, demekle olmaz.

Cüneyt Erginkaya: “Metro Üniversiteye Yüreğir tarafından gelirse, öğrencilerin konut alanları da Yüreğir’e gelir.

Alper Akınoğlu:
“Metro yer altından geçmeli... Gürültü ve görüntü kirliliği olmamalı”

Alper Akınoğlu; “Biz metronun üniversiteye gelmesine karşı değiliz. Ancak çözümü bilimsel olmalı.”

“Üniversitenin 50.000 kişilik potansiyelini kent lehine kullanmak lazım.”

Bakın, araç yolları insanları çeken bir mıknaş demektir... Çünkü her yerden yaya olarak ulaşabilir, otoyala inip binersiniz. Ama tramvay veya hafif raylı sistem böyle değildir. Duraklar dışında araç durmaz. Dolayısıyla hat boyu konut gelişimi yollardaki gibi değildir. Dolayısıyla endişeleri gidermek “hayır” demekle olmaz, bunu projeler üzerinde karşılıklı tartışarak çözmemiz gerekli. Bu basit işi “dünyadaki uzmanlara danışalım” de-

mek, kendi uzmanlarımıza güvensizlik duymak değil midir? Bursa’da Konya’da veya Eskişehir’de çalışan raylı sistemleri dünyaya mı sordular? Hayır, gerek yok ki! Ancak, Sayın Rektörümüz istiyorsa bu uzmanlar kimse, kendisi çağırırsın görüşsün; isterse de proje hazırlatsın, teklif olarak belediyeye sunsun. Zararı olmaz, katkısı olur. Kimse kusura bakmasın, o zaman sorarlar: Türkiye’de bu konuda üniversite eğitimleri yetersiz mi?

Üniversite ve Adana hiç kimsenin özel oyun alanı değil. Birbirimize karşı haklarımız ve sorumluluklarımız var. Üniversitenin yaklaşık 50.000 kişilik büyük potansiyelini kent lehine kullanmak lazım, otobüsler artık yeterli gelmiyor. Ben oraya gidip geldiğimde öğrencilerin otomobillere el kaldırıp otostop yaptığını görüyorum...”

Sonuç olarak, bu kentin yaklaşık 50.000 kişilik çalışan ve okuyan kesimi sürekli hareket halinde ise kamu ulaşım sistemi buna duyarsız kalamaz, kalmamalıdır.

Metro Bakanlığa Devrediliyor

Bu arada Ulaştırma Bakanı M.Habib Soluk, çıkan yeni kanunla belediyelerin talebi ile birlikte metroların Bakanlık bünyesine alınabileceğini hatırlatarak, Adana Hafif Raylı Taşıma (Metro) Sistemi’nin de Bakanlıkça işletilebileceği bilgisini verdi. Metronun Bakanlıkça işletilmesi, Büyükşehir sınırları içinde olmasa dahi Adana’nın Karataş, Mersin, İskenderun gibi merkezlere raylı sistem ile bağlanmasına daha kolay olanak sağlayabilir.

Büyük Metropol Çukurova

Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Aldırmaz da, Adana’nın Karataş, Tuzla ve Yumurtalık’a metro ve/veya karayolu ile bağlanmasını, Akdeniz’de tek bakır kalan 160 km.lik sahilin turizme ve sanayiye açılması açısından önemli buluyor. Ayrıca Mersin - Tarsus - Adana - Osmaniye - İskenderun - Hatay hattının birleşmesi ile merkezinin Adana olacağı, büyük bir “Çukurova Metropolü” olgusuna işaret ediyor. Aldırmaz, karayolu ile bağlı olan bu hat, hızlı trenle de bağlanırsa Türkiye’de ikinci bir İstanbul’un oluşacağına inanıyor. Bu konuda belediyenin önemli rolüne değiniyor.

Cüneyt Erginkaya da bu konuda Aldırmaz ile hemfikir. Çukurova’nın bir ucunun İskenderun, diğer ucunun Mersin’de biten bir hilal gibi olduğunu ve Adana’nın bu hilalin yıldızı olarak ortada yer aldığını işaret ediyor ve tarih içerisinde de hep böyle olmuştur, diyor.

Kültür Tramvayı

A.A: “Kültür Travmayı ve Kültür Yolu” diye bir şey konuşuluyor Adana’da... Ulu Cami’den başlayan, Kız Lisesi, Taşköprü, Adliye önü, Kuruköprü, Yağ Cami, Saat Kulesi şeklinde ring sefer yapan bir tramvay bu... Taşköprü’yü ve Adana’nın tarihi dokusunu canlandırmaya yönelik bir çalışma... Ve bir de Taşköprü’nün trafiğe açılıp açılmaması ile ilgili neler söylersiniz?

Z.A: Ben Taşköprü’nün trafiğe açılmasına karşıyım, zaten malzeme ve doku olarak da fonksiyon olarak da yanlış. Aksine, tarihi dokuların iyileştirilmesi, Kale Kapısı’nın doğru yere yapılması gibi projelerimiz de var. Hatta, Seyhan Caddesi’nin ortasında refüj olan bir bulvar olması bile bana göre yanlış. Bulvar mantığı tarihi doku ile nehri birbirinden ayırıyor. Taşköprü’yü Tepebağ’dan ayırıyor, tarihi dokuyu da bölüyor...

Dediğiniz ring güzergâhta dönecek tramvay ya da o mantıkla çalışan bir araç, diğer araç trafiğinden arındırılarak ücretsiz çalışmalı. Bahsettiğiniz güzergâha ağır vasıtalar, kamyon, otobüs ve dolmuşlar hiç girmemeli... İnsanlar 5 Ocak Meydanı’nda kendisini mahalleden getiren araçtan inip, ücretsiz olarak bu tramvaya binmeli. Böylece Tarihi Adana kaldırımları geniş olan, tarihi kimliğe uygun bir yapılanma içinde olacak. Göç bizim zenginlimiz, bankada en fazla mevduatı olan bizim şehrimiz.

Göçten dolayı iş gücü kapasitemiz var ama ekonomiye dönüşmüyor. İncelediğimde işveren ile halkın arasındaki mesafeyi yerel yönetimler kapatmadığı zaman, onlarla bütünleşmeyi sağlamadığı zaman, sermaye korkuyor ve saklanarak yeni iş imkânları yaratmıyor. Bu durumu sanatla, sporla birlik ve beraberlik içerisinde aşacağımıza inanıyorum.

Adana’nın bu konumu fiilen birleşen Adana - Tarsus - Mersin hattının öncelikle yeni banliyö hatları ile desteklendiği takdirde Çukurova Metropolü olgusunu hızlandıracağını söylüyor. Çok yakında yapılacak ekonomik yatırımların da zorlaması ile Yumurtalık - Ceyhan aksının yeni karayolu ve tren hatları ile Adana Organize Sanayi Bölgesine bağlanması halinde, bu oluşumun doğruya doğru hızla yayılacağına inanıyor.

3500 Servis Aracı Ve Eğitim

Zihni Aldırmaz: “Adana’da 3500 civarında servis aracı var. Yani dolmuş ve otobüs sayısının 2 katından fazla. Bunların birçoğu eğitim kurumlarına hizmet eden servis araçları. Öğrencileri evlerinin bulunduğu, yaşadığı yerde okutamıyoruz, demektir bu! İşte o zaman trafik kargaşası çıkıyor. İnceliyorsunuz planlamada ve nüfusun olduğu yerde yeteri kadar okul yok, bir başka yerde ise fazla okul var. Bu bir planlama hatasıdır. Bazı yerlerde yarım gün eğitim, bazı yerler de ise tam gün eğitim... Kaliteli planlama ve yapılanma gerekli. Biz bunu gidermeye çalışıyoruz, bunu giderebilirsek otobüslerin yarısı, dolmuşların yarısı kalkar. Bugün dolmuşlarda, otobüslerde cazip görünen hatlar resmi kurumların yeri değiştikten sonra cazip olmaktan çıkacak. Bu konuda Sn. Valimiz ile çalışıyoruz.

“Mersin - Adana - Osmaniye - İskenderun arasında çalışacak hızlı tren, hızla Çukurova Metropolü olgusunu geliştirecektir.”

Karataş Ve Metro...

Konumuz Metro olunca Karataş'tan da bir ses geldi... Yetkili bir ses... Belediye Başkan Vekili şöyle söylüyor:

"Artık Karataş Adana'nın bir parçası gibi... Hatta eski yönetimler istememiş, ama biz, ilçemizin Büyükşehir'e bağlanmasını yeniden tartışmaya açmak istiyoruz." Yüreğir'e kadar gelen metronun Karataşla bütünleşmesi gerekliliğinden söz ediyor.

"Coğrafyamız buna çok müsait. Aşılacak bir sıkıntı değil. Yöre halkı metronun Karataş'a gelmesine çok sıcak bakıyor. Böyle olursa, Adanalılar cumartesi-pazar günleri Mersine gitmek yerine Karataş'a gelecekler... Karataş'ın denizinden, kumundan faydalanacaklar.

Karataş'a gelmek, Küçük Saat'ten Süleyman Demirel'e, Yüzüncü Yıl'a gitmek gibi bir şey olacak...

Tam anlamıyla Karataş'ı, Adana'nın bir semti olarak görmemizi sağlayacak...

Metro olması büyük bir adımdır, biz de burada sivil toplum örgütleri ile ortak hareket etmek istiyoruz. Sivil toplum kuruluşlarımız da umarım bizlerle çalışmalar yapar."

Sayın Aldırmaz da konuyla ilgili şunları söylüyor:

"Karataş, Tuzla, Yumurtalık Adana'nın denize açılan kapısı. Yumurtalık'a yol olarak Ceyhan'dan gidelim demişler; bu yanlış! Şimdi Adana'dan direk yol açıyoruz. Biz turizmden pay alacaksak, yaşam kalitemizi yükselteceksek, işsizliği gidereceksek, Tuzla, Karataş, Yumurtalık'a sahip çıkmalıyız. Yol planlarımızı yaptık, meclisten geçirdik. Hükümetle temasa geçip, belediye sınırları içindekileri kendimiz yapıp, dışındakileri de hükümetimizden isteyeceğiz. Ancak esas olan, Karataş'ın da, Yumurtalık'ın da bizimle birlikte hareket etmesi... Bize bağlanmaları idealdir, bağlanmazlarsa da beraber çalışırız. Başka ülkelere gidip kardeş şehir aramaya gerek yok; Adana'nın içerisinde kardeş belediyeler oluşturalım."

Erginkaya ise, Büyükşehir sınırlarının fiilen büyütülmesinden yana değil. Zaten, Karaisalı İlçesi'nin bağlanmasının yanlış olduğunu savunduklarını ve zamanın kendilerini haklı çıkardığını söylüyor. Çevre belediyelerinin planlama ve bazı altyapı uygulamalarında birlikte çalışmalarının daha doğru ve sağlıklı sonuçlar vereceğine inandığını ifade ediyor.

Karataş
Belediye Başkan
Yardımcısı
Mesut Özdemir

Adana ulaşımı muhakkak Karataş, Tuzla ve Yumurtalık'ı da içinde alarak planlanmalı

Yeni Arterler

Sayın Aldırmaz, ayrıca Adana'nın bazı yeni arterlere ihtiyacı olduğunu da belirterek, Atatürk Caddesi'nin tren hattını geçerek Kenan Evren Bulvarına kadar ulaşması, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nın otogara kadar gitmesi, Türkmenbaşı Bulvarı ile Mustafa Kemal Paşa Bulvarı'nın D400 karayoluyla buluşması ve tüm Güney Seyhan, Yüreğir'i kat ederek tekrar Mustafa Kemal Paşa Bulvarına ulaşması için çalışmalara başlandığını ifade ediyor.

Cüneyt Erginkaya da bu çalışmaları destekler mahiyette konuşuyor:

"Bu çalışmaları olumlu adımlar olarak görüyorum; ancak Atatürk Caddesinin tren hattını nasıl geçeceği ileriye düşünerek açıkça ve iyice kamuoyunda tartışılmalı. Aksi durumda Altıkat Köprüsü ve Celal Bayar Köprüleri gibi yap-boz olmasından korkarım.

Türkmenbaşı Bulvarı'nın, D400'e ve Havvaalanı Kavşağına bağlanması olumlu ve akıllıca bir çözüm. Ama oradaki kavşak sistemini doğru çözmemiz lazım. Bu kavşaklar hem Karayolu, hem de Belediyeye ait. Bunu ortak çalışmayla çözmek gerekli... Mersin bu işi yaptı; biz de yapmalıyız"

Dolmuşlar Ne Olacak?

Altınşehir Adana: Otobüs, dolmuş ve servis sayısının azalması, şoför esnafını nasıl etkileyecek?

Zihni Aldırmaz: Ben kendileriyle toplantı yaptım. Şirketleşmelerini önerdim. Böylece sadece bir aracın sahibi değil, taşıma şirketinin ortağı olacaklar ve bu durum daha verimli olduğu için kaybetmeyecekler.

Cüneyt Erginkaya bu konuda biraz daha radikal düşünüyor. Tüm kentin ulaşım sisteminin, içinde Belediyenin de bulunacağı halka açık bir şirket tarafından yönetilmesini, özel halk otobüsleri ve diğer ulaşım kooperatiflerinin buraya ortak olmaları ve dileyenin yine şoförlük yapabilmesini öneriyor. Ancak, bu sistemin mevcut raylı sistem ile bütünleşmesi için kent trafiğinin ana ulaşım çemberleri ve bunları bağlayan iç hatlar biçiminde yeniden tasarlanması gerektiğini vurguluyor.

Otoparklar

Erginkaya ayrıca otopark sorununa da değinerek “Katlı otoparklar yapılması gerekli, çünkü maalesef yaya kaldırımları artık otopark haline döndü. İmar planlarında yok ama artık yol üstündeki banka, market gibi kuruluşlardan ticari kullanımlar için ruhsat vermeden önce zorunlu olarak otopark ve kaldırım düzenlemesi istenmeli ve en az 3 otoparklık yerleri yoksa ruhsat verilmemeli bence.” diyor. Ayrıca, yeni uygulanmaya başlanan paralı otopark sisteminin de yararlı olduğunu savunuyor.

Kent Konseyi genel sekreteri Fevzi Acevit de, eski dokudaki bazı alanların kentsel dönüşümle çok katlı otoparklara çevrilmesini, otopark sorununun çözümü için önemli buluyor.

Adana Başarılı Olmalı

Oğlum üniversiteye giriş sınavından çıkana kadar ulaşım ile ilgili yetkililerle konuşmamızı böyle toparladım. Oğlum başarılı olacak mı bilmiyorum ama Adana başarılı olmalı muhakkak. Çünkü şunu biliyorum ki, Adana'nın kıyaslanması gereken şehir İstanbul... Başkası değil. Öyleyse hep birlikte yapacak çok şeyimiz var!■

halukuygur@altinsehiradana.com

30 Mart 2011...

Adana Kent Konseyi Adana'nın önemli konuları için çözüm üretir.

Bu kez konu Adana'nın ulaşımıydı.

**Kent Konseyi Yüksek İstişare Kurulu Toplandı...
Dediler Ki...**

Cevdet Baskın (Adana Ticaret Odası): Kentimiz için "Ulaşım Master Planı" hazırlanmalı, kentin ulaşımı planlı şekilde organize edilmelidir. Var olan metro hattı, Karataş'a kadar bir şekilde götürülmelidir.

Abdullah Bakır (İnşaat Müh. Odası): Kent ulaşım planları insan merkezli olmalı, piramidin tepesinde insan ve yaya trafiği, ondan sonra da bisiklet yolları gelmeli. Sonra toplu taşıma araçları, en altta ise özel araç trafiği olmalıdır.

Metro, milyar dolarlık bir yatırım olmasına rağmen günde sadece 10-12 bin kişiyi taşımakta... Metro kesinlikle havaalanı, otopar, sanayi bölgeleri, hastaneler ve üniversiteye gitmeli.

S.Haluk Uygur (Altınoran): Kentin tarihi bölgesine dolmuş ve özel araçlar girmemeli, bu tarihi dokuda ring sefer yapan bir "Kültür Tramvayı" ücretsiz yolcu taşımali.

Halil Tüm (Belediye Meclis Üyesi): Konforlu, halk için ucuz, kamu işletmesi için zarar etmeyen toplu taşıma sistemleri olmadan ulaşım sorunu çözülmez. Metro, üniversite, otopar, sanayi bölgesi ve adliye gibi yerlere muhakkak gitmelidir.

Ulaş Çetinkaya(Şehir Plancıları Oda Bşk.): Kentimizin imar planı vardır. Ancak uygulamada sorunlar çıkmakta. Ayrıca "Ulaşım Master Planı" çıkarılmalı. Acilen çok katlı otoparklar merkezlere yapılmalı. Zihni Bey'in başta İller Bankası kavşağı olmak üzere son uygulamalarını destekliyoruz.

Aziz Erbek (Baro Bşk.): Büyükşehir Belediyesi son yönetimi, ulaşım ile ilgili doğru adımlar atıyor. Biz kentin insan için olduğuna, bu yüzden taşıt trafiğine kapalı alanlar olması gerektiğine inanıyoruz. Bireysel taşıtlar yerine toplu taşıt ve bisiklet özendirilmeli.

Kamuran Pekçetin (Mimarlar Odası):

Şu an var olan raylı sistem insanların toplu yaşadığı yerlere gitmiyor; bu yüzden özel araç trafiği çok yaygın... Biz "Ulaşım Master Planı"nın yapılması gerektiğine inanıyoruz. D400 üzerine yapılan alt geçitler planda yoktur. Eski Altıkat civarındaki otobüs acentelerinin o bölgeden kalkması trafiği rahatlatacaktır. Raylı sistem üniversiteye kadar gitmelidir.

Azım Öztürk (Seyhan Bel. Bşk.):

Maalesef kentimizin nazım imar planı çok sık değişmektedir. Hâlbuki bu anayasa gibi olmalı ve ancak çok gerektiği zaman değiştirilebilmelidir. 1/25000'likleri bir kez yapıp bir daha değiştirmeden uygulayalım. Ama kentimiz -kendisine kişisel saygım olsa da- hâlâ vekil büyükşehir belediye başkanı ile yönetiliyor.

Necmi Özcanlı (Belediye Meclis Üyesi):

Nehrin üzerine en az 2 köprü daha yapılarak Yüreğir'in yapısı değiştirilmeli ve önü kapalı olan Kışla Caddesi trafiğe açılmalıdır. Metro ise Sarıçam İlçesi'ni de üniversiteye taşıyacak şekilde gitmelidir.

Sadi Sürenkök (Adana Sanayi Odası):

Ulaşım Master Planı şarttır. Şu an raylı sistem insanların toplu yaşadığı yerlere gitmediği için verimli değildir. Ayrıca raylı sisteme paralel giden dolmuş hatları kalkmalı, istasyonlardan çıkıp dikey giderek eksik kalan yolları tamamlayan dolmuş hatları açılmalıdır. Metro istasyonlarına da otoparklar yapılmalıdır.

Uğur Tuncel (Büyükşehir Belediyesi

Danışmanı): Bulvar ve ana caddelerdeki yol üstü ticaret yapan dükkânlar ana damarları tıkayan tıkaçlar gibidir. Bu ticaret-haneler ana caddelerden kaldırılmalı ve toplu olarak arka sokaklara taşınmalıdır.

Asım Savaş (Kent Konseyi Yürütme

Kurulu Üyesi): Böylesine önemli bir konunun tartışıldığı bir toplantıya, bizzat ziyaret edip davet etmemize rağmen katılmayan yetkilileri kınıyorum.

Nuri Gürdil (Altınoran): Kentin içindeki boş alanların değerlendirilerek, çok

katlı otoparklar haline getirilmelidir. Ayrıca büyük caddeler dahi refüj arası geçişleri önleyecek tedbirler alınmalıdır.

Gizerler Otomotiv'e gelin,
gözünüz arkada kalmasın!

Yetkili Satıcısı - Servisi

Audi Servis

Volkswagen Satış Sonrası®

Ceyhan Yolu 4.km Yüreğir / Adana
Tel. : 0322 346 80 80
Faks: 0322 346 36 97

Abidin Dino ? Adanalı mı.

Yazı: S. Haluk Uygur

Hepimiz Adanalı diye biliyoruz ama nufus
cüzdanında İstanbul yazıyor

O güne kadar ben de övünürdüm, edebiyatta veya sinemada olduğu gibi resimde de Türkiye'nin bilinen en önemli insanı Adanalı, diye...

Bu iddiayı Abidin Dino'yu kastederek yapardım. Ama ben de haklıyım... İnanmasanız araştırın bakın, konuyla ilgili kaynakların çoğu Adanalı diye yazıyor... Hatta onun Adana'da, Yaşar Kemal, Orhan Kemal ve Yılmaz Güney ile birlikte yer aldığı bir 'Adanalı Sanatçılar Heykeli' bile var. Belediyenin yanında da Abidin Dino isimli bir park bulunuyor.

Saffet Dino -diğer adıyla Maria- ziyaretime gelince içime kurt düşüverdi: "Allah Allah! Acaba Abidin Dino Adanalı değil mi?"

Bir Kentten Sayılmak

Bir insanın, bir kentten sayılması için bazı nedenleri olması gerekir, ki bunların en başında da o kentte doğmuş olmak gelir. Başka bir yerde doğmuş olsa bile, en azından ailesi o kent kökenli olmalıdır; ama bazen bir kenti benimsemek için, o kentte yaşamak da yetebilir. Bu durumda, yaşanan kentin yaşam biçimini kendi yaşam biçimi haline getirecek kadar yoğun yaşamışlık istenir.

Saffet
Maria
Dino

Kim Bu Saffet Dino?

Abidin Dino, Saffet'in özbeöz amcası... Yani, Abidin'in öz kardeşi Ali Dino'nun kızı... Abidin Dino, Adana'nın meşhur valisi Abidin Paşa'nın torunu olduğuna göre, Saffet de küçük torun oluyor haliyle... Ama Abidin Paşa'nın torunu diye, "Adanalı zannedilmesin" Saffet; hatta o, "Türkiyeli" bile değil... İkinci adı da Maria... O zaman Saffet'in amcası Abidin Dino, nasıl Adanalı olur?

Ben, Saffet Dino'yu ilk kez, günümüzde kültür ve sanat merkezi olarak kullanılan Tarihi Kız Lisesinde tanıdım. Bembeyaz saçları olan 70 yaşlarında bir hanım Saffet Hanım. Kendisi Yunanistan vatandaşı... Türkçeyi "yok denecek kadar" az konuşuyor. Bu yüzden yanında Türkçe bilen bir çiftle gelmişti yanıma.

Saffet Dino -diğer adıyla Maria- ziyaretime gelince içime kurt düşüverdi: "Allah Allah! Acaba Abidin Dino Adanalı değil mi?"

Abidin Dino
5 Yaşında

Dedesinin, yani Abidin Paşa'nın, Adana'da mülkleri olduğunu iddia ediyordu ve amaç onlara sahip çıkmaktı. Kız Lisesinin de Abidin Paşa tarafından yaptırıldığını öğrenince orayı da ziyaret etmeye karar vermişti.

Merakım nedeniyle sormadan edeme miştim...

"Abidin Paşa'nın torunuysanız nasıl Yunan vatandaşı oluyorsunuz?"

İşte bu sorunun cevabındadır Abidin Dino'nun nereli olduğu...

Her ressam güne bir renkle,
bir çizgiyle başlar.
Bu, iki renk, iki çizgi olduğunda,
resim başlamış olur.
İşte, Bu Dünya'da resim, dediğimiz.

23 Mart 1913 tarihinde İstanbul'da, ailenin son çocuğu olarak Abidin dünyaya geldi. Yani dedesi Abidin Paşa'nın Adana Valiliğinden tam 30 yıl sonra...

Abidin Dino'nun Soy Ağacı

İsterseniz işe ta başından, meşhur Adana Valisi Abidin Paşa'dan başlayalım.

Abidin Paşa, o zamanlar Osmanlı'nın bir vilayeti olan Yanya'nın Preveze kasabasında doğdu. Yani şimdiki Yunanistan'da... Nefise, Sabire, Halide ve Mari isimli 4 kızı ve Rasih isimli bir oğlu oldu. Tam 6 dil bilen ve batı kültürü ile yetişmiş Paşa, 1882-1886 yılları arasında Adana Valiliği yaptı. Adana'ya vali konağı karşısında ve Seyhan Nehri kıyısında Askeri Lise binasını yaptırdı. (Şimdiki Tarihi Kız Lisesi Binası) Vali olarak en son Rodos'ta görev yaptı. Paşanın çocuklarından Rasih'in (Saffet adlı hanımla evli) yaş sırasına göre Ali ve Arif isimli çocukları oldu. 23 Mart 1913 tarihinde İstanbul'da ise, ailenin son çocuğu olarak Abidin dünyaya geldi. Yani dedesi Abidin Paşa'nın Adana Valiliğinden tam 30 yıl sonra...

Adana Valisi Abidin Paşa

Ali Âşık Oldu, Yunanistan'da Kaldı

Türkiye sınırlarının yeniden çizildiği yıllarda, Dino Ailesi mübadele ile Türkiye'ye dönerken büyük ağabey, Alba isimli çok güzel bir Dalmaçyalı kıza tutulduğu için, Yunanistan'da kaldı. Yunanistan'ın en önemli karikatüristi oldu. Alba ile yaptığı evlilikten Saffet Hanım dünyaya geldi. Ben de böylece beni ziyarete gelen Saffet Hanım'ın neden Yunan vatandaşı olduğuna anlamış oldum.

Arif uzun boylu dam gibi bir insandı

Abidin ve Adana

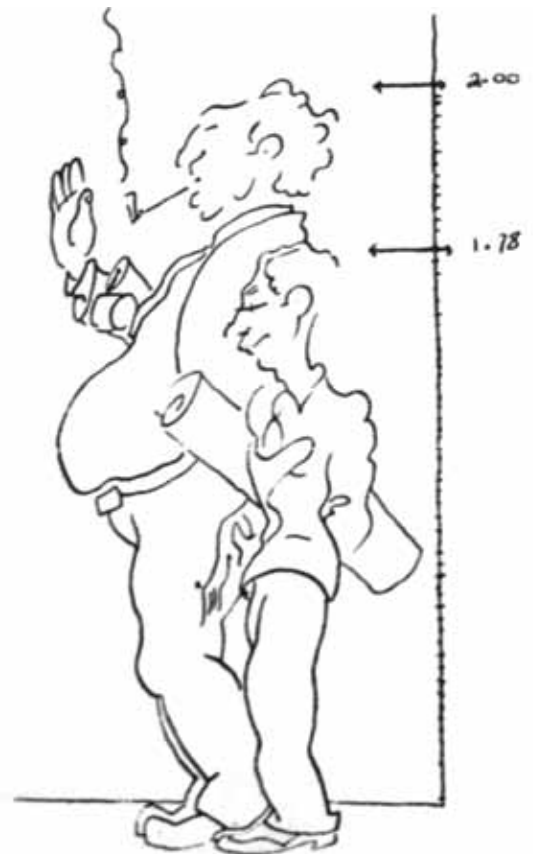
Abidin'e gelince, pişmiş tavuğun başına gelen her şey onun da başına geldi. Bir süre Sovyetler Birliği'nde kaldı. Dönüşünde, komünist olduğu gerekçesi ile önce Mecitözü'ne, sonra da Adana'ya sürgüne gönderildi. (1942)

Abidin'in, ağabeyi Arif ile birlikte Adana'ya sürgüne gönderilmesi kayda değer... İsterseniz burada soy ağacı öyküsüne biraz ara verip, bir yol "Abidin Dino Adanalı mı?" sorusuna geri dönelim.

Görüyorsunuz ki üstat Adana'da değil, İstanbul'da doğmuş. Aile ise aslen Yanya Prezeveli... Ailenin Adana'yla tek ilişkisi, Abidin doğmadan tam 30 yıl önce dedesinin 4 yıl 9 ay Adana Valiliği yapmış olması. Ama Paşa'nın ayrıca İzmir, Sofya, Selanik, Diyarbakır, Elazığ, Sivas, Ankara ve Rodos gibi yerlerde çoğu valilik olmak üzere görev aldığını da unutmayalım. Örneğin Adana'daki gibi, Ankara'da da bulunan Abidinpaşa Caddesi, Paşa'ya atfen konulmuş bir isimdir.

Öyleyse ailesi Yanya asıllı olan ve İstanbul doğumlu Abidin Dino, nasıl Adanalı olur?

Resmin boyutları büyüdükçe kendine çekmek istediği kişilerin sayısı kendiliğinden artar. Resmin boyutları küçüldükçe kendine bir kişiyi çekmeye çalışır. Sonunda o kişinin resmi olur.

Abidin'in Adanalılığı

Abidin Adana' yı ilk defa bebek yaşay-ken babasıyla yaptığı kısa seyahatte gördü. Ama asıl tanışması 1942 yılında ağabeyi ile birlikte sürgüne gönderilmesiyle oldu. Ama bu gönderiliş öyle bir şeydi ki, sürgünden öte, belki de bir yeniden doğuştu. Kendisi bu olay hakkında şöyle yazıyor:

"(...)polis tarafından bir zamanlar bü-yükbabamın yönetiminde olan topraklar-da ikamete zorlanmışım. Doğrusu çok hoş bir durumdu bu..."

Abidin bu olayı hoş bir tesadüf olarak bildirmesine rağmen, her şey de güllük gü-listanlık değildi elbet. Eşi Güzin Dino'nun dediğine göre, Yeni İstasyon civarında olan ilk evleri, bölgenin ıssız olmasından yararlanılarak komünizm karşıtı oldu-ğunu söyleyenlerce taşlanmıştı. Sonrasında, dedesinin adıyla anılan caddede üzerinde bulunan bir manifaturacının üst katındaki bir eve taşınmak zorunda kalmışlardı.

Sizin, bir resimde, çiçek diye baktığınız ola ki bir insandır.

Sıtma Ve Arif

Ağabeyi sıtmaya yakalanmış 120 ki-lodan (Arif Dino 2 metre boyundaydı) 70 kiloya düşmüştü. Ama yine de Adana Abidin için bir dönüm noktasıdır. Saffet Dino'nun benimle sohbet sırasında "Am-cam eşinin sözünden hiç dışarı çıkmazdı" diye bahsettiği Güzin (Dikel) Dino ile 1943'te Adana'da evlenmiştir.

Yaşamında önemli basamaklar olan Yaşar Kemal ve Orhan Kemal ile burada tanışmış, birlikte uzun süre vakit geçirmişti. Bu, sanatında ve dünyasında dev adımlarla ilerlemesine neden olmuştur. Dino, Yaşar Kemal'le tanışmasını şöyle anlatır:

"Onunla karşılaştığımda neredeyse bir çocuktuk. On altı-on yedi yaşlarında, iğne gibi ip ince, bir köyden bir köye dolaşır, ağıtlar derlerdi."

Dino o tarihten sonra Yaşar Kemal'den hiç ayrılmadı ve Menekşe isimli senaryo-sunu onu anlatmak için yazdı.

Fotoğraf: Ara Güler

Abidin Dino ve eşi Güzin Dino

Birçok büyük resim gördüm ki
çok küçüktüler.
Birçok resim gördüm ki çok büyüktüler.

Adana Sanat Akademisi

Güzin Dino da konuyla ilgili şunu yazar:
“Yaşar Kemal başta, edebiyat ve sanat meraklısı birkaç genç daha Abidin ile Arif’in tiryakisi olmuşlardı çok geçmeden. (...) Orhan Kemal de bunlara katılınca büsbütün ilginç olmuştu ‘Adana Akademisi’. Şiir, düzyazı ve resim konuları neredeyse her gün gündemdeydi.”

Abidin Dino, “Kel” isimli tiyatro oyununu ilk kez Adana’da kitap olarak basmış ve şimdi Büyükşehir Belediyesi binası olan Halkevi’nde köylülerle birlikte oyunlaştırdığı “Sıtmalı Adam” isimli oyunu ilk kez sahneye koymuştur.

İlk Senaryo Toroslar’dan

Karboğazı Zaferi olarak bilinen Adana köylüsünün Fransız işgal ordusunu teslim alma olayını sinema senaryosu olarak yazarak (Toros Destanı) ilk defa sinemaya adımını atmış ve bu ilk adımdan sonra sinemacı Abidin Dino doğmuştur.

Adana’nın Abidin Dino’nun sinemacılığı üzerine ne kadar etkili olduğunu daha sonra yazdığı senaryoların listesine bakınca anlayabilirsiniz:

Pozantı... Çingene... Toros Destanı... Su Destanı... Yunus Emre... Rakı Şişesiyle Konserve Kutusu... Yaşar Kemal... Menekeş... Aşk-ı Memnu...

İlk kitabı Adana’da
yayınlandı...

İlk oyununu Adana’da
sahneye koydu...

İlk senaryosunu
Adana’da yazdı...

Güzin Dino ile
Adana’da evlendi...

Dünün aynası değildir resim.
Ne de geleceğin.
İnsanın aynasıdır.
Bugünün insanı
yarını görür onda.

Gazeteciliğe Adana'da başladım.
Resmimi etkileyen Türk köylüsü ile ilk
kez Adana'da karşılaştım

Türksözü

Adana'nın önemli gazetecisi Ferit Celal Güven ile Türksözü Gazetesini çıkararak gazeteciliğe adımını atmıştır. Bakın Türksözü'ndeki çalışmasını nasıl anlatıyor:

"Ne yaptığımı sormayın, çünkü her şeyi yapıyordum. Hem yazı işleri müdürüydüm, hem odacı, hem röportaj muhabiri, hem çaycı, hem de çevirmen."

Abidin Dino, Adana'nın kendisi için önemini de şöyle vurguluyor:

"Benim için önemli olan burada ilk kez Türk köylüsü ile karşılaşmam, onu tanımamdır... Tüm gördüklerim beni resme daha çok bağlıyordu. Sanki içinde yaşadığım Anadolu gerçeğini burayı resmettikçe görüyordum."

Türk Köylüsü

Ses Dergisi'nin bir nüshasında da şöyle devam ediyordu:

"Tarlada dolaşan bir kadının önlüğündeki şekiller, testicilerin kalçalı eserleri. Köyden köye ağızdan ağza yayılan şarkıların yekûnu, kafamda bir katedral kadar, dört minareli bir cami kadar yer tutuyor. Tıpkı ortaçağ katedrallerini yapanlar gibi, meçhul kalan bu yaratıcıların bazılarını tanıdım. Türkiye'nin rastgele bir ovasında, rastgele karşılaştığım bir köyünde işittiğim şarkılar, sanatın nerede saklandığını bana ifşa etti."

Dino'nun bu söylediklerini 1950 yılında Ankara'da açtığı Adana köylüleri ve ırgatlarını konu alan resimlerde izleme şansını yakalayabiliriz.

Renkleri Tanrı değil
ressam yarattı.
Görmüyor musunuz
İşte Bu Dünya...

Tıpkı ortaçağ katedrallerini yapanlar gibi, meçhul kalan bu yaratıcıların bazılarını tanıdım. Türkiye'nin rastgele bir ovasında, rastgele karşılaştığım bir köyünde işittiğim şarkılar, sanatın nerede saklandığını bana ifşa etti."

Allah'ına kadar Adanalı...

Abidin İlk Kitabını Adana'da Yayınladı “Kel”

“Kel” Abidin Dino’nun yayınlanmış ilk kitabıdır. Bir tiyatro oyunu olan Kel Adana’da yayınlanmış ve yayınlanır yayınlanmaz da toplatılmıştır

Kitabın günümüze kadar ulaşması amatör bir okuyucunun kitabı önemli bir Dino biyografi olan Ferit Edgü’ye ulaştırması ile sağlanmıştır. Daha sonra bu oyun kitabı 1996 yılında yeniden yayınlandı.

“Kel” ile ilgili olarak Abidin Dino şöyle yazar;

“(…) benim ilk kitabımdır. Basılır basılmaz Bakanlar Kurulu tarafından toplatıldı. Sanırım, kitabı yasaklayanlardan kimse onu okumamıştı. Üç harflik adı, Kel yasaklanması için yetmişti.”

“Kel” için Ferit Edgü şöyle yazıyor;

“Kel, o günün teknik olanaksızlıklarını çok iyi yansıtan bir kitap örneğidir. Aynı hurufat çıkışmadığı için olsa gerek, kitabın ikinci yarısında başka karakter kullanılmıştır.”

“Resmin anı
benim anımdır.
Böylesi küçük anlarda oluşur resim”
dedi Abidin.

Ferit Edgü

Abidin Adanalı mı? Ya Arif?

Bu kadar şey yazdıktan sonra, kendi soruma cevabı kendim vermeyeceğim... Kararı siz verin!

Ailesi Yanyalı olan ve İstanbul’da doğan, Adana’da ise sadece 3 yıla yakın bir zaman ikamet eden Abidin Dino Adanalı mı?

Benden ille de bir cevap isterseniz, o, Parisli de sayılır, Romalı da, İstanbullu da, Plevneli de... Yani eserleriyle evrensel, kişiliğiyle dünyalıdır...

Yani Adanalıdır, hem de Allah'ına kadar... ■
halukuygur@altinsehiradana.com

Kaynaklar:

- A’dan Z’ye Abidin Dino (Zeynep Avcı)
- Abidin (Ferit Edgü)
- Sensiz Herşey Renksiz (Güzin Dino)

O
Bir Bilim
Kahramanı Ama

Galileo

Doğruyu mu
Söyledi
?

Yazı: Saygı Esin

Modern bilimin kurucuları diye bir liste çıkarırsak Kopernik'i yazmamız gerekir ilk sırada...

Ve sırasıyla Kepler, Newton, Darwin yerlerini alır. Ama bunların içinde en önemli kabul edileni, geniş kitlelerce en çok bilineni tartışmasız Galilei'dir. Yani Pizalı Galileo Galilei...

Galilei, sadece modern bilimin kurucusu olarak değil, ondan da öte bir bilim kahramanı olarak bilinir. Bilinmekle kalmaz takdir edilir; çünkü Papalık tarafından din düşmanı ilan edilerek Engizisyon Mahkemesince ateşe atılma tehdidiyle karşılaşmış, bu tehdide rağmen "Dünya yine de dönüyor!" diyerek bilim adına direnmiştir.

"Dünya dönüyor!" diyen Galilei, Güneş'e gelince yanıldı

Galilei Gerçeğin Neresinde?

Galilei bu yüzden tartışmasız bir bilim kahramanıdır ama tamamen doğruyu mu söylemiştir, tartışılır...

"Dünya yine de dönüyor!" şeklinde özetlenen kuramı tamamen doğru mudur? Soru işareti? Daha başka bir şekilde söylersem onun ortaya attıkları gerçeğin neresindedir? Bugün onun söylediklerinin gerçeğin tam kendisi olmadığını biliyoruz.

Bunu anlamak için Galilei'nin "Dünya yine de dönüyor!" diye özetlenen tezine bir göz atalım isterseniz.

"Tanrının Oğlu" Ve Dünya

Evrenin ve uzayın tariflenmesi Galilei ve Kopernik'ten önce Aristo ve Ptolemius tarafından yapılmıştı. Aristo ve Ptolemius uzayın merkezine dünyayı koymuş, o zaman bilinen 6 gezegen ve güneşi onun etrafına dizmişlerdi. Onlara göre dünya sabit durmakta, güneş ve gezegenler de onun etrafında doğudan batıya doğru dönmekteydiler.

Papalık da haliyle bu teze sarılmıştı. Çünkü "Tanrı'nın Oğlu" dünyada doğduğuna göre arzın merkezinin dünya olması çok doğaldı. Dünya sabit ve diğerlerine göre hâkim şekilde durmalıydı.

O yıllarda, Aristo veya Ptolemius (yaptıkları gözlemlere dayanarak) kendilerini çok haklı görmüş olmalılar. Çünkü sıradan gözlem yapan herkes, dünyayı hareketsiz, güneş dâhil diğer tüm gök cisimlerini gün içinde doğudan batıya doğru hareket eder şeklinde algılar. Ama bunun sadece insanın bir illuzyonel algısı olduğunu, gerçek olmadığını sıradan gözlemciler fark edemeyebilir.

Dünya kendi
etrafında dönerken
biz de onun üzerinde
onunla aynı hızla
döndüğümüz için
dünyayı hareketsiz
olarak; hareketsiz
olan güneşi bizim
dönmemizin ters
yönünde dönüyor
olarak algılarız

Dünya Dönüyor Ama Ya Güneş?

Galilei gibi sıradan olmayan gözlemciler ise insanın o anki algısıyla gerçeğin tamamen anlaşılamayacağını farkındadırlar. Bu yüzden de başta kendi algıları olmak üzere, doğru diye sunulan her şeyden şüphe ederler.

Galilei “dünya kendi etrafında batıdan doğuya dönüyorsa -güneş belli bir ritimle doğudan batıya dönüyor gibi hissedilse de- hareketsiz olan güneş hareket ediyor-muş gibi algılanabilir” diye düşündü. Ve bunun sonucunda dünyanın sabit değil, kendi etrafında döndüğü yargısına vardı.

Ama inanın gerçekte Galilei’yi kahraman yapan bu bulgusu değildi. Çünkü Galilei dünya kendi etrafında dönüyor doğrusuna ulaşmış olsa bile tezinin devamında aslında sabit olan güneştir, dünya onun etrafında dönüyor diyerek bir yanlış yaptı.

Biz bugün güneşin de sabit olmadığı, onun da kendi etrafında ve etrafındaki gök cisimleri ile birlikte Samanyolu galaksisinde döndüğünü biliyoruz. Yani Galilei de tam doğruyu söyleyemedi.

Bilim Kahramanı: Ancak...

Galilei de doğruyu söyleyemediğine göre, niye bilim kahramanı ilan edildi? Bence onun bilim kahramanı ilan edilmesinden daha önemli olanı, modern bilimin kurucularından olmasıdır. Daha da açık söylersek modern bilimin deneysel yöntemi olan göreceli düşünmeyi, ulaştığı sonuçtan şüphe etmeyi bize öğretmiş olması onu kahraman yapmıştır.

► Dünya dönüyor dediği için, Galilei ölümle yargılandı.

Dünya kendi etrafında dönerken biz de onun üzerinde onunla aynı hızla döndüğümüz için dünyayı hareketsiz olarak algılayacağız ve hareketsiz olan güneşi ise bizim dönmemizin ters yönünde dönüyor olarak algılarız, diye düşünmesinden bahsediyorum.

Salt gerçek sonsuzlukta... Yanlışlar da bizi doğruya taşıyabilir...

Özetlersek... Doğrunun tam kendisine ulaşamamış olsak bile göreceli bakış açısının bilimin temel yöntemi haline getiril-

mesi insanlığın önünü açmış ve bu yöntemin uygulandığı bilim ve sanat, gerçeğe emin adımlarla yaklaşmamızı sağlamıştır.

Ama unutmamalıyız ki salt gerçek sadece sonsuzluktur... Biz şimdilik sadece ona yaklaşabiliriz. Attığımız her bilimsel adım da bu yolculuğumuzu kısaltır. Galilei de bize bu yolda yolculuk etmenin bilgilerini verdiği için bir bilim kahramanıdır. Ama söylediklerinin bir kısmının yanlış olduğunu bugün biliyoruz.

Bilimsel yöntemlerden dışarı çıkmadığımız sürece yanlışlar da bizi doğruya taşıyabilir... ■

saygiesin@altinsehiradana.com

- KUTU PROFİLLER
- DOĞALGAZ BORULARI
- SİYAH ve GALVANİZLİ BORULAR
- PASLANMAZ BORULAR
- KÖŞEBENT
- NPU-NPI PROFİLLERİ
- HEA-HEB-IPE PROFİLLERİ

- SİYAH ve DKP SACLAR
- CNC SAC KESME ve BÜKME
- GALVANİZLİ SACLAR
- TRAPEZ ve OLUKLU SACLAR
- SANDEVİÇ PANEL
- PETEK KİRİŞ
- FERFORJE

murat metal

www.murmet.com

Adana ve Kent Estetiği

Yazı: Dr. Ali İhsan Ökten Fotoğraf: Cemil Güven

Kentlerin nesneleri
görebilecek
gözleri, sesleri
işitebilecek kulakları,
dokunabilecek elleri
ve tabi ki ruhları
olmalıdır

Ister gelişmiş, ister gelişmemiş, isterse görünüşü sıradan olsun ya da olmasın, kentlere bakmak insana özel bir zevk vermelidir. Kentlerin de nesneleri görebilecekleri gözü, sesleri işitebilecekleri kulakları, kokuları koklayabilecekleri burunları, bir dokuya dokunabilecekleri elleri ve ne olup bittiğini anlayabilecek ve hissedebilecekleri ruhları vardır.

Kent ve Sanat

Kentte yaşayan insanlar ve onların her türlü etkinlikleri, şehrin fiziksel, tarihi sabit yerleri kadar önemlidir. Kentin algılanması onun sadece kentsel mimarisi ile ilgili değildir; kentin içine müzik, edebiyat, sinema, heykel ve fotoğraf ile görsel ve plastik sanatlar girmelidir. Bunlar kentin görsel niteliklerini yani kentin tarihsel dokusunu korurken ona eklenecek tutarlı dokuların da oluşmasını sağlayacaktır.

Kent ve Ulaşım

Bir kentte yaşayanlar çok kolay ve hızlı hareket etmelidir. Bu ancak geniş yollar ve düzenli bir çevre ile mümkün olacaktır. Her kentin farklı bir yaşanmışlık hikayesi, bir dokusu, hatta bir kokusu vardır ve bir kente bakmak, onu görmek değildir. Kenti düşünmek ise daha farklı bir şeydir.

Kentler üst üste geçmiş katmanlardan oluşur. Bu katmanlar sadece üzerinde yaşanmış olan uygarlıkların kalıntıları değildir. Kentin katmanları onu oluşturan mimarisi, ekonomisi, sanatı, tarihi, sosyolojisi, hukuku, sağlığı, yolları ve çevresel alanlarını barındıran bir bütünlüktür. Kent dediğimiz olgu binlerce yıllık birikimlerin tüm bu katmanların birbirinden ayrılmaz bütünlüğü ile oluşur.

Kentler Bir Birey İçin Oluşmamıştır

Kentsel tasarım görsel zevkin ve sanatın gelişmesine yardımcı olacak, sanat ve toplumun bir arada büyümesi kentten alınan keyfi daha da arttıracaktır.

Kent imgesini oluşturan öğelerin çoğu, kentle olan ilişkileriyle öne çıkar. Geniş görünümlü bir park, kentin simgesi olan bir heykel, görsel veya plastik sanat çalışmaları, kente özgü binalar, yollar, kültür merkezleri, dinsel mekanlar, şehrin eski ve yeni yerleşimi arasındaki uyum kişilerin zihinsel algılarında iz bırakmalıdır.

Kentler tek bir birey için oluşturulmamıştır. Geçmişleri, meslekleri, mekanları, alışkanlıkları ve yaşanmışlıklarıyla pek çok insanı temsil ederler. Günümüzde kentler dönüşüm projeleriyle çok hızlı değiştiği ve yeni metropollerin oluşmasıyla kentli (!) toplum artık çok sık yer değiştirdiği için, kentle olan duygusal alışverişimiz azalmakta, kentin çevresini ve çehresini oluşturan imgeleri algılamamız zayıfmakta ve böylece insan kendi kentinde yalnız ve yabancı olmaktadır.

Altınşehir Adana dergisi olarak Şehir Plancıları Odası Adana Şube Başkanı Ulaş Çetinkaya ve Mimarlar Odası Adana Şubesi Yönetim Kurulu Sekreteri Kamuran Pekçetin ile Adana'nın kentsel sorunları, kentlilik kavramı, kent mimarisi ve estetiği üzerine konuştuk.

Kentler: geçmişleri, meslekleri, mekanları, alışkanlıkları ve yaşanmışlıklarıyla pek çok insanı temsil ederler.

Altınşehir Adana: Öncelikle kent kavramı hakkında biraz konuşalım. Günümüzün modern kent yaşamında estetiği olmayan görsel saldırıdan kaçmak mümkün olmamaktadır. Bu açıdan değerlendirdiğimiz zaman Adana'yı nasıl bir yere koyabiliriz?

Ulaş Çetinkaya: Öncelikle kent nedir? Kentli nedir? Onun tanımını yapmamız lazım. Kent, sadece fiziksel anlamda bir mekânlar düzeneği değildir. Kenti kent yapan o kentin ruhudur... Kentin ruhunu oluşturan etmenler ise kentin dokusu, oranı, ritmi, kokusu, rengi, içinde yaşanmış anılar, kapladığı alan ile geçmişinde olup bitenler arasındaki ilişkilerdir. Kentli ise o kente ruhunu veren kişilerdir.

Adana'nın Kent Estetiği Olumlu Değil

Kent sadece işten eve, evden işe gidip geldiğimiz yerler değildir. Günlük sosyal yaşamımızda olumlu olumsuz her şeyi yaşadığımız bir yerdir kent.

Her kentin dönemselsel olarak kendi dokusunu hissettiren tarihten gelen farklı mimari tarzları vardır. Rönesans ile birlikte sanat, kent estetiği ve yaşamı içine daha fazla girmiştir. Kent estetiği aslında algılama ile ilgilidir. Binalara bakışımız veya bakış açımızın hissettirdikleri kent estetiğine girer. Binaların dış cephesinden tutun da kaldırımlara, kaldırımdaki sokak aydınlatmasında kadar... Ancak bu durum bir kent için olumlu da olabilir olumsuz da... Adana için olumlu bir kent estetiğinden bahsetmemiz mümkün değildir.

Patates Baskısı Kent

A.A: Adana'ya, özellikle de yeni yerleşim birimlerine baktığımız zaman yanyana iki bina aynı yükseklikte değil. 2 katlı bina yanında 12 katlı bina mevcut. Bu nasıl oluyor? Mimarlar Odası, İnşaat Mühendisleri Odası veya Şehir Planlamacıları'nın buna bir itirazı yok mu?

Kamuran Pekçetin: Adana'da yerel yönetim krizi yıllardır yaşanıyor... Şu anda dibe vurdu. Bu krizlerden dolayı kent kimliğini kaybetti.

Her kentin kendine ait mimari yapısı vardır. Bu mimari yapılanma kentin yerleşim yerlerinden, sosyal alanlarına; kentin sokaklarından resmi dairelerine kadar tüm yapılarında görürsünüz. Bu aynı zamanda kentte yaşayanların yaşam tarzlarına yansır. Ekonomik sebepler, yerel yönetim krizleri, kentte yaşayan insanların duyarsızlığı, siyasilerin umursamazlığı... Tüm bunlar bizi kimliksizleştirdi.

Sorduğunuz soruya gelince patates baskı projeler çıkıyor. Bir bakmışsınız, balkon bu tarafta, bir diğerinde ise öbür tarafta... Bu, mimari değil!

Her kentin dönemselsel olarak kendi dokusunu hissettiren tarihten gelen farklı mimari tarzları vardır

Ortak akıl, ortak başarı yeteri kadar hayata geçmeli.

Ulaş Çetinkaya: Adana'yı irdelememiz gerekiyor. Diğer şehirlere göre farklı özellikleri olan bir şehir. Dünya genelinde 2050 yılında kentlerde yaşayan insanların oranı %50 olacağı tahmin ediliyor; şu anda ülkemizde kentlerde yaşayan insanların oranı %75, Adana'da ise bu oran daha da yüksek: %87... Ancak bu sayıya göre sağlık alanları, yeşil alanlar, spor tesisleri, konut alanları yeterli midir, istenilen nitelikte midir? Bunlara olumlu cevap veremeyiz. Tüm ülkelerde kentler insan psikolojisi gözönünde bulundurularak kuzeye ve kuzeybatıya doğru gelişir. Adana'da da böyle olmuştur. Ama yapılaşma birbirinin kötü tekrarı şeklinde olmamalıydı.

A.A: Odaların bir tutumu yok mu peki?

Ulaş Çetinkaya: Bizler eleştirilerimizi yüksek sesle dile getiriyoruz; ancak dikkate almıyorlar. Bizim yaptırım gücümüz yok; belediyenin var... Biz, özellikle yerel yönetimlerin sivil toplum kuruluşlarını ve halkı yönetime katmadığını belirtiyoruz. Başkan Vekilimiz, güzel sanatlar mezunu bir mimar.

Yönetime geldiğinde işe çok güzel bir sloganla başladı: "Ortak akıl, Ortak başarı" diye. Ortak hareket edeceğiz, diye, başlarda bizler de çok umutlandık. Bu slogan yeteri kadar hayata geçirilmedi.

Kamuran Pekçetin: Biz müdahalede bulunuyoruz. Yeni imar yönetmeliği çıkacaktı. Bu çıksaydı tüm Türkiye'de uygulanacaktı. Ancak içinde doğru olmayan öneriler de vardı. Ranta yönelik çok fazla handikap vardı, bizler itiraz ettik. Ankara'dan red aldı. Bununla ilgili birçok toplantı yaptık; buna rağmen ortaya düzgün bir şey çıkamadı. Biz ters düşüyoruz gibi görünüyoruz, ancak biz yaptıklarımızı kamu yararına yapıyoruz.

Mimarlar ve Şehir Planlamacıları Ne Kadar Sorumludur?

A.A: Bu durumdan mimarlar ve şehir planlamacıları olarak kendinizi ne kadar sorumlu tutuyorsunuz?

Ulaş Çetinkaya: Bu aslında sadece Adana'nın sorunu değil. Belli ki bu kadar düzensiz ve estetikten yoksun yapılaşma bizden biliniyor. Ülkemizde mimar var; ama mimari yok! Biz, aldığımız eğitimler gereği bir bakış açısı alıyoruz. Her yerde aynı plan bina olmaz. Her kentin kendi dokusuna, iklimine, yaşantısına göre sosyo ekonomik tasarımlar yapılmalı. İmar planlarıyla birlikte sonrası planlar da önemlidir. Planları belki şehir planlamacıları, mimarlar, inşaat mühendisleri yapar ama uygulayıcıları belediyelerdir. Çoğun-

lukla planla mevcut uyuşturulmaz. Çünkü planlar üzerinde sürekli değişiklikler yapılır. Piyasadaki meslektaşlarımızın bazıları kötü işler yapıyor. Çünkü bunu mütahit talep ediyor. Mütahit yapı maliyetlerini düşürmek için mimarın çizimleri üstünde oynamalar yapıyor. Olan kente oluyor. Bu esnada kent kimliğini kaybediyor.

Kastabala'nın Yanına Çimento Fabrikası Yapılacaktı

A.A: Meslek odaları olarak karşı çıktığınız noktada başarılı olduğunuz örnekler varmı?

Kamuran Pekçetin: Kastabala Antik Kenti var. Antik kentin hemen yanına çimento fabrikası yapılıyordu. Halet Çambel'in bizi uyarmasıyla diğer demokratik kitle örgütleriyle yaptığımız eylemler ve kanuni başvurular sonucu oraya artık çimento fabrikası yapılmıyor. Ve böyle birçok yer var... Aktif olmamız gerekli.

Ülkemizde mimar var;
ama mimari yok!
Biz, aldığımız eğitimler
gereği bir bakış açısı
kazanıyoruz. Her
yerde aynı plan bina
olmaz.

“Kentsel Dönüşüm Projeleri” Adanalıyı Adana’dan kovma projesine dönmeme

A.A: TOKİ’lerin veya kentsel dönüşüm projelerinin Adana’ya yansıması nasıldır? Oralarda yaşayan insanlarla kent arasında bir birliktelik sağlanabiliyor mu?

Ulaş Çetinkaya: Anayasamızda herkesin konut edinme hakkı var. Bölgenin iklim yapısına uygun şekilde geliştirilmesi gerektiği yazıyor. Buradaki mevsime uygun toplu konut yapılması anayasal hak. Ancak şehrimizdeki binalar patates baskı gibi, mantar gibi. Tek kriterleri hazine arazisi üzerinde olmaları. Yapılan her yanlış projenin bir faturası var. Uzattığınızda kentin alt yapı ve ulaşım masrafı katlanarak artıyor. Oraya ulaşım ve sağlık sağlanması düşünülmüyor. Çünkü yapılan metro oraya kadar gitmiyor. Merkezden de çok uzak olduğu için daha çok kendi içlerinde yaşıyorlar.

Yeni Alt Geçitler Kaçak

Örnek olarak, yapılan yeni alt geçit, imar planlarında yer almıyor. Ruhsatsız yapıldı; belirli bir plan-proje dahilinde yapılmadı. Kavşaklar yapılırken tüm kent ele alınarak yapılmalı. Sirkülasyon haritası çıkarılmalıydı. “Ben yaptım, oldu!” olmamalı... Başka şehirlerden gördüklerimizi gelip kendi kentimize uygulamamız rastgele olmamalıdır. Bu olsa olsa bir kenti kimlik-sizleştirir.

Kamuran Pekçetin: Kentsel dönüşüm projeleri diye yapılan projeler maalesef Adana’da Adanalıyı kentten kovmaya dönük yapılan projeler olmakta... Sinanpaşa örneğine bakacak olursak orada Adana’nın yerlisi oturuyordu. “Kentsel dönüşüm, buradaki eskileri yıkıp yerine yenilerini yapacağım” olmamalı.

Ulaş Çetinkaya: Komşuluk diye bir kavram vardır. İnsanları bir yerden bir yere taşıırken bunlar kayboluyor. Böylece insanlar arasındaki ilişki ve iletişim de kayboluyor.

Kent Anıtı Yok

A.A: Kente her gelenin bir yer ile ilişkisi, anısı oluyor gibi. Adana’da son dönemlerde kentin kendisine ait simgesi, hatırası, bir mimari yapısı var mı? Bu konuya bakışınız...

Kamuran Pekçetin: Var olmaya aday olan yerler dâhi yok... Son dönemlerde restore edilen Şih Cemil Nardalı Konağı, Dişçi Etem Konağı, Yeşiloba Şehitliği gibi bazı çalışmalar var. Bu, umut vermekle birlikte, yine de çok az! Kentle bütünleşmiş bir Taş Köprü’müz var. Adana bu değil, bu olmamalıydı. Benim aynı zamanda hediyelik eşya dükkanım var. Buraya gelen insanlar giderken “Adana’ya özgü ne var?” diye soruyorlar. Adana’ya özgü maalesef onlara önereceğimiz çok az şey var.

Bizi Birbirimize Sanat Bağlar

A.A: Belediye-kent-vatandaş ilişkileri açısından ne söyleyebilirsiniz?

Ulaş Çetinkaya: Bu üçlü bugün için birbirinden uzaklaşmış durumda. Bu da bizim kentlilik bilincimizi olumsuz etkiliyor. Kente sahipliğimizi azaltıyor. Bizi birbirimize bağlayacak en önemli etken sanattır. Geçmiş dönemde sanatın her alanında çıkan sanatçılarımız varken bugün neredeyse bir köşe yazarımız bile yok. İşsizlikte birinci sıradayız. Ekonomik olarak her geçen gün geriye doğru gidiyoruz. Artık, Adana kenti ve çevresi, ekonomik olarak olduğu gibi sosyo-kültürel anlamda da insanları beslemiyor. Bu da bu bölgeden çıkacak sanatçıların azalmasına neden oluyor.

Bir Kent Meydanı Yok

Kamuran Pekçetin: Adanamız için bizlerin en iyisini bulma çabası içine girmemiz gerekli. Bu kenti eskisi gibi popüler yapmamız lazım. Şu an dibe vurduk. Maraş, Antep, Eskişehir yaptı; biz neden yapamıyoruz?

Bahçe düzenlemeleri mezarlık düzenlemeleri çok iyi hizmetler. Bu işlerin yapılabileceğini halka göstermek, psikolojisini düzeltmek olumsuz havayı kaldırmak gerekli. Belediyenin en büyük görevi kent üzerindeki bu olumsuz havayı kaldırmak için herkesle birlikte çalışma pratiğini yaşama geçirmektedir. Bir şehir, meydanlarıyla anılır; meydanımız yok. Biz kentimizin bir meydanı yok diye Mimar Sinan parkının olduğu bölgenin düzenlemesi için bir yarışma yaptık. İçinde kültür merkezi, meydanlar, neler neler vardı.70 küsür proje geldi. İçlerinden inanılmaz güzel projeler çıktı. Yarışma için 300 milyar lira harcandı. Ancak projelere izin çıkmadı. Rant yüzünden hiç bir proje uygulanmadı.

A.A: Giderek sanattan uzaklaşması mı şehrin kimlik kaybına yol açtı? Şehrin kimlik kaybına uğramasını sanattan uzaklaşmasını sağladı?

Kamuran Pekçetin: Mutlaka vardır. Bir şehir sanayisiyle, sanatçısıyla öne çıkabiliyor. Bir dönem pamuk ve sanayisiyle ön plana çıkan kentimizin, aynı dönemde sanatçılarıyla da ön plana çıktığını görebiliyoruz. 2023 yılı Cumhuriyetin yüzüncü yılı. Adana’mızın bir planlamaya ihtiyacı var. İmar plan çalışması yapılıyor. Ancak belediyeden bugüne kadar bize bir talep gelmemesi bizi üzüyor.■

aihsanokten@altinsehiradana.com

*Geleceğiniz İçin
Emlak Yatırımında
Doğru Adres*

Floransa'da Vecchio... Prag'da Karel... İsfahan'da 33 Göz...
Ne Güzel Anlatıyorlar Kentlerini...

Konuş Taşköprü! Sen De Konuş! Susma Öyle!

Yazı ve Fotoğraf: S. Haluk Uygur

Bir köprüsünü gezmek bile
o şehri gezmek anlamına gelebilir

Kentlerin kimliklerinde köprüler en önemli yerleri tutar. Bugün böyle olduğu gibi, tarih boyunca da böyle olmuştur. Takdir edersiniz ki kentler genellikle su kenarlarına kurulur. İnsanların hem içmek, hem kullanmak için suya ihtiyacı vardır çünkü. Ayrıca atık sularını da nehirler vasıtasıyla boşaltırlar. Bu yüzden nehirler ve şehirler birbirinden ayrılmaz parçalar haline gelmiştir. Ya köprüler?

Kentlerin Kimlikleri

Bence köprüler kentlerin kimlikleridir. Nehirler kent yerleşimleri açısından bu kadar önemliyse ona ulaşmanın belki de tek

yolu olan köprüler de şehrin tarihi, sosyolojik yapısı, ekonomik durumu hakkında bilgi verir. Çünkü insanlar kent yerinde durduğu müddetçe köprülerine gözleri gibi bakmak zorundadır.

Bir kentin yanında çok eski bir köprü varsa bilmelisiniz ki şehir ondan da eskidir. Bir köprü ne kadar çok kullanılıyorsa şehri de o kadar işlek anlamına gelir. Bu, köprüünün üzerinde dolaşan şehirli profili ile yerleşim yerinin kentleşme profilinin de benzeştiği anlamına gelir.

Bu nedenle ben şehirleri gezmeye köprülerinden başlarım. Bazen bir köprüsünü gezmek bile o şehri görmek anlamına gelebilir.

Üç Şehir, Üç Nehir ve Üç Köprü

İzninize sığınarak bu yazımda sizlere önemli bulduğum üç şehrin köprülerini anlatmak istiyorum. Ben köprülerini anlattıkça sizin o kenti daha iyi anlayacağınızı umuyorum. Ama sonra sizlere de bir görev düşecek. Sizler de “Dünyanın hala kullanılan en eski köprüsü”ne bakarak Adana’yı anlamaya, hatta anlatmaya çalışmalısınız...

Birinci durağımız isterseniz Floransa olsun... Rönesans’ın doğduğu, sanatın beşiği Floransa... Arno nehrinin üzerindeki köprülerin en eskisi, Vecchio Köprüsü’nü ziyaret edelim hep beraber.

Floransa ve Ponte Vecchio

“Taşköprü üzerinde dolaşırken ‘Dünyanın en eski kentlerinden birini geziyor olmam’ ile ilgili neler hissedebilirim acaba?”

Floransa... Arno... Ponte Vecchio...

Ponte Vecchio... Yani “Eski Köprü” demek istemişler. Adı eski olan bu köprünün inşasına 1354 yılında başlanmış (Dikkat ediniz, Taşköprü’den en az bin yıl yeni). İlk yıllarda üzerine kasap dükkânları yapıldıysa da hemen sonra Rönesans’ın beşiği Floransa’nın kimliğine uygun olarak kuyumcu dükkânları ile doluvermiş. Kuyumculuk, bankacılığın ekonomik desteği ile gelişerek, sanatın yücelmesine ev sahipliği yapan Floransa’nın kimliğini işaret eden en iyi gösterge bence.

Zaten Floransa’da genelde sanatın, özelde de mimari ve heykelticiliğin çıkışı kuyumculukla başlamış. Ünlü Floransa Katedrali’nin kubbesinin (ki bu kubbe dünyanın en büyük kubbesidir ve hiç iskele kurulmadan inşa edilmiştir) mimarı Brunelleschi başta olmak üzere, birçok Rönesans sanatçısı, “kuyumcu çırağı” ile, bu köprü üzerinde işe başlamıştır.

Floransa’yı Anlamak İçin

Günümüzde üzerinde hâlâ kuyumcuların bulunduğu özgün köprü örneklerinden biri olan Ponte Vecchio, ekonominin ve sanatın birbiriyle ne kadar içice girdiğinin çok önemli bir örneği olarak gezilebilir bu yüzden. Ponte Vecchio’yu dolaşırken 14. yy’dan beri buranın bir ekonomi ve sanat merkezi olduğunu hissedebilir, daha şehri gezmeden Floransa’yı anlayabilirsiniz.

Bu gezintiniz başka duygulara da yol açar. Bir Adanalı olarak, ister istemez 2000 yaşındaki Taşköprü’yü düşünürsünüz ve aklınıza bir soru takılır:

“Taşköprü üzerinde dolaşırken ‘Dünyanın en eski kentlerinden birini geziyor olmam’ ile ilgili neler hissedebilirim acaba?”

Başka birini bulamayacağınızdan, bu sorunuzu Taşköprü’nün korkuluk kenarlarına konuşlanmış şalvarlı işportacılarla paylaşırsınız. Üzülürsünüz. “Neden bu köprü benim kentimi anlatmıyor?” diye...

Ponte Vecchio;
“Eski Köprü”
demek

**Bu Kez de Doğuya Gidelim...
İsfahan... Zayendeh Rud...
Sio-Se Pol...**

Daha sonra yol sizi alır doğuya, İsfahan'a, yani İran'a doğru götürür... Baştan söylemiştim zaten... Bir şehri köprüsünden gezmeye başlarım diye... Bu yüzden Sio-Se Pol'de, yani 33 Gözlü Köprüdeyiz şimdi. Üzerinde bulunduğumuz nehrin ismi Zayendeh Rud...

Sio -Se Pol de, Ponte Vecchio gibi sadece yayalara açık. Türk olan Şah Abbas tarafından 17. yy'da yaptırılmış; yani sadece 300 yaşında... Ortada yürünecek bir alanı, kenarlarında da sohbet edilecek boşlukları var köprünün. Köprü o kadar güzel ışıklandırılmış ki, gece geç saatlere kadar insanla dolup taşıyor.

**Dünyada turizme
mal olmuş tüm
tarihi köprüler
trafiğe kapalı...**

33 Göz'e Bak, İran'ı Anla...

Hepimiz biliyoruz ki İran'da kapalı bir rejim var; gençlerin buluşabileceği kafeteryalar ya da restoranlar yok. Sadece bazı yerlerde çay bahçelerinde oturabiliyorsunuz. Bu yüzden insanlar gece geç saatlere kadar parklarda vakit geçiriyorlar. Zannedirim taraflar birbirine uzak durarak oynadığı için, her tarafta badminton oynayan gençlere rastlıyorsunuz.

33 Gözlü Köprü'nün de etrafı sohbet eden, badminton oynayan ve su bisikleti-ne binen gençlerle dolu. Polise inat el ele dolaşan gençleri gördükçe, İsfahanlılar'ın kapalı rejimle ilgili ne düşündüklerini hemen anlayabiliyorsunuz.

İran'da bile kenti bu kadar açıkça anlatan köprü, neden Adana'da susup kalır bilmem... Taşköprü dilsizleştirilmiş mi ne?

► Sio Se Pol
yani 33 Gözlü
Köprü

Prag... Vltava... Ve Karel...

Araç trafiğine kapalı ve çok bilinen köprülerden biri de Çek Cumhuriyeti'nin başkenti Prag'da, Vltava Nehri'nin üzerinde... Bazıları Karel diyor köprüye, bazıları da Charles... Kral IV. Karl tarafından 1300'lü yıllarda yapılmış. 1650'de de üzerine müzelerde bulunan bazı heykellerin imitasyonları konulmuş. Yaklaşık 30 adet kadar olan bu heykeller imitasyon olmasına rağmen, günde 30 bin kişinin ziyaret ettiği bir yer olarak ünlenmiş. Praglılar bu heykeller nedeniyle, "Köprüyü gezdiysen şehrin yarısını gezmişsindir" diye espri yapıyorlar.

► Karel Köprüsünü günde 30.000 kişi ziyaret ediyor

Köprü'nün Üzerindeki Türk Heykeli

Buradaki heykellerden ikisinin Türkleri karalayan bir öyküye sahip olduğunu söylemeden geçemeyeceğim. Bir de nehre atlayarak intihar eden ermişe ait heykel var... Bu ermişin heykeline dokununca tüm dileklerinize olduğuna dair bir de efsane uydurmuşlar. Dokunulan yerdeki aşınmaya göz attığınızda efsaneye inananların çokluğunu hemen anlayabiliyorsunuz üstelik.

Köprü'nün çevresinde, hatta altında çok sayıda butik restoranlar var. Buralarda Prag usulü ördek yiyip, ev şarabı içebilirsiniz. Güzel garson kızlar ise cabası... Ödediğiniz paraya gelince, aldığınıza göre çok değil...

Köprü'nün üzerinde ise ressamı, turistlerin dikkatini çekmeye çalışan mim sanatçıları ve hemen orada dans etme duygusu yaratan müzisyenleri izleyip, kentin sanat yaşamı hakkında karar verebiliyor, satılan hediyeliklerden Prag'ın bir cam endüstri merkezi olduğunu anlayabiliyorsunuz.

► Nehre atlayan ermişin heykeli

Söyle Taşköprü! Aksaklık Nerede?

Taşköprü'nün üzerindeki satıcılara bakınca neyi anlayabiliriz peki?

İsterseniz bu hafta sonu üşenmeyip, en az 2000 yaşındaki, "Dünyanın en eski köprüsü" Taşköprü'yü ziyaret edip, bu sorunun peşine düşelim, cevabı arayalım...

Bakalım aksaklık nerede?

Konuş Taşköprü! Susma öyle!

Söyle, aksaklık nerede?

Taşköprü'den cevap var!

Ben Susmayıp da Ne Yapayım!

Bana susma, diyorsunuz; ama ben susmayıp da ne yapayım! Siz Adanalılar benim yerime konuşuyorsunuz ama ondan başka bir şey de yapmıyorsunuz şimdilik.

Bilmelisiniz ki turistler bir şehrin kentlisinin gitmediği bir yeri, dünyanın en eski köprüsü olsa da ziyaret etmezler. O halde beni Adanalı'nın ziyaret edeceği bir yer haline getirmelisiniz ki, 300 yıllık köprüleri binlerce turist gezerken ben boş boş beklemeyeyim. Bunun için etrafıma şehrin vakit geçirebileceği kafeterya, restoran, sanat ve etkinlik alanları planlamalısınız. Üstelik bu konuda çok şanslısınız, çünkü etrafım bom boş arazilerle çevrili.

Kentli gitmezse turist de gitmez

Gece ziyaret edilebilmem için muhakkak iyi ışıklandırılmam lazım. Bunun için hem uzaktan bakanların güzelliğini fark etmesini sağlayacak dışarıdan aydınlatma, hem de üstümde dolaşanların güvenliğini sağlayacak içerden aydınlatma sağlanmalı. Aynı Sio-Se Pol gibi... Beğenmediğimiz(!) İran yapmış, yapmış ama biz hâlâ bekliyoruz.

Biliyorum, Koruma Kurulu buna itirazlarda bulunacak. Koruma Kurulları artık sadece "yasak" diyen değil, uygun çözümler üreten kurumlar da olmalı.

Üzerimde işportacılar çok, ressam- lar, hediyelik eşya satanlar bulunsun ki, izleyici profilim de değişsin.

Bakın Karel Köprüsü'nün üzerine yapıldıktan 300 yıl sonra, 30 adet imitasyon heykel koymuşlar ve günümüzde bu yüzden günde 30 bin kişi onu ziyaret eder olmuş. Ben Karel'den tam 1000 yıl daha eskiyim; ama beni ziyaret eden yok. Çünkü etrafım ve üstüm bom boş, ziyaret edilecek bir gerekçem yok. Acaba benim etrafımdaki boş alanlara da antik Adana'nın imitatif heykelleri konulamaz mı? İnanın insanlar bir Puduhepa'yı, bir Dioskorides'i, bir Hipokrat'ı izlemeye gelir.

Dünyanın hâlâ kullanılan en eski köprüsüyüm ama siz bunu Adanalıya bile anlatamamışsınız ki! Daha birçok Adanalı üzerimden bile geçmedi. Acaba tanıtıma biraz daha önem veremez misiniz? En azından herkes en az bir kere beni ziyaret edemez mi?

Bakın işte, susma dersiniz, çok konuşurum ve sizleri suçlarım. En iyisi mi ben susmaya devam edeyim. Ama benim yerime siz konuşun. Ve sadece konuşmakla da kalmayın; lütfen konuştuklarınızdan bazılarını da hayata geçirin!■

halukuygur@altinsehiradana.com

► Mehmet
Pekcan
Işık

Taşköprü'nün ilk ve son Mimarları Auxentios Ve Mehmet Pekcan Işık

Adana Arkeoloji Müzesi'nde Taş-köprü'ye ait bir restorasyon kitabesi bulunur. Bu kitabede, üzerinde 12 satırdan oluşan bir yazı olan, yüksekliği 1.22 cm., genişliği 93 cm., kalınlığı; 12 cm'den ibaret bir taş anıttır. Bu yazıttan Auxentios isimli bir mimarın Taşköprü'yü yeniden restore edip, sağlamlaştırdığını anlamaktayız;

"Gerçek şu ki Auxentios, bu mucize senin iktidarının sayesinde oldu. Nehrin kış akıntısı üzerinde, demirlerle bağlanan bir temele, sarsılmaz sütun olarak inşa edildi. Bunun üzerine geniş bir yolu gerdin. Daha önceleri, tecrübesiz olan çok kişinin çeşitli teşebbüsleri olmuştu. Fakat onların girişimleri Tarsus Çayı'nın dalgaları için bile zayıf olmuştur. Sen ise buradaki köprüyü, kemerlerin üzerinde, ebediyet için kurmuşsun. Ve hatta taşkın nehir dahi bununla ünlü valiye itaat ediyor..."

Auxentios MS. 384 yılında yaşamış bir mimar. Ancak kitabeyi yorumlayanların bazıları, bunu Hitit İmparatoru Arnuwanda'nın MÖ 1550 yılında bıraktığı kitabe ile birleştirip, inşa değil bir restorasyon projesi olduğunu düşünüp, köprünün yaşını 3500'e kadar taşıyorlar.

Burada Arnuwanda'nın kitabesine de bir göz atarsak şu satırları görürüz;

"Adania denilen bir şehirle savaştım. Önünden bir nehir akıyordu. Nehrin üzerinde de bir köprü vardı."

2000 veya 3500... Bu bilgilerin ikisi de, Taşköprü'yü dünyanın hala yaşayan en eski köprüsü haline getiriyor. Bu süreç içinde köprü birçok kez tamirat görmüş ve değişikliğe uğramış olmalı.

En son restorasyon ise 2005 yılında Vali Cahit Ünal döneminde Mimar Mehmet Pekcan Işık'ın ücretsiz olarak yaptığı restorasyon projesi ile sağlandı. Adana Mimarlar Odası'nın, Adana Kent Konseyi'nin, kişisel olarak da Fevzi Acevit ve naçizane benim katkılarımız oldu. Bu yolla Taşköprü, bir 2000 yıl daha yaşanır hale geldi.

Biz köprünün bilinen ilk mimarının ismini müzede olan bir yazıtlarla öğrenebiliyoruz. Ama son mimarın ismi hiçbir yazıtta yer almıyor. Bu yüzden MS. 4000 yılında yaşayanlar Mehmet Pekcan Işık'ı tanıyamayacaklar. Böyle bir eksikliği yapmaya hakkımız var mı sizce?

Ama dergimiz Sayın Işık'ın ismini burada geçirerek tarihe ufak da olsa bir iz bırakmayı kendine görev bilir. Mehmet Pekcan Işık'ın önünde saygıyla eğiliriz.

Gülek Boğazı, Gülek Kalesi ve İsrail Casusu Akbaba

Yazı ve Fotoğraf: Dr. Mehmet Kobaner

İskender'in yolundaki tüm kentleri yakalım, aç kalsın...

Tacettin, Ömer, Tarık, Selim, Göksel, Çopur ve ben.... Yine yol göründü bize... Torosların tepesinden esen rüzgar çağrı gönderiyor... Şimdi çıksak ancak gece varabiliriz. Artık yaktığımız ateşin ışığı ile yetineceğiz.

Duramadık, akşam akşam Gülek Kalesi'ne gitmeye karar verdik. Karar vermek gitmenin yarısıdır biliyorsunuz, gece yarısından önce oradaydık.

Göremiyorsam Düşünemem mi?

Aşağıya baktığımızda Gülek Boğazı'nı görmemiz gerek ama karanlıktan görülüyor. Göremiyorsak düşünmemiz de yasak değil ya! Çaresiz Boğaz'ın tarihini düşünüyorum.

Tarihte, Gülek Boğazı'ndan ilk önce Xenephone Anabasis bahseder.

Xenephone (Bu ismin anlamı yabancı'nın sesi... Veya Avukat...) Pers prensi Cyrus'un, ağabeyi Artakserkses'e başkaldırışını ve peşinden Mezopotamya'ya inen askerlerinin hikayesini anlatır. Olay İ.Ö. 401'de başlar. Tyana'dan (Niğde yöresi) gelen paralı askerler, rakipleri Syennesis'in boğazı tuttuklarını görünce ilerleyemezler. Ancak birkaç gün sonra müttefik gemilerin Çukurova'ya inmeleri Syennesis'in geri çekilmesine neden olur.

İskender'in, Anadolu'nun içlerinden Çukurova'ya inerken de bu yolu kullandığını biliyoruz. Geçidin ağzındaki kitabede İskender, eğer rakibi Darius'un burada savunmaya geçmesi durumunda ordularını durdurabileceğinden bahseder.

İskender mi Büyük, Yoksa Darius mu?

Darius, daha önce Bakır Çayı'nda uğradığı yenilgiden ders almamıştır. Yunanlı danışmanın, "İskender'in yolundaki tüm kentleri yakalım, aç kalsın..." önerisini de hafife alır; çünkü kendisi tanrının oğludur... Hatta Tanrı! 25 yaşındaki bir tüysüze mi boyun eğecek? Ayrıca ordusu da İskender'inkinden iki misli fazla...

Ancak tarih ne tanrı oğlu dinler, ne de iki misli ordu. Tarih İskender'i Büyük lakabıyla ödüllendirmeye karar vermiştir bir kere. Darius, Çukurova'nın İssos Kenti'nde İskender'e yenilerek "Büyük" ünvanını o tüysüz gence kaptırmıştır.

Gülek daha sonra da tehlikeli olmaya devam etmiş. Bu yüzden 1500 yıl sonra Haçlılar yolun darlığından korkarak, askerlerini buraya sokamamışlar. Antakya'ya inmek için daha doğudan, Göksun üzerinden geçerek, Maraş yolunu kullanmışlar.

1833 yılında ise, Mısır Hidivi Mehmet Ali Paşa ve oğlu İbrahim Paşa Osmanlı'ya isyan edince, Boğaz'ı deve yükü barutla patlatarak genişletmiş. Tekir'e çok yakın bir yerde ve Annaşa Kalesi'ne dağ topları yerleştirerek, savunma yapmışlar.

Kurtuluş Savaşı'nda da Gülek Boğazı'nın darlığından korkup, Pozantı'dan Çukurova'ya inmek için Karboğazı'nı seçen Fransızlar, hepinizin bildiği gibi burada Türk köylülerine teslim olmak zorunda kaldılar.

Işık Var, Geziyoruz Artık

Ertesi sabah, ışıkla birlikte kaleyi gezmeye başlıyoruz. Giriş kapısına bakarak kalenin yapıldığı dönemi anlamaya çalışıyoruz. Göbekli taşlarla yapılmış, üç bölümden oluşan kapı, Hetumidlerden kalmış olmalı. Baron Smbat kalenin hakimiymiş, gelenden geçenden haraç almış. Smbat'ı düşünüyorum, acaba bin yıl sonra bisikletini almış gelmiş kalesini gezen bizleri düşünebilmiş miydi? Hala yaşıyaydı bizlerden ne kadar haraç isterdi?

Kalede Smbat'dan sonra sadece İbrahim Paşa döneminde değişiklikler yapılmış. Zannederim ilk sağlamlığını yeterli bulmuşlar ki, daha sonrakiler pek müdahale etmemişler.

▼ Darius, Çukurova'nın İssos Kenti'nde İskender'e yenilerek "Büyük" ünvanını o tüysüz gence kaptırmıştır.

**Kurtuluş savaşımız
sirasından Gülek
Boğazı'nın darlığı
nedeniyle Pozantı'dan
Çukurova'ya inemeyen
Fransızlar Karboğazı'nı
seçtiler ve burada
teslim olmak zorunda
kaldılar.**

Kale Ortasında Kütüphane

Ortadaki bina yıkıntısı ise bir zamanlar Kasım Gülek'in kütüphane eviymiş. Sonra kitapları taşınmış. Ev yıkılmış... Doğu uçta ise, hala içinde su olan bir kuyu var. Bekçi, kuyunun yanındaki alanda üstünde çivi çakılma izi olan bir kafatası bulduğunu söylüyor. Kim çakmış niye ve ne zaman bilmiyoruz. Bu da Gülek Kalesi'nin sırlarından biri...

Uzaktan akbabaları görüyoruz. Fotoğraf çekiyoruz. Birisinin bacağına bir marka var.... G-49 yazıyor. Kim markaladı acaba bu kuşu? Ömer 4 Ocak 2011 tarihli Milliyet'de çıkan bir haberi hatırlıyor.

Tel Aviv Üniversitesi doktora öğrencisi B.Spigel'in R-65 olarak damgaladığı akbabayı, Suudi Arabistan'ın Hayel kentinde, üzerinde verici var iddiası ile İsrail casusu olarak tutuklamışlar. Acaba bizim Akbaba'da acaba casus muydu ?

Erkeksen Tersini Yap!..

Sonra evlere dönme zamanı geldi. Taccettin bisiklete biniyor ve "Adana'ya bunla dönmek isterim." diyor. 1600 metreden 50 metreye oh ne ala! Erkeksen tam tersini yap!

Gülüşüyoruz, öpüşüyoruz ayrılıyoruz. Smbat orada kalıyor. Bir dahaki sefere yeniden görüşeceğiz zaten... ■

mehmetkobaner@altinsehiradana.com

Dünyanın Tatil Pusulası Bu Adreste

Adana'nın "sarı sıcağı"ndan
denizlerin "mavi dünyası" na doğru...

Yaz hazır kapıya dayanmışken, engin denizlerin ortasında, sessiz, huzurlu bir ortam düşlemez misiniz?

Rüzgarın ılık nefesi teninizi okşarken ruhunuza eşlik eden soğuk bir içecek... Akşamlarınızın rengi olmuş göz kamaştırıcı şovlar... Ya casinoda vakit geçirirsiniz ya da devasa sinema salonunda... Yüzme havuzu, egzotik banyolar, masaj ve jimnastik salonları, sauna ve buhar odası... Akşama hazırlık için güzelliğiniz uzmanlar elinde... Çocuklarınız için ise özel etkinlikler...

Bir başka limana uğramanız, yeni bir kültüre, farklı bir tarihe, tanımadığınız bir uygarlığa doğru açılan bir kapı sanki. Doğa güzellikleri ise sizlere eşlik edecek.

Görüklerinizi yakınlarınızla paylaşmanızı sağlayacak hediyelikleri bulabileceğiniz alışveriş olanakları. İsterseniz limanda, istemezseniz gemide...

Anlaşıldığı gibi sizlere bir gemi yolculuğu öneriyoruz. Dünya'nın uzak şehirlerini ayağınıza kadar getirebilen rüya gibi turlar bunlar...

Nasıl ki uçsuz bucaksız dünyada yönünüzü bulmak için pusulaya ihtiyacınız varsa, güzelliklerle dolu rüya gibi bir tatil içinde bir pusula bulmalısınız...

Bu yüzden Adana'da hizmet veren Pusula Tur'dan Gökmen Aydınalp'den cruize gezileri hakkında bilgi istedik. Adana'nın "sarı sıcağı"ndan denizlerin "mavi dünyası"na doğru yapılacak gezilerin bilgilerini verdi bize...

Kısa...Kısa ...Pusula Tur

Pusula Tur gemi turları konusunda uzman bir kuruluştur. Gemi turları dışında Karadeniz, Güney Ege, Kuzey Ege, Kapadokya gibi yerlere kültür turları düzenlemektedir. Özellikle hafta sonlarını değerlendirmek üzere yakın bölgelere mevsim turları da yapmaktayız.

Birçok yabancı ülkeden grupları bölgemizde ağırlayıp turizm hizmetleri veriyoruz. Otel rezervasyonu, uçak bileti, iş adamlarına özel yurt dışı eğitimleri gibi hizmetler de bizim işimiz. Kişiye özel çözümler üretebiliriz.

Altınşehir Adana: Adanalılar son zamanlarda gemiler ile yapılan turlara ilgililer. Firmanız ise bu konuda uzman sizce gemi ile yapılan turların avantajları nelerdir?

Gökmen Aydınalp: Pusula Tur olarak önceliğimiz gemi organizasyonları. Gemi turu denilince tabi ki bir çok farklı seçenek var. Gemi turu denildiğinde genellikle pahalı turlar anlaşılıyor. Ama firmamız müşterilerine birden çok seçenek sunuyor. Pusula Tur bir çok gemi firmasının Doğu Akdeniz ve Adana temsilciliğini yaptığı için herkese uygun gemi seyahati organize edebiliyor. İnsanlarımız, yoğun iş hayatı ve yoğun tempoda çalışıyorlar. Gemi seyahatleri insanlarımızı yorulmadan ve eğlenerek uzak ülkeleri görme olanağı sağlıyor. Gemi turları konforu içinde barındıran, insanların beklentilerini yüksek oranda karşılayan, bunun yanında dünyanın en güzel limanlarını görmelerini sağlayan bir araç. Aynı zamanda sosyal aktiviteleri sunan, bir tatil alanı. Gemilerimizde kaya tırmanma duvarı veya buz pateni gibi en marjinal isteklere ulaşılabildiği gibi, insanı kendi evinde hissettirebilecek kadar da doğal ortamlar bulunmaktadır. Üstelik farklı konseptlerde seçenek sunan gemiler var. Örneğin, aileniz ile gidebileceğiniz seçenekler olduğu gibi, VIP servisi veren seçenekler de olabilir.

Gökmen Aydınalp
ve Pusula Tour ekibi

Erken Rezervasyon Yaptıran Gemi Turunda Avantajı Yakalar

Özellikle erken rezervasyon için indirimlerimiz var. Gemi turlarında rezervasyonlar diğer turlara göre daha erken başlayıp erken bitiyor. Mayıs ayında özel promosyonlarımız olacak. Şeker Bayramı'nda ABD ve Kanada seyahatleri var, bir gece New York'ta kalıyorsunuz 9 gece ise gemide. Gemi seyahati New York'tan başlıyor, 5 yıldızlı lüks gemiler bunlar. Mayıs ayı boyunca rezervasyon yaptıracak okuyucularınız için kişi başı 200 euro indirim yapacağız. Yani Altınşehir Adana okuyucuları 200 euro daha ucuza seyahat edecek.

Gemide, dünyanın en iyi SPA'larından, golf öğrenme alanlarına, spor salonlarından şarap tatma kurslarına kadar pek çok değişik aktivite imkanı bulabilirsiniz

A.A: Deniz yolu ile ulaşılamayan yerler de var. Oralara gitmek isteyenler ne yapacak?

G.A: Bu gemiler yılın 365 günü seyir halinde olan gemiler. Dünyanın dörtte üç'ü sularla kaplı, nüfuslar yoğun olarak kıyılarda yaşamakta. Tabii ki deniz yolu ile ulaşılacak yerler var. Ancak gemi seyahati deyince sadece denizden yapılan seyahatleri düşünmemek lazım. Örnek olarak Nil Nehri, Tuna Nehri gibi yerlerde nehir gemileri de bulunuyor. Bu yolla da karaların içlerine kadar girebilirsiniz.

A.A: Gemi turlarına katılmak için uçakla yurt dışında ki bir limana mı gitmek gerekiyor?

G.A: Dünya'da bir çok firma gemi turları yapıyor. Gemi turlarında seyahatin Türkiye limanında başlıyor ve bitiyor olması çok önemli bizce. Böylelikle daha az para harcanıp daha az yorulunuyor. Örnek olarak Türkler için bu yıl Kuşadası Limanı'ndan 26 Mayıs'tan itibaren her perşembe bir tur yapacağız. İtalya ve Yunanistan da toplam dört limana uğrayacağız. Çok lüks ve güzel bir gemi. İçerisinde Türk personel var. Hergün animasyonlar ve her akşam eğlence düzenleniyor. Açık büfe, pastane ve kafeteryalar dahi bulunuyor.

Çocuklu ailelere ve her yaş grubundan insana hitap eden bir gemi bu. Bazı seyahatlerin ülkemizde başlıyor ve bitiyor olması çocuklu aileler ve ileri yaştaki kişiler için büyük avantaj.

A.A: Adana çevresinde çıkılabilecek kısa tatiller için de önerileriniz olur mu ?

G.A: Kilikya ve Kapadokya bölgesi için Adana bir merkez noktası adeta. Hatay, Gaziantep, Kahramanmaraş, Mersin ve Tarsus Adana'ya uzak değil. En uzağı üçer saatlik mesafede. Dolayısıyla Adana merkezli Kapadokya, Mersin, Antakya, Gaziantep'e kültür turları düzenliyoruz. Çok da ilgi görüyor. Ayrıca uçak ile Trabzon merkezli Karadeniz turları da önerebileceğim turlar arasında. Biz hem yurt dışına hem de yurt içine A grubu seyahat ajansı kalitesiyle tüm bu hizmetleri veriyoruz.

Bir Gemide Monotonluktan Değil Eğlenceden Sıkılırsınız

Gemi ile seyahat etmenin çeşitli avantajları var. Örneğin, bavul açma kapama sıkıntınız yok. Bir haftalık bir gezide ortalama beş limana uğranıldığını düşünürseniz, bunun ne kadar önemli olduğunu hissederiz. Gemi seyahatini tercih edenler için gemide vakit geçirmek, uğranılan limanlarda yeni yerler görmek kadar önemli... Bu nedenle bizim önerdiğimiz gemilerde dünyanın en iyi SPA'larından, golf öğrenme alanlarına, spor salonlarından şarap tatma kurslarına kadar pek çok değişik aktivite imkanı bulabilirsiniz. Bazı gemiler sadece eğlence için yol alırken, bazılarında daha sakin bir ortam olacak... Kişinin aldığı hizmetin vermiş olduğu rakamın kat kat üstüne çıktığı gemi seyahatleri öneriyoruz.

Pusula Turizm & Seyahat Acentası

Merkez: Gazipasa Bulvarı No:30 Gazipasa Apt. Kat:1/1

01120 Seyhan/Adana Tel: 0322 444 19 18 Fax :0322 457 16 00

Şube: Optimum Outlet AVM Yüregir/Adana Tel: 0322 333 35 33

www.pusulatour.com | bilgi@pusulatour.com

444 19 18

OPTIMUM
OUTLET VE EĞLENCE MERKEZİ

İkinci şube Optimum'da

Artık ikinci şubemiz Adana'nın önemli alışveriş merkezi Optimum'da. Haftanın 7 günü sabah 10'dan akşam 10'a kadar hizmet vereceğiz.

Adana'nın İlk Türk Eczanesi

Adana'da ilk Türk Eczanesini açan Mustafa Rıfat'ı torunu Tayyibe Gülek ile konuştuk

Yazı: S. Haluk Uygur Fotoğraf: Mustafa Gökçen

Taşköprü tarafından Abidinpaşa Caddesi'ne girdiğinizde, henüz köprü'nün nostaljik etkisinden çıkmadığınız için gözleriniz tarihi dokular peşine gider. Tam bu arayış sırasında Mustafa Rıfat Gülek Eczanesi kucaklar sizleri.

Aslında sizi kucaklayan, üst katında kütüphanesi, alt katında ise hala aynı isimle faaliyet gösteren eczanesiyle Mustafa Rıfat'ın ta kendisidir. Sanki 1947 yılında ölmedi de sizinle beraber dolaşan bir ruh-tur o!

Mustafa Rıfat Gülek Kimdir?

Şimdi siz "Kim bu Mustafa Rıfat Gülek?" diye sorabilirsiniz. Arzu ederseniz Adana'nın ilk Türk eczanesinin kurucusu Mustafa Rıfat'ı, torunu ve kentimizin ilk kadın bakanlarından Tayyibe Gülek'ten alalım.

İlk Türk Eczanesi

Altınşehir Adana: Dedeniz kentimizin ilk Türk eczanesini açmış, doğru mu?

Tayyibe Gülek: Evet... 19. yüzyılın sonları... O sırada Adana'da üç eczane var... Üçü de gayrimüslimlere ait. Adana'nın ileri gelenleri toplanmış ve kendi aralarından bir Türk'ün eczacılık tahsili yapması gerektiğini düşünmüşler. Ve dedem İstanbul'a eczacılık okumaya gönderilmiş. O yıllarda eczacılık tıp fakültelerinde okutuluyor. Böylelikle dedem İstanbul'a üniversiteye giden ilk Adanalı oluyor.

AA: İlk eczaneyi ne zaman açmış?

TG: 1902 de... O zamanın, hatta günümüzün en önemli caddelerinden biri olan Abidinpaşa'da, şimdiki eczanenin yerinde açmış.

AA: Bu eczane niye önemli?

TG: Bir kere ilk Türk eczanesi... O yıllarda doktorlar eczanelere bağlı bir odada hasta bakarlarmış. Tabii, eczaneler yabancıların elinde olunca sağlık sektörü de yabancıların elinde oluyor. Mustafa Rıfat Eczanesi'nin açılmasıyla Türk doktor ve dış hekimleri hasta bakma olanağı bulmuşlar.

Çanakkale Savaşının Pamuğu Mustafa Rifat'dan

AA: Bir de dedenizin Çanakkale Savaşı olayı var?

TG: Tabii, bu da çok önemli. Savaşta Türk birlikleri için hidrofil pamuk ve sargı bezi bulunamıyor o zamanlar. Pamuk ise Adana'da yeterince var. Ama hidrofilize edilip pansumanda kullanılabilir hale getirilmesi lazım. Mustafa Rifat hemen bu işi öğreniyor ve Çanakkale'ye bedelsiz olarak, düzenli pamuk, sargı bezi ve antiseptik ilaçlar gönderiyor.

AA: Mustafa Rifat'ın böyle üretim faaliyetleri de mi var?

Kan Yapıcı İlaç... Öksürük Şurubu...

TG: Tabii ki... Dedemin imal ettiği ilaçlar arasında, adını taşıyan kan kuvveti şurubu, öksürük şurupları, ağrı kesiciler gibi bir çok yeni ilaç var. Size şişe etiketlerinden göstereyim.

AA: Çanakkale'ye pamuk gönderdiğine göre siyasi bağlantıları da olmalı!

TG: Tabii ki... İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin Çukurova Bölge Sorumlusu. Bizat Talat Paşa tarafından davet edilmiş. Kurtuluş Savaşı öncesi, işgale karşı toplantılar da dedemin evinde, eczanenin üzerinde yapılmış. Mondros Mütarekesi imzalandığında, İstanbul gazetelerinde işgale ilk karşı çıkan bildiri içinde dedemin de bulunduğu Adanalı gençler tarafından yayınlandı, biliyorsunuz. Ayrıca Mustafa Rifat Bey ilki 1939 yılında olmak üzere Adana Belediye Meclis üyeliğine de bir kaç defa seçilerek hizmetine devam etti.

İlk Kadın Eczacı

AA: Öğrendiklerini başkalarıyla paylaştı mı?

TG: Tabii ki... Örneğin önemli diplomat Oktay Aksoy'un babası Doktor Sırrı Bey veya Adana'nın ilk kadın eczacısı Mahmure Talay Butur yetiştirdiği kişilerdendir. O yıllarda birinin eczacı olması için, okuldan sonra yetkin bir eczacının yanında çalışması gerekirmiş. Dedem bir çok genci yanında yetiştiriyor.

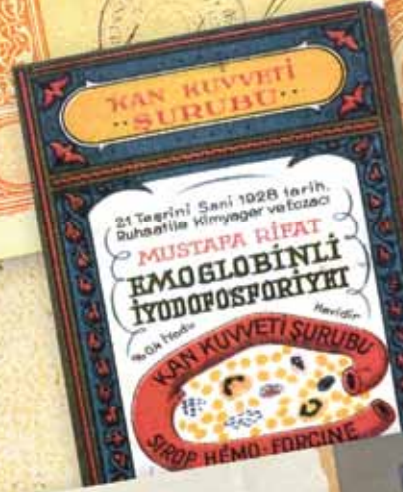
Açılıştan 101 Sene Sonra Dedelere Saygıyla...

AA: Konuya ilklerle başladık, yeniden bir ilke döndük. İlk eczanenin açıldığı bina, kentimizin ilk restore edilen konaklarından biri aynı zamanda...

TG: İlk eczanenin açılışından tam 101 sene sonra, 2003 yılında binayı restore ettirip yeniden açabildik. Biz binayı aslına uygun restore etmek şartıyla Türk Eczacılar Birliği'ne bağışladık. Kurtuluş toplanmalarının yapıldığı üst kat şimdi Mustafa Rifat Gülek Kütüphanesi... Alt katta da eczane var. Bina çok ilgi görüyor. Yani dedem hala Adana'ya hizmet etmeye devam ediyor. Adana da bu binayı yaşatmakla vefakârlığını gösteriyor.

Sohbet böyle uzayıp giderken Tayyibe Gülek'in gözlerindeki parlaklığın, dedesine duyduğu onurun sonucu olduğunu hissediyor, siz de onunla birlikte o günlere gidiyorsunuz. Dilberler Sekisi'nde bahçe katında bulunan evlerinden Seyhan Nehri'nin oluşturduğu güzelliklere bakarak, bize bu güzellikleri emanet eden tüm dedelere saygınızı pekiştiriyorsunuz. ■

halukuygur@altinsehiradana.com

İşgale karşı ilk tepkiyi içlerinde Mustafa Rifat'ında olduğu Adanalı gençler gösterdi

Gülek Ailesi'nin Soy Ağacı

Mustafa Rifat'ın babası Hacı Mehmet Efendi... Aile 13. yüzyılda Orta Asya'dan Behl kentinden gelmiş. Oğuzların Üçok Boyu'ndanlar. Yani Ramazanoğulları ile akraba bir aile... Yörük olan sülale önce Toroslar'a, bugünkü Gülek Yaylası'nın bulunduğu yere yerleşiyor ve hayvancılık yapıyorlar. Daha sonraları Çukurova'ya inip (Muhtemelen 19. yy.da çıkan Zorunlu İskân Kanunu ile) tarımcılığa başlıyorlar.

Hacı Mehmet Efendi Ulucami civarında (bugünkü Kızılay Caddesi'nde) eski bir Adana evinde oturuyor. Ayrıca bugün Gülek Plaza'nın olduğu yerde, Tepebağ'da bir bağ evi de var.

Mustafa Rifat'ın Tayyibe hanımdan 3 çocuğu oluyor. Mehmet, Hüseyin ve Kasım... Mehmet, hukuk fakültesinde okurken zatürreden ölüyor. Hüseyin ise işadamlı, uzun yıllar Almanya dahil bir çok ülke ile ticaret yapıyor, abisinden 2 yıl evvel vefat ediyor. Hüseyin'in bir kızı var.

Kasım ise çok önemli. Türkiye Siyasi Tarihi'ne işaret koyan ünlü Kasım Gülek... 8 dil bilen, 30000 kitaplık kütüphanesi ile tanınan, İsmet İnönü'nün sağ kolu bir siyasetçi. Cumhuriyet Halk Partisi'nin efsanevi ve karizmatik Genel Sekreteri. Siyaseti halkla buluşarak ve ülkeyi karış karış gezerek yapan ve bu yüzden adı 'Çarıklı Siyasetçi'ye çıkmış ünlü devlet adamı. Güzelliği dillere destan sadrazam Giritli Mustafa Naili Paşa'nın torunlarından Nilüfer Hanım'la evlenen Kasım Gülek'in bir kızı ve bir oğlu oluyor. Oğlu Mehmet Mustafa Gülek, bugün İngiltere Fahri Konsolosu.

Bu röportajı yaptığımız Tayyibe Gülek ise Kasım Gülek'in kızı, Mustafa Rifat'ın torunu... Tayyibe Gülek, Adana Milletvekilliği ve Ecevit'in Devlet Bakanlığı'nı yaptı.

İşgale İlk Tepki: Feryadname

Düşman güçlerinin ülkeyi işgaline karşı yurttan ilk tepki Adanalı gençlerden gelmiştir. Tevfik Kadri Ramazanoğlu'nun önderliğinde, içlerinde Mustafa Rifat'ın da bulunduğu Adanalı gençler "Feryadname" ismiyle bir mektup hazırlayarak bunları çeşitli İstanbul gazetelerinde yayınlattılar. 11 Aralık 1918 tarihinde, yani Mondros Mütarekesinden sadece 12 gün sonra kaleme alınan bu bildiri, 13 Aralık 1918'de birçok gazetede yayınlanarak, Mondros Mütarekesi'ne, dolayısıyla işgale yurttan gelen ilk tepki olarak tarihe geçmiştir.

Kasım Gülek'ten Uzun Yaşama'nın Üç Sırrı

Tayyibe Gülek çok uzun yaşayan babasının sırrını şöyle anlatıyor:

Babam Columbia Üniversitesi'nde doktorasını yaparken o zamanlar çok fazla Türk yok orda. Amerikalılar dünyada en uzun yaşayan insan namıyla Kars Bölgesi'nden Zaro Ağa diye güçlü yapılı bir beyi araştırmalar yapmak üzere davet ediyorlar... Orada rehberlik için babamı buluyorlar... Babam bu kişiden çok etkileniyor. 140 yaşında sanırım o zaman... Sonradan 150'ye kadar yaşamış...

Soruyor babam "Nasıl bu kadar dinç ve sağlıklısınız?" diye...

O da babama sağlık sırlarını anlatıyor. Zaten babam çok meraklıydı sağlığa.

"Üç sırrım var oğlum... Biri temiz havada yaşamak... Doğu'nun havası gibi... İkincisi her öğün bir kase yoğurt yemek... Üçüncü olarak da hiçbir şeyi dert etmemek..."

Babam da bu öğütlere kulak veriyor, hele sonuncuya, hiç bir şeyi dert etmezdi, gülüp geçerdi.

Babamın bir de kendi sırları vardı, bunlardan biri, 'üç beyaz düşman- tuz, şeker ve beyaz un' ve düzenli yaşam!

Zaman Nehri ve Adana

Yazı: Fevzi Acevit Fotoğraf: İbrahim Yılmaz, Murat Tahiroğlu

Kendinize "zaman nedir?" diye hiç sordunuz mu? Çoğumuz zamanı saat veya takvimle ölçtüğü şekliyle algılar, bu yanı ile kabullenir, derinine dalmaz. Oysa zaman, saat ya da takvimle ölçtüğümüz olaylar dizisinden ibaret değildir; zaman, sorgulanması anlaşılmaya çalışılması gereken bir gizemdir, sırlar perdesiyle örtülü bir boyuttur.

Zaman ve mekân nedir?

Zaman ve mekânın (evrenin) başlangıcı var mıdır, sonu gelecek midir?

Bu yazımızda bilgi ve düşünce dünyasına dalacağız, yukarıdaki soruların yanıtlarını arayacağız. Sonra zamanda geriye gideceğiz. "Çukurova nasıl oluştu? Seyhan, Ceyhan ve Berdan Nehirleri bu oluşumda etkili oldular mı?" sorusunun cevaplarını paylaşacağız.

Zaman ve Mekân

Zaman, perdesinin ardında derin sırlar saklayan bir boyuttur; zamanın başlangıcı vardır, sonu da olacaktır...

Mekân, madde kâinatı, adına evren dediğimiz devasa büyüklükleri ve görkemli boyutları olan bütündür.

Zaman ve mekân tek bir anda ('Big-Bang anı'nın oluşturduğu zaman diliminde) var oldular. Modern bilimin kanıtladığı Big-Bang (Büyük Patlama) Kuramı, bu oluşu (mekânın ve zamanın yaratıldığı / belirdiği anı) anlatır.

Zamanın akışı, hız ve ortam ile doğrudan ilişkilidir. Güneşin manyetik alanındaki zamanla, dünyadaki zaman aynı olamaz. Dünyadaki yetmiş yıl güneşte 8.5 saniye...

Çağdaş bilimin verilerine göre Big-Bang üzerinden 13,7 milyar yıl geçmiş bulunuyor. Yani gezegenleri, yıldızları, galaksileriyle gözlerimizi semaya kaldırdığımızda görebildiğimiz evren 13,7 milyar yaşında... (Bazı verilere göre evrenin 12-15 milyar, bazılarına göre de 20 milyar yaşında olduğu öne sürülüyor.)

Soru: Big-Bang anı öncesinde ne vardı?

Cevap: Büyük Patlama/Big-Bang anından önce hiç bir şey yoktu.

Soru: Hiç bir şeyin olmadığı ortam nasıldır?

Cevap: O ortamı ille de bir ad koyarak ifade etmek gerekirse “Yalnızca mutlak ‘hiçlik’ vardı.” denilebilir...

Değerli okurlarım, evren işte o hiçlikte belirdi. Hiçlikse Cenabı Hakk’ın “ Ol!” emri ile beliren küreler âleminin görkemli büyüklüklerine kıyasla henüz çok genç... İşte o belirme (Ol’ma) anında, zaman ve mekân (uzay ve tüm maddi mevcudat âlemi) başladı.

Uzay ve zaman, iç içe bir sarmal halinde gezegenleri, yıldızları, galaksileriyle kâinatımızı oluşturdular... Evren genişliyor, zaman nehrinin kollarında sonsuzluğun derinliklerine akıyor...

ABD’li astrofizikçi Hugh Ross konuya ilişkin şu açıklamada bulunmuştur:

“Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, madde Big Bang’la ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran sebebin evrendeki zaman ve mekândan tümüyle bağımsız olması gerekir. Bu da bize Yaratıcı’nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir.”

Zaman her yerde aynı mıdır?

Dünya’nın 70 yılı Güneş’te ne kadar süredir?

Değerli okurlarım, zaman her yerde aynı değil; zamanın akışı hız ve ortamla doğrudan ilişkilidir. Mesela, Güneş’in manyetik alanındaki zamanla Dünya üzerindeki zaman aynı değildir.

Güneş sisteminde, dünyanın bir günü 24 saat hesaplanır. Oysa Güneş’in yörüngesinde geçirdiği zamana göre hesaplandığında, Güneş günü ve yılına vurulduğunda, bir insanın ortalama ömrü, yıllarla değil, saniyelerle ifade edilecektir...

Kısaca söylersek, zaman kavramı izafidir (görecelidir). Çünkü her şey sınırlarını kestiremediğimiz evrenin bir parçasıdır. Bir örnekle anlatırsak aradaki müthiş fark hemen görülecektir.

Hiçlikte beliren evren

Çağdaş bilim, Büyük Patlama/Big-Bang kuramı ile evrenin varoluşunu şöyle anlatıyor:

“... Birden, görülemeyecek kadar küçük bir noktacık halinde evren hiçlikte belirdi ve genişlemeye başladı...” İngiliz Bilim adamı Stephen Hawking “Zamanın Kısa Tarihi” adlı kitabında ve bir konferans sırasında şöyle söylüyor:

“Bana, ‘Big-Bang öncesinde ne vardı madde nereden çıktı geldi?’ diye sorarsanız, bir yaratılıştan, bir tanrı fikrinden söz etmek gerekir...”

Dünya zamanı ile yaşanan 70 yıl, Güneş’in yörüngesindeki zaman akışına göre ne kadar biliyor musunuz? Sadece 8,5 Güneş saniyesi, o kadar!

Güneş’e Dünya zamanı ile 20 yaşında gidebilseydik, orada sekiz buçuk saniye kalıp yeryüzüne döndüğümüzde, yaşitlarımızı 90 yaşına ulaştırmış bulacaktık... (Einstein’ın ikizler kuramını anımsayınız.) İşte zaman, böylesine sırlar perdesiyle örtülü bir boyut...

Zamanı nasıl algılarız?

Zamanı hareketle algılıyoruz. Biz insanların algısına göre zaman, olayların doğrusal bir düzlemde geçmişten geleceğe doğru sıralanışıdır.

Zamansız boyut var mıdır?

Bu bilinmiyor; ancak zamansız boyuttan dünya yaşamına bakmak mümkün olsaydı, muhtemelen, her şeyin olup-bitliğini resmeden bir tablo ile karşılaşacaktık... Ya da bambaşka, insan aklı ve idrakinin ötesinde kalan bir realite ile baş başa kalacaktık.

Görüldüğü üzere zaman ve mekânın bir başlangıç anı var. Evren, 13,7 milyar yıl önce ortaya çıktı. Madde kâinatı ve zaman boyutu işte ‘o an’da başladı. Gök cisimlerini ve insanları meydana getiren atomlar da Big-Bang anında yaratıldılar. İnsan dâhil şeylerin tümü oluştukları cevher bakımından, evrenle yaşıttır. Her şey, varlık âleminde belirme zamanı açısından bakılarak ölçüldüğünde 13,7 milyar yaşındadır.

Seyhan ve Ceyhan nehirleri hep aynı yönde mi aktılar? Kaç defa birleşip ayrıldılar?

Evrenin de insanlar gibi bir yaşam macerası var. Evren de doğdu (Ol'du), gelişiyor (yaşamını sürdürüyor) ve bir sonu olacak. Ya ısı ölümüyle ya da büyük çöküşle yaşamı bitecek!

Çukurova nasıl oluştu?

Evrenin oluşumu öyküsünün bir parçasını da Çukurova ve onun merkezi Adana oluşturuyor. Zaman nehrinin koynunda geleceğe akan Adana ve Çukurova nasıl oluştu?

Seyhan ve Ceyhan nehirleri hep aynı yönde mi aktılar, kaç defa birleşip ayrıldılar?

Zamanın örtüsünü kaldırıp baktığımızda, Adana'nın tarihin derinliklerinden geldiğini görürüz.

Bin yıllar önce Akdeniz, üzerinde yaşadığımız Çukurova topraklarını da kaplıyormuş.

Bir zaman gelmiş yer hareketleri sonucunda deniz çekilmiş, bir çöküntü havzası ortaya çıkmış.

İşte, nehirler bu aşamada devreye girmişler. Seyhan, Ceyhan, Berdan ve küçük- büyük dereler uzun, çok uzun yıllar boyunca kimi zaman doğu-batı, kimi zaman da kuzey-güney yönlerinde akmışlar, Akdeniz'in çekilmesiyle oluşan çöküntü havzasını doldurmuşlar. Böylece Çukurova oluşmuş!

Ceyhan'ın Yatağı

Bir zamanlar Ceyhan Akdeniz'le İskenderun Körfezi'nde, Seyhan da, Tarsus dolaylarında buluşurlarmış... Jeofizik bulgulara göre, Seyhan ve Ceyhan, günümüze kadar altı kez birleşip ayrılmışlar.

Tarihin bir yerinde Deli Halil, Üçtepe ve Ceyhan Tepesi'nde volkanik bir hareketle lavlar püskürmeye başlamış. Akan lavlar Ceyhan Nehri'nin döküldüğü Kısık Boğazı'nın önünü kapatmış. Sular akamayınca birikmiş, denizi andıran bir göl meydana gelmiş. Zaman nehri akarken göl de akamayan suları toplayarak büyümeye devam etmiş. Sonra, bir başka deprem gelip dağı taşı toprağı bir kez daha sarsmış, biriken suların önünü açmış. Ceyhan, kendine yeni bir yatak oluşturarak yeniden akmaya başlamış. Ancak bu defa Çukurova'ya doğru akıyormuş. Akdeniz'e Yumurtalık'tan dökülmeye başlamış.

İki sevgili Seyhan ve Ceyhan

Seyhan ve Ceyhan, bin yıllarla ölçülen bir süre içinde iki sevgili gibi, bazen birleşerek bazen ayrılarak akmışlar, altın ışıklı güneşin, mavi suların ve yeşil bereketin buluşacağı Çukurova'yı arının petek örme-si gibi örüp meydana getirmişler. Çöküntü havzası artık bereketin ovası olmuş...

İnsanlar tarih boyunca iklimi sıcak, toprağı cömert Çukurova'ya koşmuşlar; o topraklar üzerinde Altın Şehir Adana'yı Seyhan kıyılarına kurmuşlar. Bu şehirde gönlü duygu denizi, çabuk öfkelenen-kolay ağlayan sıcakkanlı insanlar yaşıyor. Onlar ki, büyük Adana ailesini oluşturuyor.

Adana niçin 'Altın Şehir'?

Adana, yaşanması kolay yerleşim alanlarından biridir. Sevecen ve üretken insanları, coğrafi konumu, yollar kavşağı olması ve ekonomik potansiyeliyle doğal, kültürel ve kentsel varlıklarıyla, yakın çevresindeki inanç merkezleriyle, çok sayıda imkâna ve güzelliğe sahip bir kenttir. Böylesine cömertçe donatılmış bir kent elbette ki "Altın Şehir" olacak.■

fevziacevit@altinsehiradana.com

Yalnızca bir yıl önce dikilen o küçük fidanın 2 ay öncesinde çiçek açıp,
şu günlerde nektarine dönüşmesi... Mucize olsa gerek...

**Mucizelere tanık olmanın eşsiz keyfini
yaşıyor, yaşıyoruz...**

VITRO **plant** TÜRKİYE
Mayve Fidanlığındaki Gelişmiş Teknikler

www.vitroplantturkey.com

▼ Puduhepa ve Kadeş Barış
Anlaşması'nın metni

Dergimizin
bu sayfaları
Adanımıza
heykel
kazandırmak
için açılan
kampanyaya
ayrıldı. Bu
kampanya için
sizlerden de yazı
bekliyoruz.

Barışın Doğduğu Kent Adana

Yazı: Nuran Terliksiz

Taş, tahta, tunç, fildişi gibi çeşitli gereçleri kullanan heykel sanatı, sanatların en eskisidir. Heykeller başlangıçta bilimsel amaçlarla ya da anıt ve süs olarak kullanıldı. Din dışı heykeller ve estetik amaçlar güdülerek yapılan heykeller Helenistik dönemde Yunanistan'da başladı ve zamanla gelişerek en yaygın tür haline geldi.

Kent, Heykel ve Estetik

Heykeller bir kentin estetik zenginliği-
dir. Çoğu zaman geçmişi ve tarihi simge-
ler. Bulundukları kente değer taşır, kimlik
kazandırır.

Paris ve İtalya'ya yaptığımız turistik ge-
zilerde o kadar çok heykel gördük ki tarih
ve estetiğin birlikte yansıttığı anlamı ve
zenginliğini anlatmak mümkün değil.

Amerika'nın Özgürlük Heykeli binler-
ce kilometre uzaklıktan görülmektedir.
Amerika'nın simgesi olmuştur.

Uzağa gitmeye gerek yok: Komşu
Mersin'de sahil boyunca uzanan parkın
içinde çeşitli duygu ve düşünceleri yan-
sıtan pek çok heykel bulunmakta, bulun-
dukları yere ayrı bir güzellik katmaktadır.

Adana'mıza baktığımızda heykelde ne
kadar yoksun olduğunu görürüz. Sanat
ve sanatçı potansiyeline sahip Adana bu
güzel sanat dalından neden mahrum kaldı
diye düşünüyorum.

Adana'ya Heykel

Parklarımızı, küçük meydanlarımızı
heykellerle süslemek için geç kalmış de-
ğiliz. Belediye Başkan Vekili Sn. Zihni
Aldırmaz'ın Altıkent Köprüsü'nü yıktır-
makla başlayan şehir düzenleme çalış-
malarını ilgiyle izliyoruz. Bu çalışmalara
heykel dikmeyi de ilave ederse Adana'nın
çağdaş bir kent olmasını da sağlamış ola-
caktır.

Puduhepa Heykeli

2002'de Kültür Bakanı İstemihan Talay'a
Kraliçe Puduhepa'dan bahseden detaylı
bir mektup yazmış, Puduhepa'yı tanıtmak
için maddi destek istemiştik. Bek-
lediğimiz desteği aldık ve Kizzuwatnalı
Puduhepa'nın anısına denemeler kitabı
yayınladık ve o yıl Pudu Hepa bilim, sanat,
başarı, onur ödülü etkinliğini gerçekleştirdik.
Ödülü ilk alanlar Sn İstemihan Talay
ve Karatepe'yi bize tanıtan Prof. Halet
Çambel olmuştur.

Adana Kültür ve Sanat Derneği olarak
bu yıl bir proje hazırladık. Adana'nın uy-
gun bir yerine Hitit Kraliçesi Pudu Hepa
heykelinin dikilmesi...

Kadın Erkek Eşitliği

Tarihin bilinen ilk yazılı anlaşması Ka-
deş Barış Antlaşması'na (M.Ö. 1270) eşi
Hitit Kralı 3. Hattuşil ile mührünü basan
Kraliçe Pudu Hepa kadın erkek eşitliği-
ni en üst düzeyde temsil etmektedir.

Kraliçe Pudu Hepa Kizzuwatna (Ada-
na Havalisi)'da bulunan kutsal Lavazanti-
ye kentinde yaşamış. Bu kentin tanrıçası
İştâr'ın başrahibi olan Pentipşapri'nin kı-
zıdır. Bilim adamları kutsal Lavazantiye
kentinin Sirkeli, Ceyhan ve Misis arasında
olduğunu ifade etmektedirler.

İnsan Hakları ve Adana

Kadeş Barış Antlaşmasına güncellik ve
evresellik kazandıran husus: İfade edilecek
savaş esirlerine ve siyasi sığınmacılara in-
sanlık dışı ve onur kırıcı cezalar verileme-
yeceğidir. Ayrıca işkence yapılmayacağı
ve zalimce davranılmayacağı Hitit Kralı 3.
Hattuşli ve Mısır Kralı 2.Ramses tarafın-
dan kabul edilmiştir.

Bu ilkeler binlerce yıl sonra New York'ta
ki Birleşmiş Milletler Kongre Binasının
duvarına pirinç levhayla yazılmıştır. Ay-
rıca İnsan Hakları bildirgesinde Avru-
pa İnsan Hakları sözleşmesinde Türkiye
Anayasasında ve diğer devletlerin anaya-
sasında da yer almaktadır. ■

nuranterliksiz@altinsehiradana.com

Tatarlı Höyük Kazısı

Yazı: Yrd. Doç. Dr. Serdar Girginer

Orta Tunç Çağı...
Geç Tunç Çağı...
Demir Çağı...
Hellenistik Dönem...

Çukurova Üniversitesi tarafından yürütülen Ceyhan-Tatarlı Höyük kazısının 2010 yılı çalışmaları tamamlanmıştır. Temmuz başında başlayan kazı çalışmaları, Eylül ayının ortasına kadar devam etmiş, 35 kişilik uzman ve Arkeoloji öğrencisinin katıldığı kazı çalışmalarında ortalama 40 işçi de görev yapmıştır.

Tatarlı Höyük (Tazılı Tepe), Adana ilinin Ceyhan ilçesinde, Mustafabeyli beldesinin yaklaşık 5 km kuzeyindeki Tatarlı Köyü'nde yer almaktadır. Tatarlı Höyük konum olarak önemli yol güzergâhlarının tam ortasında, Osmaniye-Topraktepe'nin yaklaşık 10 km batısında, Nur Dağları'nın batı-kuzeybatısında ve İskenderun Körfezi'nin yaklaşık olarak 20 km kuzeyindedir.

Adana ovaları içerisinde en sulak ve su kaynaklarının en bol olduğu bir alanda yer alan Höyük, Nur Dağları'nın batısında, Erzin Ovası'nın ise kuzeyinde yer almaktadır. Günümüzde Ceyhan Nehri, Tatarlı'nın yaklaşık 10-12 km kuzeyinden akmaktadır.

Höyük'ün yakın çevresinde çok sayıda su kaynağı bulunur. Hatta bu su kaynakları, günümüzde Ceyhan ilçesinin içme suyu ihtiyacı yanında 22 köyün ve 2 beldenin de su ihtiyacını karşılamaktadır.

Tatarlı Köyü'nün güney-güneybatısında yer alan antik yerleşme, ortalama 37 m. yüksekliğe sahiptir. Şehir duvarı en az 250 x 360 m. ölçülere sahip olan Höyük'ün Aşağı Şehir ile birlikte boyutlarının çok daha büyük olduğu görülebilir.

Geç Tunç Çağı

4 yıldır kazdığımız Tatarlı Höyük'ün üst noktasında çok sayıdaki mekân açığa çıkarılmıştır. Ele geçen malzemelere dayanarak yapının şimdilik birkaç mimari evreli ve Geç Tunç Çağı'na ait olduğunu söyleyebiliriz. Daha sonraki dönemde Demir Çağı'nda yapının kısa süren kullanımdan sonra, Hellenistik Dönemlerde bazı mekânlar doldurulmuş, bazı mekânlar ise çeşitli ebatlarda çöp çukurları açılarak kullanılmıştır. Ortasından geçen atık su sistemi yapının önemli bir özelliğidir.

Höyük'ün Aşağı Şehir ile birlikte boyutlarının çok daha büyük olduğu görülebilir.

Tatarlı Höyük, Hititler'in Kizzuwatna ülkesinde yer alan önemli kutsal merkezi Lawazantiya ile aynı olabileceğini düşündürmeye devam etmekte

Hititlerle çağdaş dönemlerde uzun bir süre bağımsız bir ülke olarak yaşamını devam ettiren, son dönemlerinde Hititlerin hâkimiyetine giren, ancak Hitit dünyası ile hiçbir zaman kültürel bağlarını koparmayan Kizzuwatna'nın en önemli yerleşmelerinden birisidir Tatarlı Höyük.

Çukurovalı ve Hurri

Tüm bu bölgede Çukurova yerli insanların dışında Hurri halkı yaşamaktadır. Tatarlı Höyük'ün, Kizzuwatna ülkesinin M.Ö. II. bin yıl yazılı belgelerinde adı geçen önemli yerleşmelerinden birisi olması gerekmektedir. Orta Tunç Çağı verileri içinde Suriye kültürüne özgü kutsal törenlerde kullanılan kaplara "aplike" edilen tanrıça heykelcikleri, Geç Hitit dönemine ait ve mutlaka kutsal bir mekânda kullanılan dini tapınma tasvirli taş plaka ve bu senenin en önemli buluntularından birisi olan Antik Yunan dininin baş tanrısı Zeus'un pişmiş topraktan yapılmış olan büstü bu bölge için yeni olan veriler içinde yer almaktadır.

Sur ve Kanalizasyon

Höyük'ün batı açmalarında 2009 ve 2010 yılı çalışmalarında bir sur sistemi açılmaya başlanmıştır. Yine bu sur sisteminin şehrin içinde kalan bölümünde taban altında kanalizasyon sistemi tespit edilmiştir.

Tatarlı Höyük'te yine her döneme ait çok fazla sayıda ve çeşitli tiplerde tezgâh ağırlıkları bulunmaktadır. Bu da bize bölgenin şimdilik en azından 2500 yıllık dokuma merkezi olduğunu kanıtlamaktadır. Özellikle bir Helenistik dönem kandili üzerinde Şarap Tanrısı Dionysos'un tasvirinin bulunması önemlidir.

Slovenya Arkeoloji Enstitüsü ve Ç.Ü. Biyoloji Bölümü'yle beraber Tatarlı Höyük ve yakın çevresinin yüz binlerce yıllık ekolojik sistemine yönelik çalışmalarımız başlamıştır. Bunun dışında arkeolojik bitki ve hayvan kalıntılarının incelenmesi de devam etmektedir.

Puduhepa'nın Doğduğu Kent

İhtiyatlı olmakla birlikte, dört yıllık kazılar sonucunda karşımıza çıkan tüm veriler Tatarlı Höyük'ün Hititlerin Kizzuwatna ülkesinde yer alan önemli kutsal merkezi Lawazantiya ile aynı olabileceğini düşündürmeye devam etmektedir. Yerleşmenin şehir surları ile geniş bir Aşağı Şehir'in varlığı, eteklerinde ve yakınlarında çok sayıda pınarın olması, Kuzey Suriye'ye açılan yol güzergâhlarında bulunması ya da başka bir ifadeyle Amanoslar'ın hemen batı eşliğinde yer alması, Orta Tunç Çağı – Geç Tunç Çağı ile Demir Çağı'nda sürekli ve kesintisiz iskânının bulunması, MÖ II. bin yılın ilk çeyreğine ait silindirik mühür ile Höyük'ün ilk yazılı belgesi olan Telipunu dönemine tarihlediğimiz bullanın bulunması, Geç Tunç Çağı'na ait 3 silindirik mührün varlığı ve daha birçok veri, Tatarlı Höyük'ün Lu-huzatia / Lawazantiya / Lusanda olabileceğini düşündürmektedir.

Dünyada çoğu üniversite, yaptıkları arkeolojik kazılarla anılırlar. Çukurova Üniversitesi, Adana tarihinin yeniden yazılmasını sağlayacak bu çalışmasıyla, diğer alanlarda olduğu gibi ciddi bir misyon üstlenmiştir. Çukurova üniversitesini bu yönüyle tanıtmak bizlere onur vermektedir. ■

serdargirginer@altinsahiradana.com

Özgür Mah. Kadife Cad.
No:20/A Yüreğir/Adana
0 322 322 83 83
calik@calikpen.com.tr
www.calikpen.com.tr

ÇALIK PEN

FIRATPEN

Eski Tıbbımızda Padişah Macunları

Yazı: Prof. Dr. İlter Uzel

Padişah Macunları cinsel gücü arttırmaya,
kasları gevşetmeye, kuvvetsizliği, unutkanlığı,
yorgunluğu gidermeye çok iyi gelir.

Padişah Macunu yüzlerce yıldır Osmanlı toplumunda bilinmekte ve kullanılmaktadır. Günümüzdeki bitkisel droglarla tedavi yöntemlerinden daha eski ve daha etkili bir yöntemdir. Afrodizyak etkiye sahip olmakla beraber, kas gevşekliği, kuvvetsizlik, unutkanlık, cinsel isteksizlik, yorgunluk durumlarında doğal şifa kaynağı olarak kabul edilmektedir.

Bu macunların bileşiminde bal ve pekmez vardır. Bilindiği gibi bal çok besleyici, kuvvet verici ve mikrop üremesini engelleyici etkiye sahiptir. Pekmez ise kuvvet ve enerji kaynağıdır. İçinde organik asitler ve tanen bulunur. Padişah macunu yapımında bal ve pekmezin dışında ayrıca 14 ile 41 çeşit arasında bitkisel drog da kullanılmaktadır.

Padişah Macunu'nun Dişisi

Bir de "Sultan Macunu" vardır ki, sultan macununun padişah macunundan farkı kadınlar için hazırlanan doğal bir ürün olmasıdır.

Bunlar da enerji vericidir. Menopoz, kemik erimesi, bedeni ve ruhi gerginlik, baş dönmesi, çarpıntı, ateş basması, uykusuzluk, sinir bozukluğu, el ayak kabuklanması gibi şikayetlere iyi gelir. Yatıştırıcı, teskin edici, adet düzenleyici özelliklere sahiptir. Hazımsızlık, kabızlık, mide şişliği ve bel ağrılarını önler. Kuvvet ve dinçlik verir. Cinsel isteksizliği giderir. Bu yararlarından dolayı sultan macunu çok eski tarihlerden bu yana kadınlar tarafından kullanılmaktadır. Bu macunun da bileşiminde bal, pekmez ve polenin yanı sıra, 18 ile 41 çeşit bitkisel drog bulunmaktadır.

Bu drogların içerisinde en önemlisi keçi boynuzu (harnup) unu olup kadınlar için çok önemli bir drogdur. Sultan macunları kadınlar için vazgeçilmez faydaları olan bir dosttur; ancak şeker hastaları kullanmamalıdır. Günde 2 kez 1 tatlı kaşığı ile alınmalı ve kullanmadan önce macun iyice karıştırılmalıdır.

Padişah Macunları'nın Bileşimi

Safran çörekotu, kebab, ravend, kakule, tarçın, karanfil, kekik... Bunlar 'padişah macunu'nun içinde olmazsa olmazlar arasında yer alan 41 çeşit bitkiden birkaçıdır. Ancak pek çok bitkinin afrodizyak etkisi henüz bilimsel olarak kanıtlanmamıştır.

41 çeşit baharat ve bitkiden oluşan bir karışım iyi kalitede çiçek balıyla karıştırılıp kullanılırsa cinsel gücün olumlu etkilenebileceği söylenmektedir. Karışımın içindeki en önemli bitkiler ise çörekotu, kebab ve raventir. Bu bitkisel karışımlara arı sütü de eklenmelidir.

Bir başka karışımın içinde ise safran, kakule ve arı sütü yer alır. Özellikle safran uyarıcı bir bitkidir. Bu karışım da çiçek balıyla karıştırılıp tüketilmelidir. Bu bitkilerin bazıları acıdır. Bu nedenle bal, macuna tat verir. Ayrıca balla karıştırıldığında çok fazla konsantre de olmaz. Arı sütünün her karışımında olması şarttır. Taze soğan da bileşime girer; taze soğanın sperm sayısını artırdığına inanılmaktadır.

Padişah Macunları'nın dişisi Sultan Macunları'dır. Menopoz, kemik erimesi, adetlerin düzenlenmesi, hazımsızlık, bel ağrıları, cinsel isteksizlik gibi şikayetlere iyi gelir.

Minyatürün konusu
hekim ve reçetesi

Padişah Macunları Nasıl Kullanılmalıdır?

Uzmanlara göre, aslında pek çok şifalı bitkiden oluşan bu özel karışımları sağlık açısından tıpkı vitamin alır gibi düzenli tüketmek gerekir. Bu bitkisel karışımlar, insanları öncelikle psikolojik açıdan olumlu etkilemektedir. Karışımın içindeki bitkiler damarları genişleterek kan dolaşımının hızlanmasını sağlar. Bu da performansı olumlu etkiler.

Çakşır

Hatay'da ve Doğu Anadolu'nun çoğu vilayetlerinde yaygın olarak kullanılan 'çakşır' adlı bitkinin kökü afrodizyak olarak bilinir ve yaygın şekilde kullanılır. Maydonozgiller familyasına dahil olan çakşır türleri ile ilgili olarak bilimsel araştırmalar yapılmaktadır. Ayrıca yulaf unu, yulaf ekmeği, yulaf bulamacı ve yulaf ekstresinin erkeklerde ve kadınlarda cinsel gücü ve arzuyu artırdığına dair klinik bulgular mevcuttur. Yaş baklada bulunan levodopa (L-dopa) parkinson hastalığının tedavisinde kullanılan güçlü bir ilaçtır.

Adamotu ve Cinsel Güç

Adamotu, cinsel performansı arttırdığı düşüncesiyle yıllardır tüketilmektedir. Bu bitkinin bilinmeyen, esrarlı bir güce sahip olduğu düşünülmüş, sarımsı renkli meyvelerinin yenmesiyle hem erkek hem de kadının cinsel güce ve verimliliğe sahip olduğuna inanılmıştır. Çoğu kültürde adamotu meyvesinin yenmesi, hamile kalmanın bir garantisi olarak görülmüştür.

Adamotu günümüzde Doğu Akdeniz ve Ortadoğu ülkelerinde aşk tılsımı ve uğur olarak taşınır. Son yıllarda, İsrail'de olgun adamotu meyvelerinden hazırlanan bir içki yeni evli çiftlere pazarlanmaktadır. Milattan sonra I. yüzyılda yaşamış olan Çukurovalı Pedanius Dioscorides, yazdığı "Materia Medica" adlı eserinde adamotu meyvelerinin şarapta bekletilmesiyle hazırlanan içkinin cinsel gücü arttırdığından bahseder.

Bitkisel karışımlardan güç alan Osmanlı Padişahları vardı.

Ginseng Çayı

Ayrıca Kore, Çin, Japonya ve Kuzey Amerika'da yetişen "ginseng" de Doğu Asya'da yüzyıllardır tornik ve uyarıcı olarak kullanılır. Ginseng bitkisinin de afrodizyak olduğuna inanılmaktadır. Kekik, maydonoz, adaçayı, biberiye, kişniş, kediotu ve menekşe de afrodizyak olarak addedilir.

Bu bitkisel karışımlar sadece strese ya da yorgunluğa bağlı hafif derecedeki sıkıntılarda işe yarayabilir. Sıkıntısı ciddi olanların mutlaka bir hekime başvurması gerektiğini vurgulamakta yarar var.

Osmanlı Padişahlarının Kullandığı Macunlar

İstanbul'u 21 yaşında fetheden ve henüz 48 yaşında iken vefat eden Fatih'in kullandığı özel macundan dolayı zehirlendiği iddia ediliyor. Topkapı Sarayı Arşivleri'nde yapılan araştırmalarda, Başhekimî tarafından Fatih için hazırlanan ve yedirilen macunun, ilk alındığı dönemde kuvvet verirken sürekli alındığında birikim yaparak padişahı ölüme götürdüğü belirlenmiştir.

Osmanlı padişahlarından üçü, II. Abdülhamid (1877-1908), Sultan İbrahim (1640-1648) ve II. Mahmud (1808-1839) yaşantıları, tutum ve davranışları dışında sağlıklı, kudretli, kuvvetli ve dinç oluşları bakımından dikkat çekmişlerdir. Yazılı kaynaklar, bu Osmanlı hükümdarlarının sağlık konusuna çok büyük önem verdiklerini, bu arada, bazı özel yiyecek ve içecek maddeleri ile kudret ve kuvvetlerini, zindeliklerini, ömürleri boyunca sürdürdüklerini kaydeder.

Abdülhamid'in Sırrı

Osmanlı İmparatorluğunu 33 yıl idare eden II. Abdülhamid ömrü boyunca kuvvetli, kudretli, zinde, sağlıklı yaşamıştır. Padişahın özel hayatı ile ilgili yayınlarda, hatıralarda beliren ortak nokta, Sultan'ın yiyecek ve içeceklerine karşı son derece titiz ve dikkatli oluşur.

Sultan'ın sofrasından hemen hemen hiç eksiltmediği yemeğin 'ilik' ile yapılmış olduğu ve içtiği suyu uzun yıllar katıyen değiştirmedeği, bazı yazılı kaynaklarda özellikle belirtilmiş ve sağlığını buna borçlu olduğu ifade edilmiştir. Kemik iliğinin, son derece besleyici, vücuda kudret ve kuvvet kazandırıcı bir madde olduğu bilinen bir gerçektir.

Gülbahçe Suyu; Kudret Suyu

Gerçekten de padişah koyun kemiklerinden çıkartılan 'ilik' lerle yaptırdığı yemeklere karşı ayrı bir ilgi ve dikkat gösterir, bunları her şeye tercih eder. Abdülhamid, İzmir'den özel olarak getirilen "Gülbahçe" suyundan başka bir suya da asla iltifat etmezdi. Padişah'ın içtiği su, İzmir'in Urla ilçesine bağlı Gülbahçe köyünden çıktığı için bu adı almıştır. Gülbahçe suyu bugün de akmaktadır. İçinde bazı yararlı maddeler bulunan içme sularına halk tarafından "Kudret suyu" adı verildiği bilinir. ■

ilteruzel@altinsehiradana.com

Haşhaş ta eskiden beri ilaç olarak kullanılır.

Aşağıdaki macunların tarifi, Farsça yazılmış
Tuhfetü'l-Müminin eserinin 1733 yılında
yapılan Gunyetu'l-Muhassilin adındaki
Türkçe tercümesinden alınmıştır.

Şehvet Macunu

İbn-i Hübel'in Muhtârât adlı kitabın-
dan nakledilmiştir. Şehveti güçlendirme
ve sperm üretmede çokça denenmiştir.

Hazırlanışı:

2'şer miskal circır tohumu, yonca to-
humu ve çam fıstığı; 4'er miskal zence-
fil, şekakul, buzidan ve salep; 6 miskal
hintit-i tayyib; 10 miskal Hindistan ce-
vizi yağı.

Droglar Hindistan cevizi yağı ile yağ-
lanıp 60 miskal şeker ile macun yapılır;
ancak yarı yarıya şeker ve bal olursa
daha iyi olur. İçme miktarı 2 miskaldır.
Hastanın gıdası, yağda kızartıldıktan
sonra havuç kızartması, rafadan yumurta
ve benzerleri olmalıdır. (1 miskal=4,6 gr)

Mü'minlerin Şarabı Macunu

Yazarın formülüdür. Dengeleyici,
yaş mizaca eğilimli, şehvet ve iştahı
kuvvetlendirici, ferahlatıcı, öksürük,
nezle, kötü nefes ve hafakana fayda-
lı ve kesinlikle zararı yoktur. Tecrübe
edilmiştir.

Hazırlanışı:

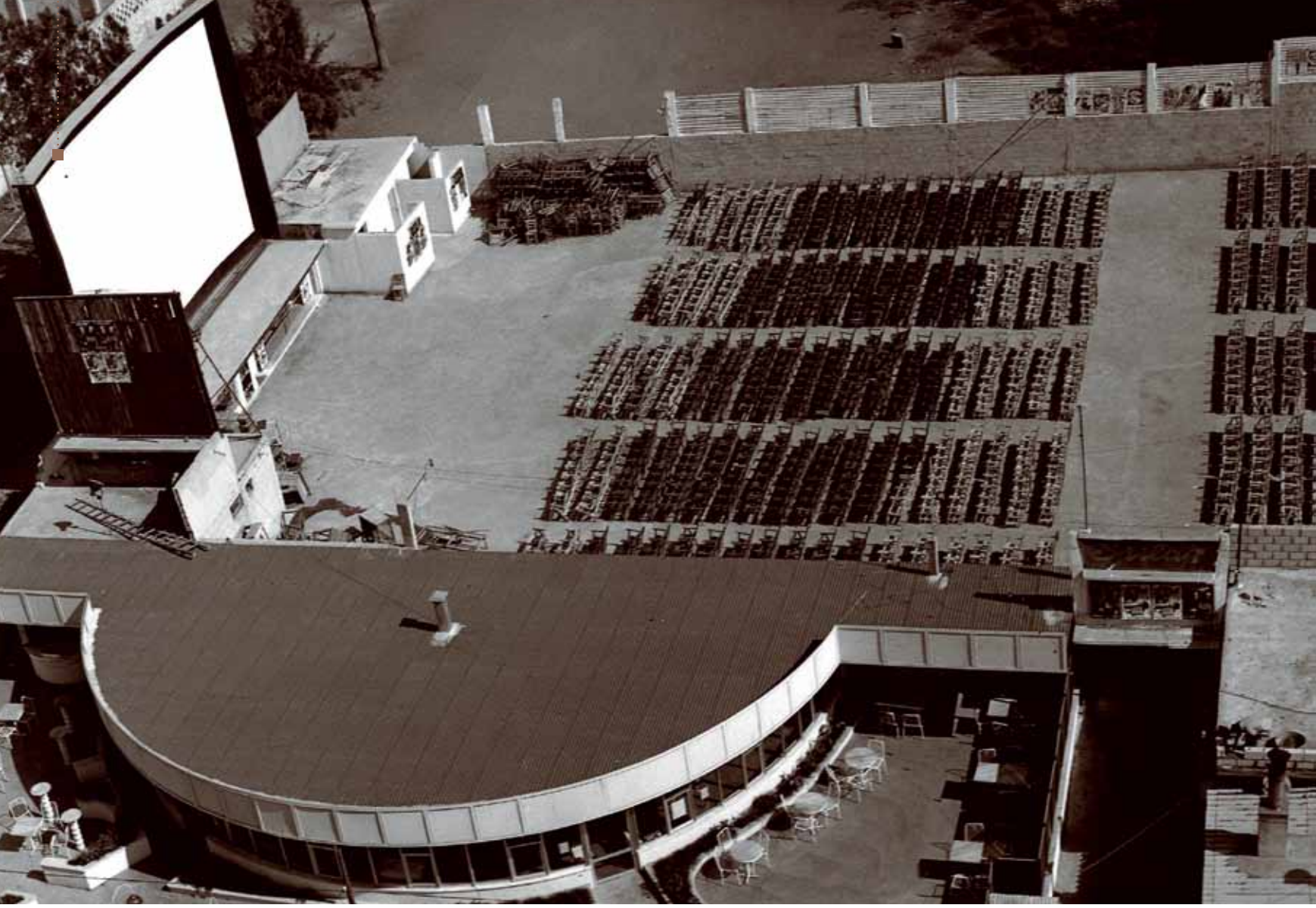
5'er miskal sığırdili ve salep, 20 mis-
kal şekakul, 10'ar miskal havuç tohu-
mu, Hindistan cevizi, tarçın ve çam
fıstığı, 4'er miskal küçük Hindistan ce-
vizi, kitre zamkı ve süsen. Droglar dö-
vülüp elenir. 50 miskal haşhaş kabuğu
kaynatılıp süzildükten sonra 25 mis-
kal haşhaş tohumu özü alınıp tortusu
atılır. Daha sonra 200 miskal bal ve 100
miskal havuç suyu ile kıvama getirilip
droglar karıştırılır ve yarım miskal
misk eklenir. Arzu edilirse haşhaş ye-
rine baldıran kökü koyulur ve uygun
görülen miktarda varaku'l-hayâl gibi
droglardan eklenir.

Neşe Macunu

Bu da yazarın formülüdür. Şehvet
ve iştahları tahrik edici, hazmettirici,
neşe verici, ferahlatıcı, bağırsakları
kuvvetlendirici, öksürüğe ve solunum
sitemine faydalıdır. Üçüncü derecenin
başlarında sıcak, yaşa eğilimli ve bir-
çok mizaca uygundur.

Hazırlanışı:

6'şar miskal küçük Hindistan cevi-
zi ve menekşe beraberce dövülüp 20
miskal zencefil ve 2 miskal badem yağı
ile yağlanır. 2'şer miskal tarçın, asarun
ve kuş dili, 1'er miskal üd-ı kumâri,
karanfil, havlincan, kızıl behmen, ak
behen ve anason, 22 miskal salep, 25
miskal şekakul –eğer terbiye edilmiş
olursa daha iyi olur-, 2'şer miskal kitre
zamkanı ve nane, 75 miskal köpüğü alın-
mış bal ve 75 miskal havuç pekmezi.
Havuç pekmezi bulunmazsa bal 110
miskale çıkarılır.

Benim Güzel Sinemalarım

Yazı: Metin Bahçıvan
Mahmut Hazım Kısakürek

Fotoğraf: Mehmet Baltacı

Adana'nın Yazlık Sinemaları

17 Ağustos 1970 Pazartesi, saat 17.30 - 18.00 suları... Saydam Caddesi üzerinde Havuzlubahçe Mahallesi ve Hürriyet mahallesinin kesiştiği kösedeki Yazlık Sema Sineması'nın önünde tatlı bir telaş yaşıyor...

Teşrifatçı Sabahattin, insan irisi-kocaman gövdesinden beklenmeyecek bir çeviklikle, elindeki kartelayı (sinema afişlerinin yer aldığı büyük pano, 1,5 metre x 2,5 metre) merdivenlerden kaldırıma indiriyor.

Gişeci Cumali, gişenin önünü ve kaldırımını süpürüyor alelacele ve gişeye geçip biletleri hazırlamaya başlıyor (yer numaralarını basıyor biletlere). Salih, elde kovalarla su serpiyor beton zemine; güneşin sarı sıcağında kavrulan betondan hışır hışır seslerle beraber hafif bir buhar yükseliyor. Küçük Mustafa, bir elinde ıslak bezle sandalyelerdeki gazoz lekelerini silerken yerlerinden kaymış tahta sandalyelerin sırasını düzeltiyor. Kantinci İsmail, Ferah Bade gazozlarını kasalardan çıkarıp dizmeye başlıyor tahta sandığa. O sandık

ki, zamanın buzdolabıdır; kalın tahta dilmelerle çakılmış sandığın çevresi kalın sac ile çevrilmiştir ki, içine konan buzun erimesini geciktirsin.

Geniş merdivenlerden koşarak iniyor İsmail, sinemanın altındaki buz fabrikasından 2 kalıp buz alıyor ve parçalara ayırdığı buzları elindeki kalın beze sararak çıkıyor yukarıya. Aklında sorular:

"Bugün Yılmaz Güney'in yeni filmi 'Umut'un ilk günü, kaç kişi gelir acaba?"

"Bu kadar gazoz yeter mi?"

"Bir kalıp buz daha mı alsam ne?"

Buz parçalarını yerleştiriyor gazoz sandığının içine yavaşça ve bir türkü çalmaya başlıyor ısıklıla.

Makinist Durmuş, ince sıska ayaklarını sürüyerek çıkıyor makina dairesine. Önce film bobinlerinin üzerindeki etiketi okuyor bir dua okur gibi: “Yılmaz Güney-Umut”.

Allah Bol Kazanç Versin

Her yeni film bobinini açtığına yaptığı gibi, yavaşça öpüyor etiketi ve “Hayırlı olsun, Allah bol kazanç versin” diye mırıldanıyor. Film bobinini usulca, okşarcasına çıkarıyor teneke kutusundan ve kendinden büyük makinanın makarasına yerleştiriyor. Film bobininin bir ucunu tırnağıyla kaldırıyor ve “Bismillah” diyerek yerleştiriyor diğer makaranın içine. Kömürlü, devasa film makinası ve yeni film hazır artık.

“Ustam bir saç-sakal aliver be, bugün mühim misafirleri var sinemanın. Öyle Derviş gibi çıkmayalım ekâbirin karşısına.”

Bir sigara yakıyor makinist Durmuş ve ağır aksak iniyor 10 basamaklı merdivenden. Ağzında sigarası, sinemayı çevreleyen bir metre yüksekliğindeki korkuluk duvarına tırmanıp siyah çerçeve perdesini çekmeye başlıyor. Hani film başlayınca, koca beyaz perdeye yansıyınca kareler, bedavacılar sağdan soldan rahat izleyemessin, diye, firdolayı çekiliyor siyah perdeler. Sinema sahibi Kamil Bey, komşu berber Ali Usta'ya sesleniyor: “Ustam bir saç-sakal aliver be, bugün mühim misafirleri var sinemanın. Öyle Derviş gibi çıkmayalım ekâbirin karşısına.”

Sağa sola talimat yağıdırıyor sonra: “Durmuş, sen de aç şu hoparlörleri başlasın müzik.”

Yüksek ve hafif cızırtılı bir şarkı başlıyor sinemanın dev hoparlörlerinden “Hangi kapıyı çalsam karşımda buruk acı...”

Metin'in Yılmaz Güney'i...

Tuncel Kurtiz'i...

8 yaşını bugün dolduran Metin, elinde babasının sefertasları, küçük adımlarla yürürken evine doğru, büyülenmiş gibi duruyor sinemanın tam karşısındaki kaldırımın köşesinde. Sinemanın önündeki büyük afiş çekiyor, hemen karşıya geçiyor ve gişenin önünde buluyor kendini. Afiş-

teki yüzleri inceliyor tek tek ve isimler kazınıyor belleğine: Yılmaz Güney, Tuncel Kurtiz, Gülşen Alınacak, Osman Ayanak...

Gişenin üstündeki bilet fiyatlarını okuyor ve hesap yapıyor kendince: “Babam ve annem gelmez; amcama söylersem beni de getirir mi acaba?” Konuyu nasıl açacağına ayrıntılarını kura kura yöneliyor evine doğru...

At arabasının üzerinde 18-20 yaşlarında bir delikanlı, elindeki teneke megafondan avaz avaz bağıyor:

- Alooo! Alooo! Dikkat! Dikkat! Bu akşam yazlık Sema Sineması'nda...

At arabasının üstüne çatılmış iki pano üzerine bir yüzünde Ayhan Işık ve Belgin Doruk'un filminin afişi, diğer tarafta ise Yılmaz Güney'in filminin afişi yapıştırılmış. At arabasının arkasında mahallenin çocukları koşturuyor. Arabacı, arada bir, arabanın arkasına asılmak isteyen çocukları tehdit edercesine elindeki kırbağı arkaya sallıyor.

Dün Biz Sular'a Gittik

Evlerden birinin kapalı tahta pencere panjuru açılıyor...

-Kız, Ayşe ablaaaa!..

Sokağın karşı tarafındaki açık pencere-

nin demir parmaklıklarının ardından Ayşe görünüyor:

-Ne vaaar?

-Kız, akşama gidelim mi Sema Sineması'na?

-Biz dün akşam Sular'a gittik kız! Süleyman Abi bizi -üç ev- doldurdu at arabasının arkasına. Bir keyif, bir keyif...

-Bana neden haber etmedin kız? Çocukları toplar ben de gelirdim. Hangisine gittiniz?

- Ben “Sular'a gidelim” diyordum, Zübeyde tutturdu “Bahar'a gidelim” diye. Çocuklar da illa “Yabancı film seyredeceğiz, Gar'a gitmek istiyoruz” diye bir vaveyla tutturdular.

-Kalabalık gidince de böyle oluyor işte.

-Ama en sonunda benim istediğim oldu, Sular'a gittik.

-Ne oynuyordu?

-Nuri Sesigüzel'in “Günahımı Çekeceksin” filmi. Kız bir ağladık, bir ağladık!.. Haaa! Sinemaya girerken herkese kâğıttan mendil dağıttılar kız! Bak, getireyim de gör! Sakladım...

Laf lafı açar ve sonunda ya yemeğin dibi tutar ya da kazanda kireç kaymağı ile kaynayan beyaz çamaşırların suyu biter... Ama mutludur insancıklar...

1970 yılında
Adana'da tam
154 yazlık sinema
vardı. Türkiye'deki
2424 sinemanın
200'den fazlası
Adana'daydı

Bir tanıdığın at arabasının taşıdığı birkaç aile, küçük çocuklar hariç adam başı 125 kuruş sinema bedeli, biraz karpuz çekirdeği, film arasında da çocuklara paylaştırılan bir gazoz, gözyaşları ve “Son”

Aynı at arabasıyla eve dönüşte çocuklar annelerin dizine başını koyup uyur, büyüklerse hâlâ filmdeki finalin etkisinde, filmin kahramanını kendi yaşamı ile özdeşleştirir...

Türk Sinemasında Adana Fenomeni

Bir dönemin en önemli eğlence mekânı yazlık sinemalar, Çukurova insanının en büyük, belki de tek eğlencesiydi. 1950-1980 yılları arasında Türkiye sinema endüstrisi içinde Çukurova'nın, özelde de Adana'nın vazgeçilemez bir konumu vardı. Öyle ki, bir dönem çekilecek Türk filmleri bile Adanalı sinema işletmecilerinin talebi, önerisi ve yönlendirmesiyle olmuştur. “Başrolünde Ediz Hun ve Hülya Koçyiğit olsun... Konusu şöyle olsun...” gibi... Hatta yapım aşamasında Adanalı sinema işletmecileri filmlere ortak olmaktadır. Birçok film Adana'dan giden avanslarla çekilmiştir.

1970 yılındaki sinema verilerini irdelerdiğimizde konuyu daha net özetlemiş oluruz. 1970 yılında tüm Türkiye'deki yazlık sinemaların sayısı 2.424'tür. Adana ve ilçelerindeki sinema salonu sayısı ise 200'ün üzerine çıkmıştır. Toplamda tüm

Çukurova'da (Adana-Osmaniye ve ilçelerde) 154 adet yazlık sinema olduğunu belirtelim. Türkiye'nin 1970 yılı nüfusu 35.605.176 iken yıllık sinema bileti sayısı ise 246.662.310'dur. Yani her bir kişiye yaklaşık 7 bilet düşmektedir. Adana'da bu oran daha da yukarıdadır.

Adana'nın 1970 yılındaki toplam nüfusu (Osmaniye dâhil) 1.035.000 iken satılan yıllık sinema bileti sayısı 7.500.000'dir. Peki, şu anda Adana'nın toplam nüfusu 2.025.115 iken sinema seyircisi kaç kişi acaba? Onu da siz bulun dostlar, bizim yüreğimiz kaldırmadı...

1970 yılındaki 154 yazlık sinemadan bazılarını birlikte anımsayalım ve yıldızlarda kaybolup giden günlerimizi yâd edelim... Sema, Akkapı, Kervan, Lale, Şan, Halk, Nur, Bağdat, Çiçek, Denizli, Narlıca, Yeşilevler, Barkal, Aile, Emek, Esendam, Zafer, İstiklal, Melek, Cemalpaşa, Gar, Sular, Bahar, Köşk, Site, Güteryüz, Dünya, Venüs, Çamlık, Yavuzlar, Renk, Ses, Mehtap, Kanak... ■

metinbahcivan@altinsehiradana.com
mahmuthazimkisakurek@altinsehiradana.com

Kaynak:

1)DİE nüfus verileri

2)Arif Can Güngör / Sanatta Yeterlik Tezi

(“Türk Sinemasının yerli dizilere etkisi ve seyirci ilişkisi”)

Uçan Balon

İplerin ucundan tutmazsanız balonlar hızla uçarlar....
Ama bu özgürlükten çok, yüksekliğin yarattığı basınçla
patlamaya yol açar...

Yazı: Nazan Gökkaya

Fotoğraf: Ali Erbil, Emel Karakozak, M. Emin Arıcı, Erhan Yelekçi

Bir anne nasıl olurda, küçücük çocuğunu, trafik lambalarında araba altında kalabileceğini bile bile sokaklara salabilir? Hep bu soruyu sorarım kırmızı ışıktaki beklerken mendil satmak üzere camıma yaslanan çocukları görünce. İçim cız eder. Ben henüz anne değilken bile içim böyle sızlıyorsa, nasıl olur da onlar rahat uyuyabiliyorlar diye hep sorarım kendi kendime. İşte bu sorular ve bulamadığım cevaplar yüzünden küçük bir hikaye daha oldu hayatımda anlatabileceğim. Dinlemek ister misiniz?

Ben Bir Kördüm!..

Yeni bir proje için fotoğraf çekme heyecanı ile dernek ile tanışmaya gittiğimde ilk olarak duydum seslerini. Bu sesleri fotoğrafa yansıtabilme heyecanı sardı bir anda... Küçük iki katlı, şirin bir evdi gördüğüm. Bahçesi top oynayan gençler ve çocuklar ile dolu. Aslında sıradan bir durumdu dışarıdan geçen biri için... Çocuklar top oynayıp, eğleniyorlardı işte... Yürüyüp geçebilirsiniz yanlarından ve sıradandır her şey. Çünkü bizler sıradanızdır ve bu sıradanlık birçok şeyi görmemek üzere kör etmiştir gözlerimizi. Bir düşünün lütfen! Çevrenizde ne kadar böylesine körler var! "Peki ya sen!" diyebilirsiniz? Evet ben de kördüm ta ki dernek ile tanışana ve projelerine ortak olana kadar.

Sevgisizliğin Yarattığı Öyküler...

Adana'da gözleri de çok iyi gören, aynı zamanda çok büyük yürek taşıyan insanlar var. Uçan Balon Gençlik Ve Çocuk Derneği başkanı Prof. Dr. Fazilet Aksu ve

Nesrin Açıkgöz bunlardan ikisi. Fazilet Aksu aynı zamanda bir bilim insanı. Nesrin Hanım ise emekli ...

Nesrin Hanım'ın anlattığı öyküler ve hayat hikayeleri karşısında şaşkın kalıyorsunuz. Eğitimsiz ailelerin çocuklarını bir rant olarak görmesinden yakınıyor. Sevgisizliklerinden, sahiplenmemelerinden, herşeyi yapmaya hakları olduğunu düşünmelerinden şikayet ediyor. Ne acı diyorsunuz! Şaşkınlıktan yüz ifadeniz değişmiş pür dikkat kesiliyorsunuz...

Düşünmeyi Öğrettin!.. Mutsuz Oldum!..

Çok dramatik, hüznü dolu hayatlar var bu evdeki odaların içinde ve derneğe gönül koymuş insanların kalplerinde. Bir tanesi öyle bir ders vermiş ki onlara;

Çok sorunlu, sürekli saçma istekleri olan bir genç, Nesrin Hanım'ın sabrı sayesinde değişmiş ve bunun sonunda da ona dert yanmış;

-Nesrin anne neden beni değiştirdin? Ben ne güzel boş bir insandım. Şimdi düşünüyorum ve mutsuzum. Bana neden aklımı geri verdin?

Başka bir hayat hikayesi ise, bir mendil satıcısı çocuğun hikayesi...

Çok düzgün görünümlü, sevimli küçük çocuk, tabi ki yıllar geçmiş büyümüş. Nesrin Hanım, onun annesine "Artık eline yakışmıyor biz masraflarını karşılayalım da mendil satmasın" diye teklif ettiğinde, annenin cevabı çok içler acısı:

"Hocam! Evin ikinci katını da çıkaralım, söz sonra bıraktıracam".

Bu çocuk ve gençlerin yaşadığı koşullar düzelmedikçe toplumun yaşadığı koşullar her gün daha da zorlaşacaktır

Sokak Çocukları Derneği

Derneği kısaca anlatmak gerekirse; Adana Sokak Çocukları Derneği 1996 yılında kurulduğunda amacı, sokakta yaşayan, sokakta çalışan, madde bağımlısı olan, evden kaçmış, dilendirilen çocuklara ulaşılması, bu çocukların eğitime kazandırılması, yemek, giysi gibi ihtiyaçlarının karşılanması, sosyal-kültürel eğitim verilmesi, kısaca bu çocuklarının ailelerine ve topluma kazandırılması idi.

Dernek bu amaçla çalışmalarına başladığında her geçen gün amacını biraz daha aşarak sadece yukarıda tanımladığımız ve genel olarak sokak çocukları adıyla anılan bu çocuklara değil, henüz sokağa çıkmamış ama çok güç koşullar altında yaşayan (çalışarak, okula gitmeyerek, yetersiz beslenen, aile parçalanması yaşayan, dolayısıyla her an sokağın çocuğu olma potansiyeli olan) diğer tüm çocuk ve gençlere hizmet götürmeye başladı.

Mutluluk Bireysel Olmaz

Dernek başkanı Fazilet Aksu'nun hayat felsefesi hepimize örnek olması gereken cinsten;

"Mutluluğun bireysel ve çevreden bağımsız olacağına inanmıyorum, ne zaman yakın-uzak çevrem mutlu olabilirse, ben de ancak o zaman gerçek mutluluğu yakalayabileceğim. Tanımadığım bir insanın bile acılar, çaresizlikler içinde yaşaması uykularımı kaçırmaya yeter. Ne yazık ki tanıdığımız-tanımadığımız çok insan bu koşullarda yaşıyor ve bizler çok az şey yapabiliyoruz."

İşte bunu başarmak için okuma oranı çok düşük kenar mahallelerden birindeki öğrencileri, üniversiteyi ikinci öğrenim kazanmasına rağmen her şeyini karşılayarak okutmuşlar, çünkü onlar biliyorlar ki bu genç tüm mahalle için örnek olacak.

Fazilet Aksu'nun İsteği

Sevgili Fazilet Aksu'nun bu kadar emek ve çabalarına rağmen bizlerden tek bir beklentisi var!

İnsanlardan bu çocuk ve gençleri sevmelerini bekliyoruz, onların yaşadığı koşullar düzelmedikçe tüm toplumun yaşadığı koşulların her gün daha da zorlaşacağını bilmelerini istiyoruz. Başkalarını önemsemiyorlarsa kendilerini önemsemelerini istiyoruz. El birliği ile dezavantajlı konumda yaşayanlara yardımcı olmazsak bizim de bizim çocuklarımızın da dezavantajlı konuma düşebileceklerini hatırlatmak istiyoruz. Kısacası amacımızın bu konuda faaliyet gösteren bir kaç derneğin değil bu toplumda yaşayan tüm bireylerin amacı olmasını istiyoruz.

“İşte Biz” Projesi

Dernek sadece sokaktaki çocuklara ve gençlere öğlen sıcak yemek verip, kıyafet ya da kitap yardımında bulunmuyor; ayrıca çok güzel projelerle onları yetiştirip, topluma kazandırmayı da amaç ediniyor. “İşte Biz” projeleri buna en güzel örnek.

Bu proje için otuz genç seçilmişti, onar kişilik atölye gruplarında grafikerlik, kaynakçılık ve aşçılık konularında eğitim verildi. Sadece kalifiye eleman yetiştirmek değildi amaçları, aynı zamanda sosyal ve psikolojik destek de sağlanarak gençlerin ufkunu da değiştirmektir ve tabii işe yerleştirme amacını da taşıyordu.

Biz dört fotoğrafçı arkadaş (Ben, Emel Karakozak, Erhan Yelekçi ve Mehmet Emin Arıcı), bu güzel insanların “İşte Biz” projelerinin çekimlerine heyecan ile başladık. Ne yapabiliriz? Aralarında istekli olanlara fotoğraf öğretmek için bir eğitim verdik. Kurs sonunda sergi için fotoğraf çekimleri yaptık, çekimler için gerekli olan fotoğraf makinelerini ise Türkiye’deki önemli fotoğrafçıların fotoğraflarını derneğe bağışlaması ile sağladık.

Projedeki çalışma ortamlarında yani atölyelerden oluşan, hem çocukların çektiği ve bir de bizim onları çektiğimiz fotoğraflardan oluşan sergiyi, kalabalık bir katılım eşliğinde açtık.

Sanat böyle bir şey; her an kör olan gözlerini açabilir. Bazen bir fotoğraf projesi ile bazen üçü bir köyde yaşlı bir teyzenin hayat hikayesi ile hayatı öğretir ve en önemlisi ne kadar sıradan olduğunu yüzünüze vurur.... İşte sanat böylesine güçlü bir bilimdir.■

nazangokkaya@altinsehiradana.com

Sanatçı Adaylarına Sevgiyle...

Yazı: Ahmet İhsan Çay
Fotoğraf: Erhan Yelekcı,
Murat Tahiroğlu,
Bülent Özkan

Sanatçı adayı beynini
bilimsel bilgilerle
doldurduğu oranda görme
yeteneğini arttırabilir

Bakmak ve görmek ayrı şeylerdir. Göz bakar, beyin görür; fakat sanatçının gönlü katlanmaz! O aykırıdır ve itiraz eder... Sanatçı adayı beynini doğru bilgilerle, eş deyişle bilimsel bilgilerle doldurduğu oranda görme yeteneğini arttırabilir.

Sanatçı Ayrıcalıklı mı, Yoksa Ayrı mı?

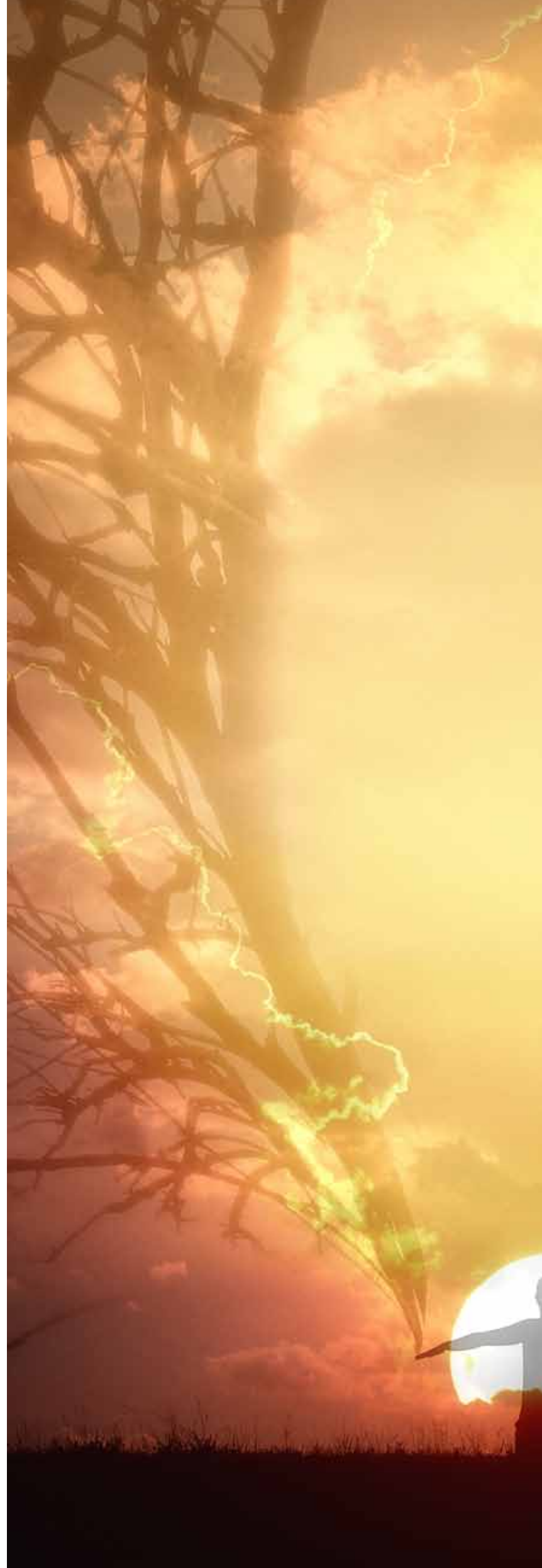
Sanatçının yeri ayrıcalıklı mı, yoksa yalnızca ayrı mıdır? Yoksa ayrıcalıklı da ayrılık da basit bir yakıştırma mı? Sanatçının fizik ötesi sezgileri, doğaüstü kavrayışları, olağanüstü duyarlılıkları mı vardır? Sanatçı yeteneklerini aralıksız deneylerle kazanmış kişi midir, yoksa doğuştan yetenekli mi? Bazı üstün yetenekleri olması onu apayrı, yani erişilmez kılar mı, mutlu eder mi?

Bu soruları yanıtlamak hiç de kolay değildir. Ancak kesin olan bir şey var, ayrıcalıklı ya da en azından ayrılık bizim ona verdiğimiz değerle belirgindir.

Bir İnsan Uzmanı

Sanatçı, insanı insana gösteren, yaşamı açıklayan, anlamlandıran kişidir. O, bir insan uzmanıdır. Bizdendir ve bizimledir. Ona uladığımız değer onu bizden ayrı kılmamalıdır. Ayrılık uzaklığı getirir. Oysaki o, insana yakın olduğu ölçüde işini iyi yapması için gereken yetkinliğe ulaşabilir, insanı tanıma ve açıklama gücünü kazanabilir.

Sanatçı her şeyden önce donanımlı kişidir. Onun olağanüstü olmayan ve nice açık ya da örtülü deneyle elde edilmiş son derece özel donanımları vardır. Bu donanımlar elbette bilinçle ilgili donanımlardır. Sanatçı özgün'ü gerçekleştirirken ya da yaratırken bu özel donanımlarını işe koyar.

Mutlu Bir Sanatçı, Tükenmiş Bir İnsan

Sanatçı belki de mutluluk denilen o kaygan ve giz dolu duygudan en az pay alan kişidir. Mutluluk ulaşmışlıkta belirginleşir. Sanatçı, bir ya da birkaç amacı gerçekleştirmekle mutluluğa erecek insan değildir. O sürekli bir arayıcıdır. Mutlu bir sanatçı, tükenmiş bir insandan başka bir şey değildir. Sanatçı mutluluk dileklerini dışarıda bırakarak sanatın dar kapısından geçmiştir ve artık geri dönüş yoktur.

“O” bir aykırıdır ve bir çıplaktır “O”. Çıplaklık bütün ruhunu ele geçirmiştir. Yaralanabilirliği çıplaklığından gelir. Achilleus gibi yalnızca topuğundan değil, her yerinden yaralanabilir.

Sanatçı çıplaktır bu yüzden kolay yaralanır

Yaratma, arı özgürlüktür. Aykırılığın getirdiği sıkıntıyı yaratma deneyinde aşmaya çalışırız. Evet, sanatçı mutsuzluğunu, gerçek anlamda bir özgürlük deneyi olan yaratma ediminde gidermeye çalışacaktır. Yaratmak biraz da kendi için özel bir dünya kurmaktır. Düşle gerçeğin örtüştüğü bu yenisünyayı oluştururken sanatçı mutsuzluğunu gideremez; ama az çok ve geçici olarak dindirir. Bu yüzden yaratmak acı içinde değil, sevinç içinde doğurmaktır. Her doğurma belli bir acıyı kendiliğinden getirirse de sonunda sevinçlere açılır. Öte yandan doğurma ya da yaratma süreçleri acı kadar hazzı da söz verir; hatta bizi bilinmedik, görülmedik, düşünülmelik hazlara ulaştırır.

Yapıtı
sanatçıya
“mutlak”ı
söz vermez.
Mutluluk ise
“mutlak”a
ulaşma
duygusudur.

Mutlu insan ulaşmış, elde etmiş insandır; hatta elde ettiğinin değerini tartışmayan insandır. Sanatçı yapıtında kendini görür; ancak yapıtı, kendisiyle dolu yapıtı, ona bir “mutlak”ı söz vermez. Mutluluk duygusu “mutlak”a ulaşmışlık duygusudur.

Mutluluk Üzerine

Sanatçı sanatında doruğa ulaşamadığını sezer. Mutsuzluk bu eksiklik duygusunda kımıldanmaya başlar. Mutluluk yetinmenin bir başka adıdır. Öylesi bir mutluluk elbette sanatçıya ters düşecektir hatta ahlak dışı görünecektir. Sanatçı sürekli yaratma çabası içinde, bir yapıtı bitirip öbürüne başlama sürekliliği içinde bir Sisypheos’dur ve bütün Sisypheos’lar gibi alabildiğine mutsuzdur.

Taşı doruğa kadar sürer, bir yapıtı bitirir, tam doruğa vardım derken, yapıtını mutlak anlamda yetkin görürken, taşı elinden kaçırır, yapıtında bir şeylerin eksik olduğunu görür. Haydi bakalım, yeniden başlar etekten doruğa tırmanmağa ve bu sürüp gider...

Bir yanı Sisypheos ise bir yanı Prometheus’dur sanatçının. Bilincin simgesi olan ateşi tanrılardan çalıp insana armağan ederken Zeus’la takışmayı bile göze almıştır Prometheus. Bilindiği gibi Tanrılar Prometheus’u affetmediler. İnsana bilinci armağan eden bu varlığın bağışlanır bir yanı yoktu. Prometheus’u bir dağın başında zincire vurdular. Bir kartal onun karaciğerini yiyordu, ancak karaciğer tükenmek bilmiyordu ve Prometheus bitmeyen bir çileye mahkûm olmuştu.

Kötü sanatçı kendinde uydurma bir Herkül gezdirir. Uyumluyken başkaldırdığını sananlar arasında kötü sanatçılar da vardır.

Kötü Sanatçı ve Hevesli

Kötü sanatçıyı “hevesli” ile “sanat heveslisi”yle karıştırmamak gerekir. Sanat heveslisi bir Prometheus adaydır, özgürlüğünü var gücüyle yaratmaya çalışır. Kötü sanatçı gönlündeki erken doğmuş Herkül’ü özenle besleyip büyötmeye başlar. Bu sakat, aptal, saldırgan Herkül, bu gururlu, alaycı, tembel, ayyaş, işbilir ve sonuna kadar uyumlu Herkül daha beşingindeyken iki yılını boğmak bir yana, burunun ucuna konmuş bir sineği kovmakta güçlük çekecek bir Herkül’dür.

Sanatçı ve Prometheus

Dünyayı dönöştürmek konusunda gönüllü insan ya da basitçe sanatçı, çok zaman neden olduğunu kendi de bilemeden Prometheus oldu. Prometheus olduğunun bilincine vardığı yerde sanatın da bilincine varmıştı, artık gerçekten insan ya da gerçekten sanatçıydı. Adanmış ve yapayalnız...

Sanatçı Prometheus’tur, kendini var ederken insan için yeni duyma, düşünme, görme olanakları yaratır, böylece başkalarını da var eder ya da daha doğrusu başkalarının kendilerini var etmesine de katkıda bulunur. Prometheus aşan insanın, kendini aşan insanın simgesidir. Yarışan insanın değildir, yalnızca aşan insanın simgesidir.

Sanat yapmak her durumda özgürlük içinde yaratmaktır. Özgür olmak kurmaktır, savaşarak kurmaktır, aralıksız değişmek ve değiştirmektir.

Selam olsun dar kapıdan geçenlere!■

ahmetih sancay@altinsehiradana.com

SİVRİSİNEK KARASİNEKLERE KARŞI

**HIZLI VE
KESİN ÇÖZÜM**
ÜSTELİK
**BÜYÜK BOY,
EKONOMİK
FİYAT**

HEM PRATİK, HEM GÜVENLİ

Evinizde, işyerinizde, kısacası yaşadığınız her mekanda haşerelere karşı uzun süreli ve kesin çözüm sağlayan Expeltox'u uzman ekip, ekipman gerektirmeden kendiniz güvenle kullanabilirsiniz. İnsanlar için daha güvenli, çevreye duyarlı içeriği ile haşerelerden uzak bir hayat sürmenizi sağlar.

ECZANE VE MARKETLERDE...

www.expel.com.tr

Kadın Başarı II

Beş başarılı kadınının, yine beş başarılı fotoğrafçı tarafından fotoğraflanarak, yetişen gençlere iyi örnekleri göstermek amaçlandı

Nevin Apaydın

Tülin Erdemışık

Adana İdmanyurdu Kadın Futbol Takımı

Kadın Başarır projesi Adanada geleneksel olarak yapılan ve konularında başarılı kadınları toplum önüne çıkartarak tüm insanlar için örnek olmasını amaçlayan bir projedir.

Bu yıl üçüncüsünün çalışmaları devam ederken, sizlere Kadın Başarır 2 projesinin fotoğraflarından örnekler sunmak istedik. 8 Mart 2011 tarihinde açılan bu sergide sırası ile Nevin Apaydın, Tülin Erdemşık, İpek Kobaner, Feride Zeyneloğlu ve Adana İdman Yurdu Kadın Futbol Takımı anlatıldı. Çukurova Devlet Konservatuarı

Sanatçısı olan Nevin Apaydın'ın özellikle Senfonik Korosunu kurup yaşatması kentimize önemli bir katkı olarak değerlendirilmiştir.

Tülin Erdemşık ise bir erkek mesleği olarak bilinen çiftçiliği büyük ölçeklerde ve modern bir şekilde yaparak kentimize hem istihdam, hem de ekonomik girdi sağlamakta başarılı bulunmuştur.

İpek Kobaner ise Adana Kent Konseyi Engelli Meclisindeki çalışmaları ve Arkeolojiye yatkınlığı ile bilinmektedir.

Pasta Pastanesi ve Pasta Bahçesi'nin kurucu olan Feride Zeyneloğlu ise sıfırdan başlayarak mesleğinde en üst seviyeye kadar ulaşmanın bir örneği olarak bu sergide yer almıştır.

Adana İdman Yurdu Kadın Futbol Takımı ise kentimizdeki başarıları ile burada yer almıştır.

Projenin fotoğrafçıları sırası ile M. Hakan Çaylar, Emel Karakozak, Orhan Şen, İlkay Zehra Ülbeği ve Koray Özözendir. Projenin Sanat Danışmanlığını ise Ogün Burduroğlu yapmıştır. ■

İpek Kobaner

Feride Zeyneloğlu

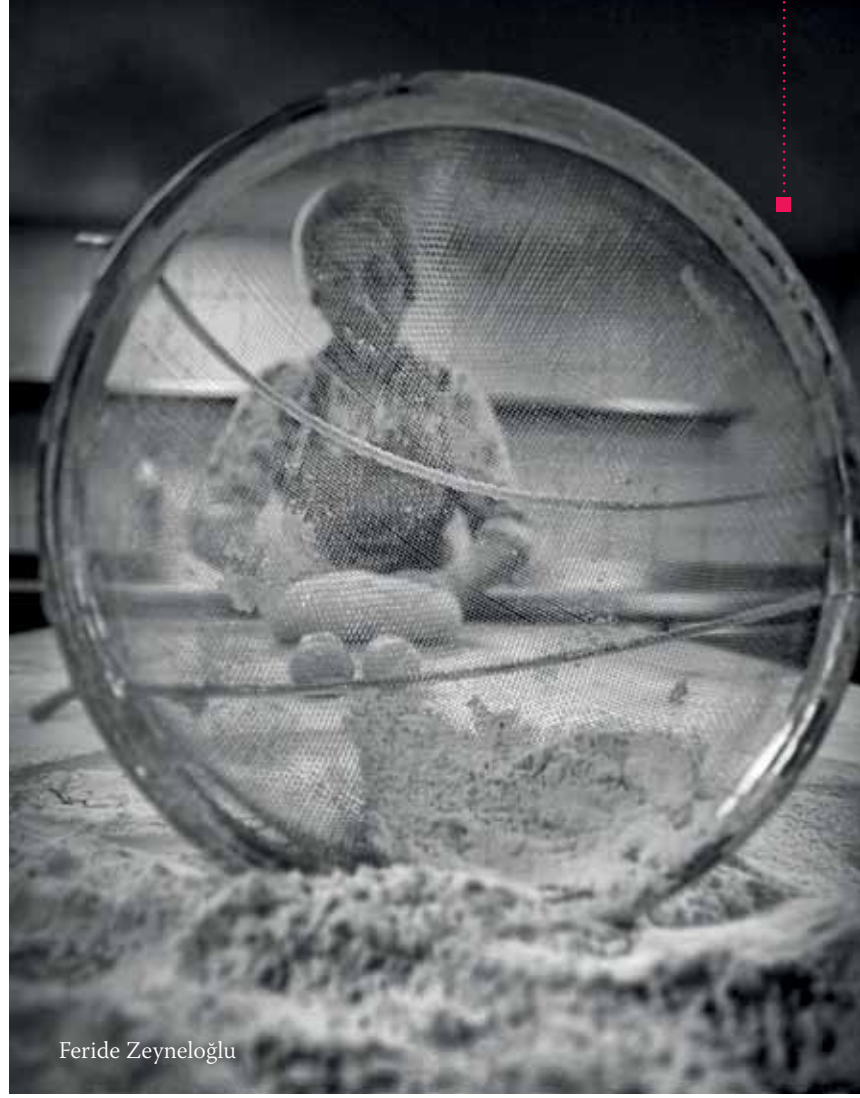
Tülin Erdemişik

Nevin Apaydın

İpek Kobaner

Feride Zeyneloğlu

Nevin Apaydın

Tiyatro Perdeleri Fora

Adana'da festival rüzgarları esti, tiyatro perdeleri fora edildi

Yazı: Şebnem Akten **Fotoğraf:** Ahmet Şahin

1998 yılından beri yinelenen 13. Devlet Tiyatroları Sabancı Uluslararası Adana Tiyatro Festivali, 27 Mart - 28 Nisan tarihleri arasında gerçekleşti ve 10 yerli 5 yabancı tiyatro topluluğunun performansına sahne oldu.

Adana'da 13 yıldır devam eden bir gelenek uluslararası tiyatro festivali. Her sene olduğu gibi bu sene de festival kapsamında dünyanın ve ülkemizin çeşitli bölgelerinden Adana'ya gelen tiyatro toplulukları,

Adanalı tiyatro severlerle buluştu. Beynelmilel bir kimliğe sahip olan festival, dünyadaki farklı tiyatro anlayışlarının temsilcileri olan topluluk ve sanatçıları izleme olanağı sundu.

Kültür turizmine büyük yarar sağlayan bu etkinlikle, sanat konusunda zaten verimli olan Adana'nın, genç nüfusunun sanat bilincinin artırılmasının yanı sıra Adana'nın yurtiçi ve yurtdışında tanıtımına da katkı sağlanmış oldu.

Kapalı Gişe Festival

Kimler yoktu ki festival kapsamında. Anton Çehov'dan Gogol'a, Aziz Nesin'den Livaneli'ye seyrine doyum olmaz oyunlar Adana sanatına katkıda bulundu.

Sanat ve kültür şehri Adana, sanata duyulmuş bir kez daha gösterdi ve geçen yıllarda olduğu gibi tüm oyunlar, Sabancı Kültür Sitesinin 368 kişilik salonunda kapalı gişe oynadı.

Biletlerin satışa sunulduğu gün sabah altıda, daha açılmamış olan bilet satış gişelerinin önünde uzun kuyruklar oluşmaya başlamıştı. Saat dokuz itibarıyla satışa sunulan biletlerin tümü bir saat içinde tüm oyunlar için tükenmişti. Biletlerin internet ortamından satın alınabilmesi de, seyirci için ayrı bir kolaylık sağladı.

Binlerce tiyatro sever bu şölene dahil oldu fakat çok daha büyük bir kısmı, "nasipse bir başka festivale" diyerek elleri boş ayrıldı gişelerin önünden. Festival, amacına ulaşmış, dünya sanatını Adana'ya taşımış fakat Adanalı sanatseverlerin yoğun talebini karşılamaya yetersiz kalmıştı. Buna sebep olarak oyunların orta ölçekli

sayılabilecek bir tek salonda sahnelenmesini ve oyun tekrarlarının az olmasını gösterebiliriz.

Gelecek Yıl İçin Bir Öneri

Temennimiz gelecek yıl, Büyükşehir Belediyesi Tiyatrosu'nun 523 kişilik salonundan, Seyhan Belediyesi Tiyatrosu'nun Kültür Sitesi'ndeki 700, 300 ve 150 kişilik üç salonundan, Çukurova Üniversitesinin 450 kişilik Mithat Özsan ve 120 kişilik Afife Jale salonlarından da faydalanılarak ve hatta gündüz matineri de yapılarak tiyatro severlerin bir kısmının değil, tümünün bu şölene katılımının sağlanmasıdır.

Genel anlamda başarılı geçen festivalde bir takım teknik aksaklıklar da yaşandı. Örneğin yabancı oyunlarda kullanılan üst yazı senkronizasyonundaki aksaklıklar seyirciyi alt üst etti. Bu tip teknik uygulamaların daha profesyonelce yapılması, oyunun akıcılığını ve anlaşılabilirliğini arttırarak, seyircinin tiyatrodan uzaklaşmasını engelleyecek bir unsur olabilir. Artık kentimiz festivaller kenti oldu. Geleceğe doğru, kararlı adımlarla yürüyor. ■

sebnemakten@altinsehiradana.com

Adana Belediye Şehir Tiyatrosu Tarihçesi

Yazı: Mahmut Hazım Kısakürek

İlk açılışı sancılı olmuş, daha sonra birkaç kez daha aynı sancıyı yaşamış, ama artık Adana'nın olmazsa olmazı...

elli üç yıldır süregelen bir gelenektir Adana Belediye Şehir Tiyatrosu; şimdiki adıyla Adana Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu. Aynı salonda -sürekli olmasa da- elden ele süregelen bir gelenek...

İlk açılışı sancılı olmuş, daha sonra birkaç kez daha aynı sancıyı yaşamış, ama artık Adana'nın olmazsa olmazıdır Adana Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu.

İlk kez 15 Ekim 1958'de Cevat Fehmi Başkut'un "Harput'ta Bir Amerikalı" oyunu ile ve yerleşik kadrosuyla açmış perdelerini...

Aynı sezonda ikisi çocuk oyunu, tam on oyun oynamış yerleşik ilk kadrosuyla: Harput'ta Bir Amerikalı (Cevat Fehmi Başkut), Cinayet Var (Fredrick Knott), Ters Yüz (Galip Gürcan), Hürrem Sultan (Orhan Asena), Adını Çocuklar Koyun (Mümtaz Z.Taşkın), Çemberler (Çetin Altan), Onikinci Gece (W.Shakspeare), Lilliom (Franz Molnar), Karagöz Amca (Ekmel Hürol), Ceza Kanunu (İ.A.Nuri Sekizinci)...

Daha ilk oyunun (Harput'ta Bir Amerikalı) ilk günlerinde Salih Tozan, İstanbul'da daha iyi iş olanakları olduğu gerekçesiyle tiyatroyu terk edip gitmiş; hem de kimseye haber vermeden...

Oyunun üçüncü günü de Nevin Seval, oyunun sonunda, tam da selam sırasında, sahnede geçirdiği kalp krizinden sonra kaldırıldığı hastanede vefat etmiş. Daha sonra Cahit Irgat, Argun ve Gülşen Çıdamlı terk etmiş Adana'yı.

Sonra, Adanalı amatör oyuncularından bir çocuk tiyatrosu kadrosu oluşturulmuş. 1965 yılına kadar da bir yığın oyuncu gelmiş gitmiş Adana Belediye Şehir Tiyatrosu kadrosuna... Ve 1965 yılında kapanmış tiyatro.

O yıllarda oluşturulması düşünülen Bölge Tiyatroları için bir araştırma yapmak üzere Muhsin Ertuğrul tarafından görevlendirilen Tunç Yalman, Adana'da karşılaştığı amatör-profesyonel tiyatro enflasyonu karşısında şaşırır; en az 15 tane topluluk vardır. Ve tek salon paylaşımından doğan meydan savaşları vardır Adana'da. Bu kez bu toplulukları bir araya getirip yerel bir Şehir Tiyatrosu kadrosu oluşturmak üzere Gündüz Aykut görevlendirilir.

Gündüz Aykut'un öncülüğünde yapılan bir yığın tartışmalı toplantıdan sonra, o günün Belediye Başkanı Ege Bağatur'un oluru ile Adana Belediyesi Ziyapaşa Şehir Tiyatrosu 1 Kasım 1974'de kurulur.

İlk oyun Pir Sultan Abdal (Erol Toy), yönetmeni Bünyamin Satanoğlu'dur. Bu çalışma da bir müddet sonra sekteye uğrar. 1976-77 sezonunda bir müddet Halk Tiyatrosu, Belediye Şehir Tiyatrosu gibi sürdürmeye çalışır bu geleneği. Ama onun ömrü de ancak bir sezon sürer.

1980 darbesi sonrası atama ile belediye başkanı olan Kurmay Albay Nuri Korkmaz, darbe öncesi Belediye Şehir Tiyatrosunu kurmak üzere görevlendirilen Ercan Kont'un genel sanat yönetmenliğinde ve İçişleri Bakanlığı'ndan onaylı "gerçek tiyatro oyuncusu kadrosu"yla bir kez daha kurulur Adana Belediyesi Şehir Tiyatrosu.

İlk oyun Aziz Nesin'in "Olaylar-Alaylar", ikinci oyun ise Oktay Arayıcı'nın yazdığı "Seferi Ramazan Bey'in Nafile Dünyası"dır.

Ama ne yazık ki 1984 yılına kadar sürebildi Belediye Şehir Tiyatrosu macerası da.

1980-1984 yılları arasındaki askeri dönemde kurumsallaşan şehir tiyatrosu, ne yazık ki, 1984 yılında Aytaç Durak'ın belediye başkanlığı döneminde kapatıldı. Tiyatro sanatçılarının bir bölümü İstanbul'a, Ankara'ya tiyatro sanatını devam ettirmeye gitti. Adana'dan gidemeyecek durumda olan tiyatro sanatçılarının bir kısmı belediyenin başka birimlerinde görev yapmak durumunda kaldılar.

1985-1986 sezonunda Adana Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü bünyesinde Belediye Konservatuvarı ku-

ruldu. Önce halk müziği, sanat müziği, halk oyunları bölümleri, bir yıl sonra da tiyatro bölümü kuruldu. Adana devlet tiyatrolarından dokuz tiyatro sanatçısı, tam bir konservatuvar eğitimi uygulamak üzere belediye konservatuvarında sözleşmeli eğitmen olarak göreve başladılar.

Şehir Tiyatrosu'nun olmadığı dönemlerde ise Adana'da soylu bir geçmişi olan tiyatro sanatının "Donkişot" oyuncularını, kendi imkânlarıyla tiyatro yapmaya devam ettiler. "Adana'nın mutlaka bir Şehir Tiyatrosu olmalı" düşüncesi, sadece bu sanatı uygulayanların değil, Başkan'ın Danışmanı Suat Hayri Akarçay'ın da hasleti olmalı ki, İsmail Timuçin ve beraberinde 27 Mart nedeni ile salonda çocuk oyunu oynayan oyuncular da yanına alıp Başkan'ın yanına çıkarak onların isteklerini dinlemesini sağladı.

Bu arada aynı gün yeni kurulan Adana Tiyatro Derneği ve Adana Sanat Konseyi'nin desteği ile 27 Mart Dünya Tiyatro gününde Mahmut Hazım Kısakürek'in rejisini yaptığı "Karagöz-Hacivat Perdeden Sahneye Kanlı Nigar" oyunu protokole sahnelendi.

2001'in Mayıs ayında da Adana Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu kuruldu; ilk oyun Turgut Özakman'ın "Resimli Osmanlı Tarihi" idi.

Bu gösteriden sonra dönemin Belediye Başkanı Aytaç Durak, Koza A.Ş. Genel Müdürü Fevzi Acevit'e "Şu Şehir Tiyatrosunu kurun artık!" diye talimat verdi. Fevzi Acevit de İsmail Timuçin, Hüseyin Akşen ve Mahmut Hazım Kısakürek'i tiyatronun kurulması için görevlendirdi.

2001'in Mayıs ayında da Adana Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu kuruldu; ilk oyun Turgut Özakman'ın "Resimli Osmanlı Tarihi" idi. Oyunun yönetmenliğini Taner Barlas (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu) yaptı. Kadro: Hüseyin Akşen, Mahmut Hazım Kısakürek, Feride Özdemir, İsmail Timuçin, Akif Özdemir, Akil Yıldırım, Cengiz Altındağ, Duygu Akşen, Önder Keskin, Önder Özcan, Murat Aslan, İlter Şen, Özgür Bakay, Serap Oktay, Sibel Yıldız, Sibel Gökesmer, Yaşar Bükler.

Daha sonra oynanan oyunlar: Düğün Ya Da Davul (Yazan: Haşmet Zeybek, Yöneten: Şakir Gürzumar), Yeşil Papağan Limitet (Yazan: Mehmet Baydur, Yöneten: Mustafa Kurt), Gözlerimi Kapatırım Vazifemi Yaparım (Yazan: Haldun Taner, Yöneten: Galip Erdal), Töre (Yazan: Turgut Özakman, Yöneten: Coşkun İrmak), Kanlı Nigar (Yazan: Sadık Şendil, Yöneten: Mahmut Hazım Kısakürek), Sevgili Doktor (Yazan: Anton Çehov),

Rumuz Goncagül (Yazan: Oktay Arayıcı, Yöneten: Ali Hürol), Bit Yeniği (Yazan: Georges Feydeau), Ödenmeyecek (Yazan: Dario Fo) ve son olarak Misafir (Yazan: Bilgesu Erenus, Yöneten: Arif Akkaya)

Son sezonda (2010-2011?) oynanan Misafir, 1960'lı yıllarda daha iyi yaşamak amacıyla Türkiye'den Almanya'ya giden işçi akını, önce "misafir" olarak çağırılan insanların daha sonra deformasyona yol açması ve uyumsuzluk gibi nedenlerle kovulmasını, aidiyet duygusu gibi örgülerle yurtsuz kalmanın hikâyesiyle harmanlayıp evrensel ekonomik temelleri dile getiren bir oyundur.

Oyunun Yazarı: Bilgesu Erenus, Rejisör: Mustafa Kurt, Işık tasarımı: Zeynel Işık, Oyuncular: Musa Tezer: M. Akif Özdemir, Yiğitbaşı: Mahmut Hazım Kısakürek, Yaren Ali: Akil Yıldırım, Yaren Osman: Cengiz Altındağ, Yaren Hüseyin: Semih Yeşil, Yaren Bahri: Önder Özcan, Çavuş: İlter Şen Saz: Nurettin Sungurtekin, Reji. Ast. :Gözde Giray, Işık: Cahit Kuşdemir, Kondüvit: Serkan Özyumuşak, Dekor: Tayfun Çebi, Kostüm: Funda Çebi

Sezonu bu oyun ile kapatan Belediye Şehir Tiyatrosu, yeni sezon hazırlıklarına da daha şimdiden başladı. ■

mahmuthazimkisakurek@altinsehiradana.com

FordGizerler

Gizerler "Filo Kiralama Sistemi"

İş gücünüzü, finansal kaynaklarınızı ve zamanınızı doğru kullanmanıza fayda sağlayacak avantajlar Gizerler Otomotiv'de...

Vergi Avantajı, Aylık kiralama faturaları direkt olarak gider yazılabilmekte, bu sayede vergi avantajı sağlanmaktadır.

Sabit Gider Avantajı, Aylık sabit ödemeleriniz sayesinde maliyetinizi sabitler ve net bir bütçe elde edebilirsiniz.

Bakım-Onarım Takibi, Aracınızla ilgili periyodik bakımlardan, motor arızalarına kadar her türlü bakım onarım servisini sağlar.

İkinci El Satış Sorumluluğu, Aracınızın ikinci el olarak satılması sorumluluğu Gizerler Otomotiv'e ait olur.

Sermayenin Doğru Kullanımı, Finans kaynaklarınızı kullandığınız araca değil, işinize yatırma imkanı sağlar.

Yol Yardımı (Assistance) Servisi, 24 saat kesintisiz hizmet alabileceğiniz bir asistan servisi sağlar.

Vergi ve Kanuni Yükümlülüklerin Takibi, Firmanız adına araçlarınızın trafik sigortası, kasko, bandrol, muayene ve vergi işlemlerini takip eder.

**Siz yolunuza devam ederken,
"Gizerler Filo Kiralama Sistemi"
tüm bu detayları sizin için takip etsin.**

Ford Yetkili Satıcısı
Gizerler

Ceyhan Yolu Üzeri
5. km Yüreğir / Adana
Tel: (0322) 346 80 80

Musa Şahin Bulvarı
No: 238 Osmaniye
Tel: (0328) 812 00 40

Feel the difference

Sonsuza Dek 27 Kulübü

Janis Lyn Joplin

Yazı: Edip Kuzey Akten

Janis Joplin 1943'te doğdu, 1970'de 27 yaşındayken trajedik bir şekilde öldü. Bu yüzden "Sonsuza Dek 27 Kulübü"ne Dahil Edildi

Sanatın kitlelere en kolay ulaşan ve insanlık tarihiyle yaşıt türü olan müzik uzayında, her dönem sayısız yıldız ışıldar. Her biri başka galaksiden, farklı büyüklükteki bu yıldızlar binlerce insanı aydınlatırlar. Ama öyle büyükleri vardır ki bu yıldızların, belki de kendi büyüklüklerini taşıyamadıklarından, zamansızca kayıp giderler sonsuzluğa... Ve hepimiz biliriz ki, gördüğümüz herhangi bir yıldız, belki de çok uzun zaman önce yok olmuştur; ama ışığı henüz ulaşabilmiştir gezegenimize. İşte o kayıp giden ama ışığı halen görülebilen ve çok daha uzun süre görülebilecek olan bazı yıldızlardan bahsetmek istiyorum bu yazı dizisinde. Onların esrarengiz ortak yazgısından: "27 yaş laneti"nden...

Hepsi 27 yaşında, müzik dünyasının zirvesindeyken trajedik bir şekilde öldüler, üstelik yanlarında beyaz bir çakmak vardı. Erken Kayan Yıldızlar bu efsanevi müzisyenlerin esrarengiz ölümlerini anlatan yeni bir yazı dizisi.

Müzik dünyasında “Sonsuza Dek 27 Kulübü (Forever 27 Club)” olarak anılan bir grup müzisyene ait bir giz var çözülemeyen. Onları bir “kulüp” haline getiren ortak özellikleri, Blues ve Rock türevi müzik yapımları, müzikal dehalari, kendi dönemlerinin popüler kültürüne damga vurmaları, hem yaşamları hem de ölümleriyle müzik tarihine geçmeleri; ama en önemlisi, hepsinin de 27 yaşında gerçekleşen trajik ölümleri... Üstelik büyük kısmının 70’li yıllarda, kısa aralıklarla aramızdan ayrılmalari.

Tüm bu isimlerin ölümleriyle ilgili birçok ortak nokta olduğuna dair çeşitli şehir efsaneleri de mevcut. Örneğin 27 Kulübü içinde anılan en popüler isimlerden dördünün (Jimi Hendrix, Janis Joplin, Jim Morrison ve Kurt Cobain) öldükleri sırada yanlarında “beyaz bir çakmak” olduğu iddiası. Tüm bu başarılı müzisyenlerin aynı yaşta, tartışmalı ölümleri bir tesadüf mü, yoksa gerçekten bir çeşit lanet mi? Bilemem, çözmek benim işim değil elbette. Ben sadece dergimizin her sayısında bu efsanelerden birini tanıtmak, nicedir dinlememiş olanlara hatırlatıp plaklarının tozlarını aldırarak istiyorum. Üstelik kronolojik bir sıralama da yapmadan, belki de sadece “en çok özlediklerim” kıstasına dayanarak... Haydi, şimdi sıcak bir içecek alın elinize, ışıkları kısın iyice, bırakın plak dönsün çığırıtlarla sizi başka diyarlara götürmek için...

Ve huzurlarınızda ilk konuğum, “zenci sesli beyaz” Janis Joplin!

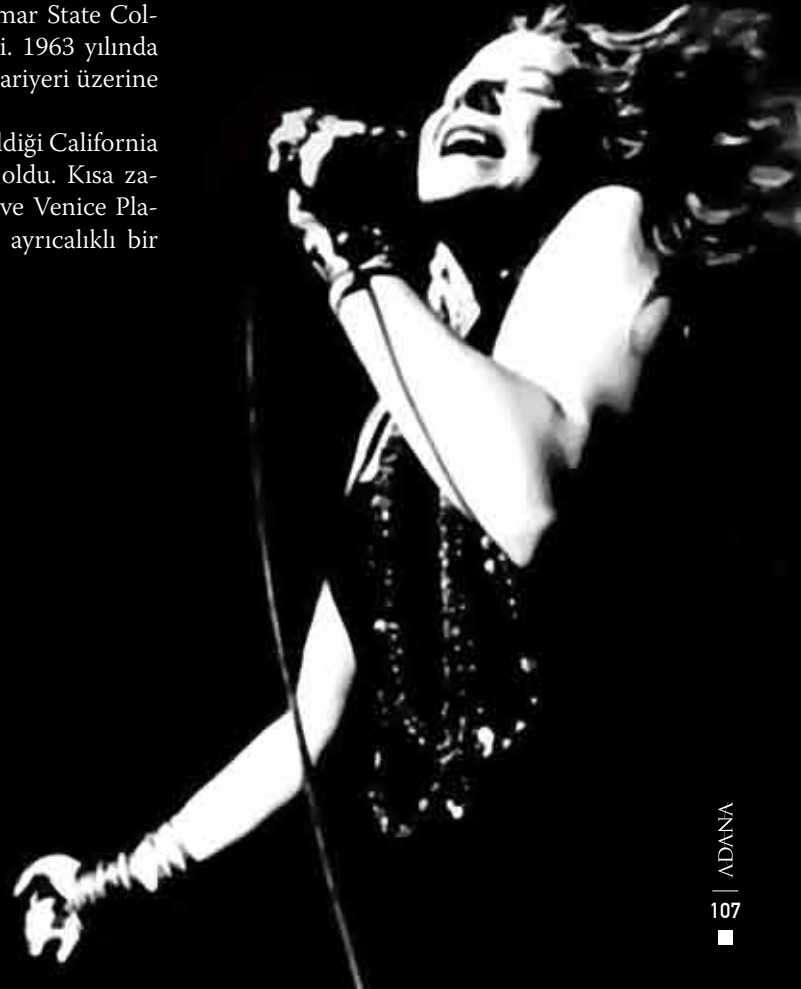
Janis Lyn Joplin

Ocak 1943 tarihinde Port Arthur’da çalışan bir ailenin ilk çocuğu olarak Teksas’ta dünyaya geldi. Bir rafineri kasabasında büyüyen Janis, yeni tanıştığı herkes tarafından sıra dışı biri olarak nitelendirildi. Gençlik yıllarında sanatçı kişiliğini fark eden ailesi, onu bu alanda kendini geliştirmesi için teşvik etti. 14 yaşına geldiğinde, sıra dışılığı yüzünden toplum tarafından dışlanmaya başlayan Janis, kendini müziğin ve sanatın içinde gizlemeye karar verdi. 18 yaşına geldiğinde, Teksas’taki birçok yerel kulüpte sahne almaya başladı. Daha sonraları blues müziğine olan ilgisinin tükendiğini düşünerek, Lamar State College of Technology’ye girdi. 1963 yılında okulunu bıraktı ve müzik kariyeri üzerine yoğunlaşmaya karar verdi.

1963 yılında otostopla geldiği California’da hippie hareketine dahil oldu. Kısa zaman içinde San Francisco ve Venice Plajı’ndaki kafe ve kulüplerin ayrıcalıklı bir müdavimi haline geldi.

Siyah Hareketinin Destekçisi Beyaz Leke

Olan bitenden haberdar, sözünü sakınmayan Janis, “siyah hareketi”ni de desteklemeye başlamıştı. Siyahî gırtlığını kanatıncaya değin bağırdı onlarla, onların hakları için... Öyle ki, adı “Beyaz Leke”ye çıktı o dönem. California’da geçirdiği iki yılın ardından kontrolünü büyük oranda kaybeden Janis, alkol ve amfetamin kullanmaya başladı. Bu gidişe dur demek için Port Arthur’a geri dönerek, ayrıldığı okuluna yeniden kaydoldu. Okulunda çok başarılı olmasına rağmen, bu doğrultuda gelişmekte olan hayatından hiçbir zaman memnuniyet duymadı. Janis, küçük kasaba yaşamına ayak uyduramayacağını anlar anlamaz California’ya geri döndü.

Alkol, uyuşturucu ve sonunda eroin... Başarının ve yaşamın sonu... Yaş 27...

Walter Creek grubuna dahil oldu hemen, katıldıkları bir yarışmada derece aldılar; Janis'in hayatını değiştiren olay oldu bu... Dereceye girmekten ziyade, o gün sesi "keşfedildi". Onu keşfeden ve sonradan hem arkadaşı hem de menajeri olan Chet Holmes tarafından Big Brother and the Holding Company adlı bir gruba solist olması için önerildi. Bu grupla çalışmaya başlayan Janis, 1967 yılında sahne aldıkları Monterey Uluslararası Pop Festivali'nde, bir Blues klasiği olan "Ball and Chain" ile izleyenleri büyüledi. Bu performans sonrasında aldıkları albüm teklifini geri çevirmeyen grup, 1968 yılında ilk albümünü yayınladı.

1968 yılında, grubun menajerliğini üstlenen Albert Grossman, Columbia Records plak şirketiyle bir anlaşma imzalamayı başardı ve aynı yıl grubun "Cheap Thrills" albümü bu şirketin etiketi ile yayınlandı. Bu albümün başarısı sayesinde sekiz hafta boyunca listelerde üst sıralarda kalmayı başaran grubun adı, "Janis Joplin with Big Brother and the Holding Company" olarak anılmaya başladı.

Alkol, Uyuşturucu ve Başarının Kaybı

Arka arkaya gelen büyük başarılar, grubun uyuşturucu ve alkolle olan bağına daha da arttırdı, sıklıkla pahalı uyuşturucularla yapılan âlemler grubun performansını ve iş ilişkilerini kötü yönde etkiledi; 1968'in sonunda grup dağıldı.

Kariyerine tek başına devam etme kararı alan Joplin, 1969 yılının Haziran ayında gerçekleştirilen Woodstock festivalinde sahne alarak yeniden büyük bir beğeni toplamayı başardı. Aynı yıl "The Cosmic Blues Band"i kurdu ve "I Got Them All" ve "Cosmic Blues Again Mama" albümünü yayınladı.

Kazandığı başarılarla birlikte artan stresini bastırmak isteyen Joplin, eroin kullanmaya başladı ve kullandığı diğer uyuşturucuların ve alkolün miktarını gün geçtikçe arttırdı. 1969 yılının sonunda bu gidişatının doğru olmadığını fark ederek tüm bağımlılıklarına son verdi ve yeni bir başlangıç yapmak için "The Full Tilt Boogie Band" adlı grubu kurdu.

Eroinsiz Yaşamak Yok

1969 yılında, "Pearl" albümünün kayıtları için stüdyo çalışmalarına başladı; ancak ihtiyaç duyduğu ilhamı bulmak için yeniden eroine başvurdu... Janis bu albümdeki parçalarının çoğunu yaşamına giren insanlar için hazırladığını dile getirdi. Belki o da artık her şeyin sonuna geldiğini hissediyordu...

4 Ekim 1970 günü, henüz 27 yaşındayken, Los Angeles'teki Landmark Motor Hotel'de aşırı dozda eroin yüzünden hayatını kaybetti; hem de dönemin bir diğer efsanesi Jimi Hendrix'ten sadece 16 gün sonra...

Yaşadığı zamanda olduğu gibi günümüzde de gelmiş geçmiş en iyi kadın Blues-Rock şarkıcılarından biri olarak kabul edilen Joplin'in halen albümleri yayınlanmakta, canlı kayıtları, az bilinen şarkıları, seçkileri, inanılmaz sesi ve benzersiz yorumuyla nesilleri büyülemeye devam etmektedir.■

edipkuzeyakten@altinsehiradana.com

Janis Joplin'den Dinlemeden Ölmeyin

- Women Is Losers
- Down On Me
- Summertime
- Piece Of My Heart
- Ball And Chains
- Cry Baby
- Mercedes Benz
- Get It While You Can
- Tell Mama
- Try (Just A Little Bit Harder)

RESTORANLAR, CAFELER, CATERİNG HİZMETLERİ...

Size Başka Seçenek Bırakmadığımız İçin

ÖZÜR DİLERİZ!

Çınarlı Şb: 0 322 4575910
Kasım Gülek Şb: 0 322 458 10 67
Cevat Yurdakul Şb: 0 322 4577995
Başkent Şb: 0 322 327 24 95
www.sedagida.com.tr

Mavi Blv Şb: 0 322 225 70 11
Kurttepe Şb: 0 322 247 22 83
Cemal Gürsel Şb: 0 322 363 03 15
Yenice Şb: 0 324 651 01 66

SENA
CATERING MAĞAZALARI

Faustina'nın Kızları ve Diva Ünvanı Alan Kraliçe

Arkeolog olduğunu bildiğimiz, uzun yıllar Adana Engelliler Meclisi Başkanlığı'nı yapan İpek Kobaner ile bir sohbet ettik.

Arkeolog olduğunu bildiğimiz, uzun yıllar Adana Engelliler Meclisi Başkanlığı'nı yapan İpek Kobaner ile arkeoloji ve engelliler üzerine sohbet ettik.

Altınşehir Adana: İpek Hanım, kimler engellidir?

İpek Kobaner: Yeterince uzun yaşayan herkes, engelli olacaktır ve başkalarının bakımına muhtaç olacaktır. Herkes engelli adaydır. Engelli veya engelsiz olmaktan daha önemlisi ise kalbin engelsiz olmasıdır.

A.A: Peki bir arkeolog gözüyle engelli, yaşlı, düşküne genel anlamda toplumun bakışı nasıl olmuştur?

Paleolitik dönemden kalan iskeletlerde, tedavi görmüş ve iyileşmiş kemiklere rastlıyoruz. Bu toplumun insana baktığını göstermektedir. Bu tarz örneğe en çok Mısır'da rastlamaktayız. Tedavi amacıyla kafatasında açılan deliklerin, sonrasında iyileşmiş olduğu görmekteyiz. Alpler'de bulunan Avrupa'nın en eski mumyası Otzi'ye yapılan otopside iyileşmiş kemikler, bakır çağında da insanların bakıldığına göstergesidir.

Yalnız burada vurgulanması gereken genel olarak bu tür insanlara kendi ailesinin veya ait olduğu toplumun baktığıdır. Yabancılar dışlanmaktadır.

Fotoğraf: Reşat Sağbaş

Mısır'da açılan mezarlarda tedavi amaçlı delikler açılmış kafataslarına rastlandı

Diva Faustina

A.A: Engelliler açısından aileler önemlidir diyorsunuz.

İ.K: Elbette başka hangi güç bir annenin çocuğuna yıllarca bakmasını, bir çocuğun annesine yıllarca bakmasını açıklayabilir. İç güdüsel olan bu değerlerin korunması, yani aile değerlerinin korunması çok önemlidir.

A.A: Peki anlıyorum toplum ve ailede kendi engellilerine bakma eğilimi var. Peki bunun sebebi nedir ?

İ.K: Yaşlılara, çocuklara, öksüz ve yetimlere neden bakılır? İlkel toplumlardan günümüze kadar görülen bu ortak davranış, aslında toplumların var oluşlarının altındaki en önemli etkidir. Özgeci davranış günümüzde de etkindir.

Katalanli genç, yaşlı babasını patlayan Vezüv'den kaçırıyor

A.A: Sizin bir klasik arkeolog olduğunuzu biliyoruz. Alanınız olduğu için soruyoruz... Roma'da durum neydi ?

İ.K: Çocukların, yaşlıların, engellilerin, kadınların korunması Roma toplumunda, toplumun yükselen değeri olmuştur. İmparator Nerva (İ.S. 35-98) döneminde çocukların korunması için devletten toprak kiralayan çiftçilere ek bir vergi konulmuş ve bu vergi ile çocuklara hizmet veren bakıcılar ve bakım evleri kurulmuştur. Çocuklara yapılan bu hizmet 'alimentia' moral değeri ile sikkeler üzerinde yerini bulmuştur. Yapılan hizmetin Trajan (53-117) döneminde de devam ettiği görülmektedir. Yaşlılara bakımı betimleyen en güzel sikke, bence Herenia döneminde basılmış Amphinomus Anapias'ın adlı Catalana'lı gencin İ.S. 70'de de patlayan Vezüv yanardağından düşkün babalarını sırtlarında taşıyarak kaçırmalarını betimlemektedir. Bu betimleme öylesine beğenilmiştir ki, daha sonrasında da farklı imparatorlar döneminde bu tür sikkeler basılmıştır.

Yaşlılara, kadınlara engellilere, çocuklara yönelik tapınakların ve bakım evlerinin yapılması sonucunda, bu insanlara hizmet veren rahibeler, hizmetkarlar grubunun oluşmasını sağlamıştır. İmparator Antonius Pius'un karısı Faustina (İ.S. 100-140)'nın sadece çocukları korumaya yönelik tapınaklar yaptırdığını biliyoruz. Hatta bu çocuklara Faustina'nın kızları deniyordu. Bu tapınaklara en fazla benzeyen görüntüyü ise, İmparator Domitian döneminde basılan bir sikkede rastlarız.

A.A: Peki Roma'nın klasik davranışları olarak, çıkarının olmadığı hiçbir şeyi yapmadığını biliyoruz. Öyleyse Roma yönetiminin kendine masraf getiren bu uygulamaları neden yaptı ?

İ.K: Toplumsal dengeler, değerlerin korunması, toplumsal kimliğimizin korunması çok önemlidir. Roma böyle davrandığında, aslında kendine iyilik yapıyordu. Kadın, çocuk, engelli ve yaşlılara hizmet öylesine onurlu bir işti ki, bu işe emek veren İmparator Antonius Pius'un karısı Faustina (İ.S. 100-140) bu yüzden 'Diva' ünvanını aldı.

A.A: Peki son bir söz ?

İ.K: Roma iki bin yıl önce böyle yapmışsa biz niye yapmayalım. Engellilere, yaşlılara, düşkünlere, çocuklara değer vermeliyiz. Kentlerimizi onlara uygun hale getirmeliyiz. Onları sosyal hayatın içine çekmeliyiz. Bu hizmetler, toplumun kendisine yaptığı hizmettir.

2011 de engelsiz bir Adana'ya kavuşmak, rampalarıyla, sinyalizasyonlarıyla, geniş ve alçak kaldırımlarıyla Adanalı'nın kendine yaptığı hizmeti olacaktır. ■

saygiesin@altinsehiradana.com

İmparator Domitian döneminde basılan sikke. Faustina'nın kızları

Tavuklu, Beşamel Soslu Patates Dolması

Fransız, Bosna ve Osmanlı Mutfağı'nın Adana Usulü Karışımı
Nevcihan Hanım'ın Füzyon Mutfağı'ndan Sizler İçin Tasarlandı

Hazırlayan: Nevcihan Çay Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Ana malzemeler:

- 3 kg. patates
 - 1 küçük boy tavuk (400 gr. Haşlanmış)
- Not: Haşlama suyuna konacak malzemeler: Defne yaprağı, biberiye, kekik, tane karabiber, tuzot, havuç

Dolma içi malzemeleri:

- Bir bardak, minik doğranmış ceviz (100 gr.)
- Bir demet dereotu
- Bir adet büyük boy minik doğranmış salçalık biber
- 50 gr. rendelenmiş kaşar peyniri

Beşamel Malzemesi

- 6 yemek kaşığı un. (150 gr. Un)
- 50 gr. Tereyağı
- 5 yemek kaşığı sıvı yağ
- 3,5 bardak tavuk suyu
- 1,5 bardak süt
- ½ çay kaşığı muskat (hint cevizi)

Mayonez Malzemesi

- 2 yumurta akı
- 2-3 diş ezilmiş sarımsak
- Yarım limon suyu
- 1 su bardağı çiçek yağı
- 1 çay kaşığı tuz

Beşamelin Yapılışı

6 yemek kaşığı un, 50gr tereyağı ve 5 yemek kaşığı sıvı yağ tencereye konur ve hafif sarartılır. Ilıdıktan sonra içerisine 1.5 bardak süt ve 3.5 bardak tavuk suyu konur ve karıştırılarak koyulaşana kadar pişirilir. İçerisine ½ çay kaşığı muskat ve tuz konur.

Not: Hazırlanan beşamelin 2/3 ü didiklenmiş tavuğa konur. 1/3 beşamelin içine iki bardak süt konur ve bir kenara ayrılır.

Mayonezin Yapılışı

Karıştırıcıya(blender) yumurta akını, tuzu koyup çırpınız. Ezilmiş sarımsağı, limon suyunu ilave edip yavaş, yavaş sıvı yağı ilave ediniz. Beyaz köpük olana kadar çırpınız.

Not:

- Yumurta akı ile yapılan mayonezi diğer mayonez gibi kullanabilirsiniz.
- Yarım ölçü yapabilirsiniz.
- Derin dondurucuda iki ay saklanabilir

Ana Yemeğin Yapılışı:

- Tavuğun derisini çıkarıp atınız. İçerisine biberiye, defne, kekik, soğan, havuç, karabiber, tuz koyup haşlayınız ve soğuduktan sonra minik minik didikleyiniz.

- Patateslerin kabuklarını soyup, içlerini oyup kaynar tuzlu suda 5 dakika haşlayıp soğuduktan sonra yağda kızartınız.

- Didiklenmiş tavuğa beşamelin 2/3 'ünü koyunuz. 3 kaşık mayonez, 50 gr. rende kaşar, minik doğranmış ceviz, dereotu, kırmızı biber koyup karıştırınız. Ve böylece hazırlanmış olan içle patatesleri doldurup bor cama sıralayınız.

- Bir kenara ayırdığınız beşameli dolmaların üzerine döküp bor camın üzerini alüminyum folyo ile kapatıp,fırında 45 dk. pişiriniz. Fırından çıkarmadan üzerine rende kaşar serpiniz ve 5 dakika daha fırınlayınız.

Bu yemek sizler için Fransız Mutfağı'nın beşamel sosundan, Boşnak Mutfağı'nın sütlü patates yemeğinden ve Osmanlı Mutfağı'nın dolmasından esinlenerek tasarlanmıştır.

Afiyet olsun ve sevgiyle kalın.■

nevcihancay@altinsehiradana.com

Füzyon Mutfağı yüzyıllar öncesine dayanıyor ve dünyanın gelişimi ile paralel seyrediyor. Esasen bir fizik terimi olan 'füzyon' kelimesinin sözlük karşılığı 'erime, birleşme, biraraya gelme, birleştirme'.

Füzyon mutfağı ise:

'Üç Farklı ulusa ait mutfak teknikleri ile malzemeleri tek bir tabakta birleştirmek, ama buna rağmen tabakta tek bir ulusal özelliğin öne çıkmaması olarak açıklanabilir.

•Hazırlanmış olduğunuz iç malzemeyi, krep iç malzemesi olarak da kullanabilirsiniz

ÇayÇiftlik®

Günlük
Sütün
Adresi

Giyinmek Sanatına Bir Bakış

Yazı: Nejla Taş

Moda demek insanlara
belli kalıplar sunmak
demek değil...
Herkes kendi tarzını
belirleyecek.

Dünyada varolan toplumlar sahip oldukları kültürlerini hayatlarının her bölümüne yansıttılar. Bunların başında da giyinme gelir. Her halk yaşam biçimine uygun giyinme tarzı ortaya çıkarmıştır. Bu tek tek insanlar için de böyle olmalı.

Yaşınız veya Kilonuz Önemli Değil! Tarzınız Var mı?

Artık moda denilen olgunun insanlara belli kalıp içinde alternatif sunmasına karşı çıkılıyor. Herkes kendine uygun bir giyinme tarzı belirliyor. Bu sanatsal bir davranış biçimi... Zaten moda sanattır bence...

Daha önceleri yaşınıza uygun (bu nasıl bir şeyse?) renkleri giymeniz önerilirdi. Daha ağırbaşlı renkler ve daha tutucu kesimler...

Ama şimdiki giyim anlayışında giyim zevkinizin, renk ve kesimlerin yaşınızla birlikte değişmesi gerekmiyor... Size yakıştığına inandığınız doğru, canlı renk tonunu bulduğunuz takdirde yaşınız veya kilonuz ne olursa olsun kullanmalısınız.

Hangi yaşta ve kiloda olursanız olun herkes şık görünmek ister. Şık görünmenin temel unsuru da biçim veya renkler değişse bile, size ait bir tarzın oluşmasıdır.

Sinemaya, şık bir restorana yahut bir toplantıya giderken seçtiğiniz giyim tarzınız “İşte ben bu kişiye aitim” diye mesajlar vermelidir. Bunun bize dayatılan güzel insan modeliyle de hiç ilişkisi yoktur. Bu modele uymayan kişiler bile kendini gösteren bir tarza sahip olmuşlarsa dikkati çekerler.

Artık Güzel Giyinmek Pahalı da Değil!

Oluşturulan tarz o kadar etkilidir ki, çoğu zaman gündüz giydiğiniz bir kıyafetin sadece takılarını değiştirerek gece de etkili olmasını sağlayabilirsiniz.

Eskiden böyle bir tarz oluşturmak daha zormuş. Çünkü o zamanlar Adana’da kaç tane kıyafet mağazası var ki? Mecburen herkes terziye diktirmek zorunda kalmış (bugün buna haute couture deniliyor). Tabi ki ekonomi de iyi değil o zamanlar, insanların her gideceği yer için ayrı bir kıyafet diktirmesi zor. Dolayısıyla kişiye özgü tarz oluşturmak da kolay değil..

Şimdi giyinmek için bu kadar uğraş vermeye gerek yok. İlle çok paranızın olması da gerekmiyor.

Çünkü kentimize birçok marka geldi, bir çok mağaza açıldı ve sadece vakit ayırarak her bütçeye uygun kıyafet bulmak hiç te zor değil. Bilinçli ve doğru alışveriş yapmak gerekiyor.

Bunun için mağaza çalışanlarından yardım almak yeterli.

İlhan Atış yerine göre takım elbise, yerine göre spor giyinerek örnek oluyor

Adana’da Dolaşırken Gördüklerim

İsterseniz Adana’nın şık sokaklarında biraz gezintiye çıkalım. Bakalım insanlar nerede nasıl giyiniyorlar, fikir alalım...

Ziyapaşa Bulvarı’nda yürürken bir kafede oturan hanımlar veya beyler görürsünüz. Onlar oldukça şıktırlar.

Hanımefendi gayet rahat bir jean pantolon üzerinde şık bir bluz giymiş... Ve kemer... Ayağında ise platformlu şık bir ayakkabı... Güneş gözlüğünü gözünden çıkarmadan hem kahvesini yudumluyor hem yanındaki beyefendi ile sohbet ediyor.

Beyefendi ise kendine has tarzı ile göz kamaştırıyor. Onun da üzerinde bir jean pantolon ve gömleği de aynı kumaştan... Boynuna doladığı fularıyla çok şık bir metroseksüel erkek örneği...

Mavi Blazer, Pembe Gömlek, Beyaz Pantolon.... Bir de Mendil Var!

Yine Ziyapaşa Bulvarı’nda bir akşam yemek yediğim sırada içeri giren bir beyefendiden bahsetmek istiyorum:

Üzerinde lacivert renk bir blazer ceket var... Pembe bir mendili aksesuar olarak kullanmış. İçerisine giydiği pembe tonlarındaki spor gömleği ile çok uyumlu... Altında beyaz jean görünümlü pantolonuyla gerçekten modern, şık ve metroseksüel... Bu haliyle daha konforlu, daha rahat bir kent yaşamının, şık giyinmeyle nasıl örtüştüğünü gösteriyor çevresindekilere... Yeni anlayışa göre artık şıklık illaki resmi giyimli olmayı gerektirmiyor.

İlhan Atış Örneği

Örneğin Valimiz Sayın İlhan Atış, hergün takım elbiseyle çok şık bir görüntüye sahip. Hafta sonları ise, sportif ve rahat giyimiyle de şık. Böylece heran giyimiyle dikkatleri üzerine çekiyor.

Kısacası sinemaya, kafeye veya alışverişe, nereye giderseniz gidin, giyimde kendi tarzınızı oluşturmayı unutmayın. Biliniz ki, farklı olmak ayrıcalıktır. Ve unutmayı ki giyinmek bir sanattır. ■

nejlatas@altinsehiradana.com

EMDR Göz Hareketleri İle Duyarsızlaştırma Ve Yeniden İşleme

Yazı: Psikolog Hatice Ertuğrul
Acıbadem Adana Hastanesi

EMDR danışanda oluşan duygu, görüntü, ses, düşünce gibi duyumların yarattığı rahatsızlığı ortadan kaldırır. Yaşanan travmatik olayı silmez flulaştırır.

EMDR 1987 yılında ilk Francine Shapiro tarafından keşfedilen ve geliştirilen bir tedavi tekniğidir. EMDR danışanın geçmişle halleşmesini sağlar. Her kişinin hayatında irili ufaklı yaşadığı travmaları (kendini kötü etkileyen olaylar) vardır. Travmalarla ilgili olumsuz düşünceler oluşur. Bu olumsuz düşüncelerde kişinin şu andaki hayatını yönlendirir.

Geçmişte Yaşanan Kötü Olaylar Bugün Bizi Mutsuz Edebilir

Kişide korku, kaygı ya da acı veren olayları çağrıştıran durumlar yaşandığında, daha önce yaşanmış benzer duygular su yüzüne çıkmakta bu da kaçınma davranışına sebep olmaktadır. Nedenini bilemediğimiz sebepsiz korkular ve kaygılar bu tip geçmiş yaşantıların sonucunda oluşmuştur. Neden korktuğumuzu bilmeyiz ama korkuyoruzdur. Ve bu korku herhangi bir insanın yaşadığı korkudan daha büyük ve şiddetlidir. Çoğunlukla kişi sebebini anlayamadığı kaygı ve korkular yaşar. Bu içinde bulunduğu ortamla uyumlayan orantısız bir korku ya da kaygıdır.

Ben değersizim - Ben önemsizim - Ben çaresizim - Ben çirkinim - Ben başarısızım - Ben seilmeyen biriyim - gibi saplantılar oluşur. Bu düşünceler kişinin mutlu ve kaliteli yaşamasını engeller. Kişinin hayat standardını yükseltmesi için bütün bu düşünceleriyle halleşmesi gerekir.

Emdr Tedavisinin Amacı

EMDR'ın asıl amacı, kişinin travmatik negatif deneyimi ile ilgili bilgiyi hızlı bir şekilde işlemesini ve yeniden yapılandırmasını sağlamaktır. Psikolojik sorunların hemen hemen hepsinde problem yaratan asıl olayın kendinden çok, bu olayla ilgili duygu, görüntü, ses, düşünce gibi duyumlar sıkıntı yaratır. EMDR uygulanırken danışandan sıkıntı veren sahne, düşünce, duygu ve beden duyumlarına odaklanması, bunların farkına varması istenilir. Bu tedavi sonucunda geçmişte yaşanan olumsuz anının yeniden işlenmesi sağlanır. EMDR ile sadece danışanın hissettiği acının azalması değil, geçmişte yaşanan travmatik olayla ilgili yerleşmiş olan olumsuz inancın yerini olumlu pozitif bir inanca bırakması sağlanır.

EMDR

Işık Hızında İyileşme Etkisi Gösterir

EMDR Psikoterapisi tek bir travma ile çalışıldığında 1-4 seans arasında sonuçlanabilmektedir. Daha karmaşık ve derin sorunlar ele alındığında psikoterapi süresi uzayabilir.

EMDR Nelere İyi Gelir

EMDR; taciz, savaş stresi, doğal afetler, çocukluk döneminde yaşanan ciddi olumsuz olaylar (taciz, küçük yaşta yaşanan ameliyat deneyimleri, fiziksel ve psikolojik şiddet), panik bozukluk, fobi, performans kaygısı, yas (yakınların kaybı, ayrılık), madde bağımlılığı, kronik ağrı (migren), sınav kaygısı, ders başarısızlığı, obezite gibi daha birçok psikolojik problemin tedavisinde sıklıkla tercih edilen hızlı ve etkili bir yöntemdir. EMDR ayrıca sorun alanın dışında da, motivasyon geliştirme, performans artırma gibi yaşam kalitemizi olumlu şekilde değiştirecek alanlarda yaygın olarak kullanılmaktadır.

Danışanlarda genelde şöyle bir kaygı oluşuyor. "Ben unutmak istemiyorum" diyorlar. Tam burada konu etmek gerekir ki, EMDR danışanda oluşan duygu, görüntü, ses, düşünce gibi duyumların yarattığı rahatsızlığı ortadan kaldırır. Yaşanan travmatik olayı silmez flulaştırır.■

haticertugrul@altinsehiradana.com

Adana'dan Dünya'ya "İlizarov"

Türkiye'deki ortopedistlerin bu konuda eğitimini sağladık. Şimdiye kadar 2800 civarında ortopedist buradaki kurslardan yararlandı.

Her ay Adana'dan Dünya'ya ilizarov yöntemi eğitimi veriliyor. IMED firmasının eğitim danışmanlığını üstlenen Adana Özel Ortopedia Hastanesi, ulusal ve uluslararası olmak üzere konuk ettiği hekimlere uygulamalı olarak İlizarov yönetiminin eğitimini veriyor. Ortopedia Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı Ortopedi Uzmanı Prof. Dr. Mahir Gülşen verilen eğitimler hakkında şunları belirtmekte:

"Bu yöntem artık bütün Türkiye'de yaygın olarak kullanılıyor. Biz de Türkiye'deki ortopedistlerin bu konuda eğitimini sağladık. Konunun ilk uygulayıcılarından biriyiz. Şimdiye kadar 2800 civarında ortopedist buradaki kurslardan yararlandı."

İlizarov sisteminin artık bilgisayar programlarıyla da yapıldığını belirten Gülşen:

"İlizarov sisteminde kemiklerdeki şekil bozukluklarını ameliyat öncesi hesaplamalar yaparak biz elle düzeltiyoruz. Fakat bunun bir ileri aşaması, bu düzeltmenin bilgisayar sistemli yapılması. İlizarov sisteminin hastanın bacağına yerleştirip, röntgenlerini çekiyorsunuz, ondan sonra bilgisayar programına yükleyip, bacağına uygun raporu aktarıyor. Bu konuda dünya'da üç firma, Türkiye'de ise iki firma var. Bizde Ortopedia Hastanesi olarak bu firmalardan IMED firmasına eğitim desteğini veriyoruz." dedi.

Türkiye'de Değil Dünyada Bu Sistemin Eğitimini Veren Tek Yer Ortopedia Hastanesi.

Ayda bir gerçekleştirilen eğitimlerin sırayla ulusal ve uluslararası olarak yapıldığını belirten Gülşen şu şekilde devam etti:

"Gelecek aylarda İngiltereden, Japonya ve Kore'den misafirlerimiz olacak. Bu sadece bizim bölgemizde ya da Türkiye'de değil dünya'da bu sistemin eğitimini veren tek yer Ortopedia Hastanesi. Önümüzdeki yıl bu sistem ABD'de kullanılmaya başlanacak. Bu proje aynı zamanda Tubitak projesi. Biz eğitim verdiğimiz hekimlerin daha sonra kendilerinin eğitim vermesini sağlayacağız. Ancak kontrol sürekli Türkiye'de, bilimsel anlamda da Ortopedia Hastanesinde olacak. Tekniğin anlatımlarını maketler üstünde yapıyoruz, ayrıca üç tane de ameliyat yapıyoruz. Ameliyatları video kamera ile naklen yayınlayıp, karşılıklı soru cevap şeklinde interaktif bir eğitim veriyoruz." diyerek görüşlerini sonlandırdı. ■

www.altinsehiradana.com

5000
Tekil Ziyaretçi1.500.000
Hit488.975
reklam gösterimiİzmir
Konya
Bursa
Ankara
Adana
İstanbul
İçel825
ilk gün tekil ziyaretçi sayısıDergimizin web sayfası
istatistikleri şaşırtıcı

İlk 30 günlük süreçte 5000'in üzerinde tekil ziyaretçi... Sadece 1 Mart günü 825 tekil ziyaretçi...
Toplamda 22.000'den fazla ziyaretçi...
Tam 1.5 milyon hit sayısı...
Toplam reklam gösterim sayısı 488.975...
Tabi ki en çok ziyaretçi Adana ilinden, ardından Ankara, İstanbul, İzmir, İçel, Bursa, Konya geliyor...

Ama işin ilginç Ankaralıların sitede geçirdiği süre Adanalılardan daha fazla...
Toplamda 2518 dakika ile Ankara ilk sırayı alırken, 2245 dakika ile Adana ikinci sırada. Genel toplamda ise ziyaretçilerin sitede geçirdikleri süre tam olarak 8875 dakika...

Ziyaretçiler, toplam 94 farklı konu ve sayfadan 'Kaplumbağa Terbiyecisi Kim?' başlıklı konuda tam 163 dakikalarını geçirerek en çok okudukları konu yaptılar...

Siteye en çok Google'dan, sonra Facebook'tan daha ilginç üçüncü sırada doğrudan site adresinden giriş yapılmış.

Google'da en çok 'altınşehir adana', 'altın şehir adana' ve 'ipek kobaner' kelimeleri aranarak siteye girilmiş.

Ülke sıralamasında ise Türkiye'nin ardından en çok Hollanda, Almanya, Amerika, Rusya, Katar, Azerbeycan, Belçika, Bulgaristan ve Çin gelmekte.

Sitede Geçirilen
Toplam Süre
8875 dakikaKaplumbağa
Terbiyecisi
Kim?
163 dakikaAlmanya
Bulgaristan
Belçika
Katar
Çin
Hollanda
Türkiye
ABD
Rusya
Azerbeycangoogle
facebook
http://

Okuyucu Yorumları

Sis'in Aşk Hikayesi, Evrim Teorisi ya da Kamlumbağa Terbiyecisi nin metaforu... Adana kültürüne ve Adana'ya uzak diyarlardan biri olarak derginizi okumak, sahip olmak ve takip etmek için "Adanalı" olmak kadar bir o kadar da "Adanalı olmamak" gerekiyor aslında... Bu çizginizi ve kalitenizi hiç bozmamanız dileğiyle, emeği geçen tüm ekibi kutluyorum...

Sis'li Bir Aşk Hikayesi
Hande Erkent

Adana'da Ziyapaşa Tiyatrosu yok (şu an için) doğru)..Adana ' da tiyatro geçmişini irdelediğiniz zaman 1974-1978 yılları arasında "ADANA BELEDİYESİ ZİYAPAŞA TİYATROSU " unvanı ile oyunlar sahnelendiğini çok rahat görebilirsiniz. Hatırladıklarım, Fareler ve İnsanlar, 403. Kilometre, Tatar Ramazan, Hepimiz Birimiz İçin, Şeyh Bedrettin...

Adana'da Ziyapaşa Tiyatrosu Niye Yok?...
M.Şahin Karabilgin

Açıkcası Adana ile ilgili bir dergi çalışması olduğunu duyduğumda gözümün önüne kapağında Taşköprü,Büyük Saat,akıp giden Seyan Nehri fotoğrafı olan bir dergi canlanmıştı.Alişkanlık belki de.Aslında diğerlerinden farklı düşünceğinizi tamin etmeliydim. Derginin kapak fotoğrafında iki kaya arasından çıkan "çiğdem" sizin ilk sayınızın çabasını ve heyecanını anlatıyor sanki... Elinize sağlık.Heyecanınız hiç bitmesin.

Hattat Etem Çalışkan İle Sohbet
Deniz Gök

Merhaba Haluk Bey, Adana' ya özellikle kültürel zenginlik katma adına yaptığınız bu çalışmalar gerçekten kutlanmaya değer. Ekibinizin ve sizin, ellerinize ve yüreğinize sağlık. Adana' ya vermiş olduğunuz "Altın Şehir" ünvanına örneklemelerle ulaştığınızı göstermeye çalışıyorsunuz. Büyükşehir vatandaşları olarak daha iyi hizmetlerle daha rahat bir yaşam şartları elde edebilmiş olsaydık çok daha güzel olurdu. Tabii su anda bu yazdıklarım bir Adana' lı vatandaş olarak çektiğimiz sıkıntıların göstergesi ve yansıması olarak anlatılmakta. Keşke bu sorunlara sivil toplum grupları olarak sizler birer çare olabilseniz. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Altın Şehir ve Altınoran
Gülzemin Sungur

Güzel yazmışsınız ve Adanaya açılan gönül penceresinden bizlere güzel bir manzara sunmuşsunuz. Lakin ben bu kadar iyimser olamıyorum..Neden mi? Çünkü Adana da bi şehir ruhu yok! Önceleri şehircik olan şimdinin imrenilen şehirlerine bakıyorum Adanayı nasıl geçip gitmiş ve arayış açmakta...Bende sizin gibi yoğun bir Adana sevgisi yaşıyorum ama olmazları ve çıkmazları görünce ister istemez zoru gidiyor ve darılıyorum bu şehire...Gerçekten bu coğrafya ve iklime iyi bir plan ile Türkiye'nin en güzel şehri kurulabilir ve yaşatabilirdi! Elbette bardağın dolu tarafını görebilir sizin bahsettiğiniz güzelliklerde yaşanabilir bu şehirde...Keşke hep beraber bir şeyler yapsak da zararın neresinde dönülse kârdır diyebilsek bu sevdâ için...

Adana'nın Yolları Taştan
Melih Baykara

Güzel bir insanla yaptığınız bu hoş sohbetle başladığınız derginizin yayıncılığında başarılar diliyorum, elinize sağlık.

Hattat Etem Çalışkan İle Sohbet
Selman Vefa Yıldırım

Salon Programları

75.yıl Sanat Galerisi

29 Nisan - 29 Mayıs

Tekstil Tasarım Sergisi

05 -14 Mayıs

Uluslararası 5 Patch Work grubu Resim Sergisi

16-25 Mayıs

Çukurova Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitim Fakültesi Resim ve Heykel Sergisi

26 Mayıs - 04 Haziran

Çukurova Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitim Fakültesi Yıl Sonu Sergileri

Adana Çimento Sanat Galerisi

2-12 Mayıs

Nevin Şimşek- Hasan Caner Resim Sergisi

3-15 Haziran

Zeynep Dalkılıç ve Grubu Resim Sergisi

Adana Kültür Sanat Merkezi

29 Nisan- 9 Mayıs

Mesut Dikel Güzel Sanatlar Sergileri

11 Mayıs- 15 Mayıs

"Gördüğüm Adana" Fotoğraf Sergisi

6 - 7 Mayıs

Şef: İbrahim YAZICI

Solist : Andrea OLIVA "Flüt"

C. Reinecke - Flüt Konçertosu Op.283 Re

Majör ; P. I. Tschaiowski - Itallian Capriccio Op.45 La Majör; P. I. Tschaiowski -

1812 Uvertürü Op.49 Mi-bemol Majör

13 - 14 Mayıs

Şef : Susanna PESCE

Solist : Xenia AKEYNIKOVA "Keman"

Program: D. Schostakowitsch - Keman

Konçertosu no.1 Op.99 la minör; S. Prokofiev -

Senfoni no.1 Op.25 Re Majör "Klasik"

20 - 21 Mayıs

Şef : David MUKERIA

Solist : Atakan SARI "Piyano"

Program: S. Rachmaninov - Piyano Konçertosu no.2 Op.18 do minör; M. Mussorgsky

& M. Ravel - Bir Sergiden Tablolar

27 Mayıs 2011

Şef : Hakan KALKAN

Solist : Fatih ERKOÇ (Vokal) / Zafer ÇEBY

(Piyano) / Tolga BÝLGÝN (Trompet) / Suat

DURANER (Bas Gitar) / Meriç KOCAA

KA (DAVUL)

Program: Pop ve Caz Klasiklerinden Seçmeler

adana organize

avantajlar sunar

Adana Hacı Sabancı Organize Sanayi Bölgesi, Türk Sanayi'nin öncü kentlerinden Adana'da, alt yapısı tamamlanmış 1,590 Hektar (ve genişlemeye müsait 365 Hektar) alan üzerinde, üstün fiziki avantajlar ile sanayicilerimize çok özel yatırım olanakları sunuyor:

Kolay ulaşım ve lojistik olanağı

Dünyanın yeni enerji koridoru BTC'nin kavşak noktası Ceyhan

(15 dk.), Yumurtalık Serbest Bölgesi (30 dk.), Yumurtalık Limanı (30 dk.), Adana Hava Alanı (30 dk.), Mersin Limanı (45 dk.), Mersin Serbest Bölgesi (45 dk.), İskenderun Limanı (60 dk.), Otoyol ve Demiryolu bağlantılı.

Ara eleman olanağı

Çukurova Üniversitesi İşbirliği ile öğretime açılan

ve mekanik, elektrik-elektronik, tekstil, makine dallarında ara eleman yetiştirecek olan meslek yüksek okulu 120 öğrenci kapasitesi ile eğitime başlayacak, çok kısa zamanda bu kapasite 500 öğrenciye çıkarılacaktır.

Ürün çeşitliliği

Adana Hacı Sabancı Organize Sanayi Bölgesi'nde, tekstil, plastik ve kağıt ambalaj,

makine, kimya, gıda, enerji, hazır beton, çelik hasır, inşaat, ahşap, mobilya, otomotiv vb gibi farklı sektörlerde 304 firma faaliyet göstermektedir.

Ucuz enerji

AOSB'de faaliyet gösteren sanayiciler, enerjiyi (elektrik ve doğal gaz) daha ucuz kullanmaktadırlar.

aosb
ADANA HACI SABANCI
ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ

Uzakdoğu ve Amerika'ya ekonomi mi uçuyorsunuz?

Comfort Class'a terfi edin, konforunuzu yükseltin.

YENİ COMFORT CLASS

1 metreden fazla
koltuk aralığı

Kişiyeye özel
eğlence ekranı

Dünyaca ödüllü
ikramı